І чужому научайтесь,
Й свого не цурайтесь...
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Адреса Редакції і Адміністрації: 'Svoboda', 81-83 Grand St., Jersey City, N. J.
Тел: HEnderson 4-0237
УНС: HEnderson 5-8740

РІК LXIV. Ч. 60. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 29-го БЕРЕЗНЯ 1957 П'ЯТЬ ЦЕНТІВ — FIVE CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, MARCH 29, 1957 No. 60. VOL. LXIV.

ПРЕЗИДЕНТ ДОБАЧАЄ ЗАГРОЗУ ДЛЯ БЕЗПЕКИ В НАДМІРНІЙ РЕДУКЦІЇ БЮДЖЕТУ

АЙЗЕНГАВЕР ПРОТИ НАДУЖИВАННЯ П'ЯТОЇ ПОПРАВКИ ДО КОНСТИТУЦІЇ; СТАН ЙОГО ЗДОРОВ'Я ДОБРИЙ

Вашингтон. — Президент Айзенгавер гостро виступив на пресовій конференції проти того, що Конґрес зменшує окремі пункти в федеральному бюджеті, та назвав глупою і дивною таку ощадність в державній економіці. Айзенгавер заявив, що не може повірити в таке велике зменшення бюджету, про яке думає сенатор Геррі Ф. Бирд, який пропонує зредукувати федеральні видатки на 1958 рік на 5 більйонів долярів. Айзенгавер сказав, що Конґрес повинен добре подумати, чи американський нарід хоче зменшувати видатки на ветеранів, допомогу фармерам та на будову шкільних будинків. Це єдині видатки, які можна б поважніше зменшити, казав Президент, бо зменшення інших більших позицій в бюджеті, таких як видатки на оборону, допомогу закордонові і на Комісію Атомової Енергії, викликало б непорозуміння й невдоволення в закордонних державах. Пресова конференція тривала довше як звичайно (аж 35 мінут), бо Айзенгавер енергійно обороняв запропонований Конґресові бюджет в сумі 71,800,000 долярів, який можна б трохи зменшити, але не на таку суму, як про це говорять в Конґресі. Президент заявив, що воно безкорисно є говорити про провідну ролю ЗДА в світі і одночасно мріяти про такі малі федеральні видатки, які були колись. Це можуть робити тільки ті, які не розуміються на економіці, бо ж навіть і вони не схочуть, щоб ветерани не діставали допомоги і опіки, щоб фармерські прибутки зменшувалися і щоб поштову службу треба обмежити, бо той департамент постійно працює з дефіцитом, а Конґрес не хоче погодитися на збільшення поштових оплат. Сенатор Бирд заявив, що треба таки поважно зменшити федеральний бюджет, бо постійне видавання і оподатковування може зруйнувати нашу країну! Члени Конґресу різно зареаґували на гостру оборону бюджету Президентом. Так зв. „Айзенгаверові республіканці" вдоволені з заяви Президента, „ортодоксійні" республіканці насуплені і мовчаливі, а демократи вдоволені з розходження між республіканцями. Спікер Палати Репрезентантів Сем Рейбирн пригадав, що два дні тому республіканські конґресмени одноголосно домагалися зменшення бюджету і податків. — З інших справ Президент порушив ще такі проблеми. 1. П'ята поправка до конституції є основною базою американської волі, але хто не хоче відповідати на слідстві, той почувається до провини, якої не хоче виявити. 2. Стан здоров'я Президента покращав після поїздки на Бермуди, але Айзенгавер тільки коротко міг користати з сонця, і хотів би поїхати до Оґести в Джорджії в квітні, коли Конґрес матиме великодні вакації. 3. Президент заявив, що, на його думку, треба б щось зробити в тому напрямку, щоб члени робітничих організацій знали, що діється з їхніми фондами, і щоб не було можливе зловживання тими фондами.

МекКлеллен закидає Бекові крадіж спілкових фондів

Вашингтон. — Сенатська Слідча Комісія під проводом сенатора Джана Л. МекКлеллена продовжувала слідство в справі витрати спілкових фондів головою Міжнародного Братства Шоферів Дейвом Беком. Бек і в другому дні зізнань часто покликався на п'яту поправку до Конституції або на перший, другий чи третій пункт Конституції, і відмовлявся відповідати на поставлені запити. Сенатор МекКлеллен такими словами схарактеризував поведінку Бека: „Я не можу знайти іншого слова, щоб назвати Бекові вчинки, як тільки слово „крадіж". Після закінчення переслухання Бека голова комісії сенатор МекКлеллен заявив: „На мою думку, цей свідок виявив повну образу комісії, Конґресу ЗДА і уряду. Він показав зневагу до своєї робітничої організації і виявив брак чесноти до інтересів і добробуту робітників, ображаючи 1,500.000 членів своєї організації". Крім Бека комісія переслухувала ще правного дорадника спілки шоферів в Шикаґо Натана В. Шеффермана, який зізнав, що впродовж чотирьох років він купив для Бека за спілкові гроші різнородних товарів на суму 85.000 долярів. Шefферман згадував про закупи і для інших робітничих провідників: скарбника Вільяма Шніцлера, Волтера П. Рутера, Германа Вінтера та інших. Але правний дорадник комісії Роберт Ф. Кеннеді заявив, що в його слідчих документах немає доводів на те, що ті закупи роблено за спілкові гроші, як це було в випадку з Беком.

В АМЕРИЦІ

● **Суддя окружного Суду** в Брукліні, Волтер Брукгавзен, вирішив позбавити американського громадянина робітничого провідника Дж. Метлеса, який у 1929 році прибув до ЗДА і в поданні про американське громадянство приховав свою приналежність до комуністичної партії.

● **Як повідомляє департамент рільництва,** запотребування на земні оріхи (арахіс) збільшилося минулого року в ЗДА на 6 відсотків порівняно з 1955 роком. Із цих горіхів продукують цукерки та інші кондиторські вироби.

● **Два брати,** 12-річний Роджерт і 9-річний Аллен Бравтон, пішли ловити рибу на острів на ріці Висконсин коло Лови Року, Виск. Не змігши дістатися назад на берег, вони мусіли переночувати на острові. При температурі, близькій до замерзання води, вони не замерзли тільки тому, що був із ними собака, який огрівав їх своїм тілом.

● **Посадник ірляндської столиці** Роберт Бріску, бувши присутній на конференції у президента Айзенгавера, передав йому дарунки і подякував за „щире прийняття", яке мав він у цій країні. Бріску відвідав також віце-президента Ричарда М. Ніксона і просив його приїхати на відвідини до Ірляндії.

● **Продавець квітів 24-річний** Констянтин Георґас із Брукліну дістане від міської управи 50,000 долярів за те, що його важко поранив поліціянт Джозеф Ґілліс, який був п'яний і думав, що Георґас — злочинець.

● **Адміністрація Американських Ветеранів** повідомляє, що число живих учасників першої світової війни зменшилося до 3,000,000. Дотепер це число з кожним роком зменшалось приблизно на 90,000, а в дальших роках зменшуватиметься щораз швидше, бо ветерани щораз більше старіють.

● **У Джерзі Ситі** в вантажному вагоні з картоплею знайдено 18-річного кадета Військової Академії у Вест Пойнті Джерома Лі, який ще 17 березня, побоюючись екзаменів, залишив цю академію і сидів у вагоні, харчуючись сирою картоплею. Коли він вліз до цього вагону, двері його автоматично замкнулись. Кадет втратив 15 фунтів ваги.

Кордінер пропонує заощадити $5 більйонів на видатках для збройних сил

Вашингтон.— Голова окремого комітету для справ оборони країни, який одночасно є і головою компанії „Дженерал Електрік", — Ралф Дж. Кордінер заявив на пресовій конференції, що якби збройним силам ЗДА „платили відповідно до заслуги", то не треба б було покликувати до військової служби, бо було б досить добровольців, і при тому до 1962 року можна б було заощадити коло 5 більйонів долярів. Добре винагороджувані вояки служили б довший час в частинах збройних сил цієї країни, вони були б краще вишколені, не треба б тоді постійно вишколювати нових військових фахівців, які по двох-трьох роках залишають військову службу, бо шукають кращеплатного фаху. На думку Кордінера тоді можна б було зменшити стан збройних сил країни на 200,000 вояків, не зменшуючи зовсім бойової сили ЗДА. Кордінер пропонує, щоб воякам платити відповідно до їхньої здібности, а не за те, як вони довго служать при війську. Він твердить, що провідною думкою його комітету є те, щоб „зробити військову кар'єру так приманливою для вояків, якою є праця в різних ділянках промислу". Тоді військові фахівці не будуть залишати служби в збройних силах країни, бо зможуть здобути достатні прибутки, служачи в летунстві, фльоті, морській піхоті чи армії. Тоді піднесеться вишкільний рівень вояків і збільшиться їхня бойова сила, хоч не збільшаться видатки на оборону країни.

Адмірал Райт остерігає проти совєтських підводних човнів

Вашингтон. — Головний командант Атлантійської фльоти ЗДА, який одночасно є і командантом Атлантійської фльоти Північно-Атлантійського Порозуміння (НАТО), адмірал Джеролд Райт заявив на пресовій конференції в Пентаґоні, що совєтські підводні човни щораз більше запускаються в район Атлантійського океану, випливаючи зі своїх баз на Чорному, Балтійському і Баренцовому морях та зближаються до берегів ЗДА. З тих підводних човнів СССР може заатакувати керованими ракетами узбережжя цієї країни. Адмірал Райт заявив, що вже можна побачити совєтські підводні човни близько берегів ЗДА. Ті підводні ворожі човни можуть доплисти аж до південного Атлантику, бо дістають пальне з совєтських або сателітських кораблів. СССР міг би при допомозі підводних човнів „відтяти ЗДА від їх европейських союзників", чого не вдалося зробити Гітлерові під час другої світової війни.

Твайнінґ за право стейту для Аляски

Вашингтон. — Новонайменований голова Об'єднаних Шефів Штабу генерал Натан Твайнінґ зізнавав на Сенатській Підкомісії Внутрішніх Справ і заявив, що Аляска вже дозріла до того, щоб їй надати право стейту ЗДА. Генерал Твайнінґ сказав, що як представник секретаря оборони з приємністю підтримує законопроєкт про надання прав стейту Алясці. Давніше департамент оборони мав деякі застереження в цій справі, бо ж Аляска має спільний кордон із СССР. Але пропоновані зміни в цьому законопроєкті дозволяють Президентові видавати окремі зарядження на тій частині Аляски, яка лежить на кордоні із СССР, і тому департамент оборони підтримує той законопроєкт.

Департамент торгівлі стверджує рекордову економіку країни

Вашингтон. — Департамент торгівлі стверджує, що в двох перших місяцях цього року економіка продовжувала збільшуватися, доходячи до нових рекордових чисел в продукції, а число затруднених також збільшувалося, хоч воно сезоново менше в порівнянні з попередніми місяцями. Та департамент одночасно стверджує, що ціни на товари збільшуються, і вони частинно ліквідують збільшення особистих прибутків робітників, бо дорожчають кошти прожитку. Особисті прибутки в місяцях січні й лютому становили рекордово велику суму 355 більйонів в річному відношенні, це значить на 6 відсотків більше в порівнянні з попереднім 1956 роком.

Посадники більших міст проти зменшення урядової допомоги на перебудову міст

Вашингтон. — Посадники більших старих міст зізнавали в Конґресі і виступали проти того, щоб зменшувати федеральну допомогу на 75,000,000 долярів на перебудову нетрів в цих містах. Посадник Ню Гейвену Ричард Л. Лі заявив, що деякі старші міста цієї країни зовсім будуть зруйновані до 1965 року, якщо не почнуть до того часу перебудовуватися, заміняючи свої старі дільниці модерними будинками. Посадник Лі сказав, що треба б збільшити і поширити федеральну допомогу на перебудову міст, а не її зменшувати. Те саме твердив і посадник Бірмінґгему, Алаб., Джеймс В Морґан, домагаючися більшої, а не меншої, федеральної допомоги на перебудову міст.

Інґрід Берґман і Юл Бріннер нагороджені „Оскаром"

Голлівуд. — На 29-ій річній Академії Нагород Оскара відзначено як найкращих кінових артистів 1956 року Інґрід Берґман за її ролю у фільмі „Анастазія" та Юла Бріннера за його креацію у фільмі „Король і я." За найкращий фільм 1956 року визнано „Навколо світу у 80-ти днях", випродукуваний Майком Тоддом. Дальші нагороди Оскара одержали Дороті Мелон за її ролю у фільмі „Писано на вітрі" й Антоні Квін за ролю у фільмі про життя Ґоґена „Жага життя". Інґрід Берґман, шведка за походженням, здобула вже була одну нагороду Оскара в 1944 році, після того покинула була Голлівуд і виїхала до Европи. Востаннє вона вернулася вже до ЗДА і далі виступає в американських фільмах. Визнаний найкращим кіноартистом 1956 року — Юл Бріннер народжений на Сахалінських островах і його батьки були монгольського і румунського походження. — Найкращим чужомовним фільмом визнано італійський фільм „Ля страда". Церемонія раздачі нагород Оскара тривала годину і 45 хвилин.

● **Макс Конрад,** колишній керівник вуличної оркестри в малому містечку стейту Висконсін, 26-ий раз перелетів Атлантик до Ірляндії в легкому 2-циліндровому літаку. Він має 51 роки і налітав 33,000 годин.

● **Департамент пошти** плянує забрати по великих містах поштові скриньки із рогів вулиць, де панує великий рух, і перенести їх на середину бльоків, щоб легше було доїздити до них поштовим автам.

КІНЦЕВІ ВИСТУПИ НА СЕСІЇ УНРАДИ

ЗАКЛЮЧНІ ПРОМОВИ ГОЛІВ УНРАДИ ТА ВИКОНАВЧОГО ОРГАНУ І ПРЕЗИДЕНТА УНР В ЕКЗИЛІ.

Мюнхен. — Під час праць IV Сесії УНРади, після дискусій над звітами Президії УНРади, Виконавчого Органу та Найвищої Державної Контрольної Ради й прийняття змін Тимчасового Закону, фракція ОУН (20 березня) подала, як відомо, заяву, про свій вихід з УНРади.

З приводу цієї заяви всі фракції УНРади висловили своє ставлення, але його ще не подано у матеріялах Сесії.

Українська Національна Рада з цього приводу прийняла таку ухвалу:

„IV Сесія Української Національної Ради, заслухавши заяву ОУН, висловлює свій жаль з приводу кроку української політичної організації, що з початку існування екзильного передпарляменту, перебувала в ньому й співпрацювала в органах Державного Центру УНР.

Українська Національна Рада висловлює свою віру в те, що ОУН зревідує своє теперішнє становище й вернеться на шлях співпраці з іншими українськими визвольними силами в рамах Державного Центру УНР".

Обговорено і прийнято Декларацію IV Сесії Української Національної Ради. Текст Декларації також ще не подано в повідомленнях про сесію.

З черги голова УНРади І. Багряний прочитав Декрет Президента УНР в екзилі про те, що на підставі ст. 20 п. 3 Тимчасового Закону про Реорганізацію Українського Державного Центру він іменував головою Виконавчого Органу і керманичем ресорту зовнішніх справ Миколу Лівицького й запропонований ним склад Виконавчого Органу УНРади.

Після присяги членів Виконавчого Органу голова ВО УНРади М. Лівицький виголосив експозе, що його УНРада після короткої дискусії прийняла до відома.

У своєму експозе новоіменований голова ВО М. Лівицький з'ясував засади і напрямні діяльности Виконавчого Органу.

„Є деякі, — казав він, — непорушні засади, устійнені не тільки попередніми сесіями Української Національної Ради, але нашими вільними парляментами й покликаним ними Урядом Української Народньої Республіки ще на Рідних Землях, — засади якими повинен керуватися кожний український уряд в екзилю:

Відновлення Самостійної і Соборної, з волі народу нашого встановленої і нині чужоземною московсько-комуністичною силою окупованої Української Народньої Республіки.

Прагнення встановлення у відновленій нашій державі справжнього народоправного справедливого й поступового ладу під оглядом політичним громадським, господарським і соціяльним.

Наша духова приналежність до вільного демократичного світу й союз з ним у

(Закінчення на стор. 3-ій)

Совєти заповідають побільшення своєї армії

Москва. — З уваги на те, що Захід скріплює холодну війну — комуністичний світ мусить збільшити свою збройну силу — заявив совєтський прем'єр Ніколай Булґанін під час прийняття в Москві на честь приїхавших туди мадярських комуністів під проводом слухняного Москві Яноша Кадара. За привичною методою погроз і шантажів — Булґанін знову погрожував, цим разом Англії і З'єдиненим Державам, що вони, мовляв, взяли на себе „важку відповідальність за можливі наслідки" зробленого на Бермудській конференції порозуміння. Москву — за словами Булґаніна — особливо заболіло ствердження в офіційному комунікаті після Бермудської конференції, що союз НАТО надалі залишається наріжним каменем закордонної політики обох англомовних великодержав та що ЗДА приступили до військової комісії Баґдадського пакту. Тому Булґанін заявив, що „Варшавський союз мусить бути рішуче скріплений" та заповів дальші перегони у зброєнні. На тому прийнятті, однаково московські, як мадярські комуністичні вожаки використали нагоду для нової серії атак проти Тіта і Надя. Імре Надь, мовляв, дістав був „активну підтримку від юґославських „лідерів". Булґанін звернув увагу, що „це не сталося випадково, що Надь схоронився в юґославському посольстві у Будапешті". Кадар з свого боку таврував юґославських комуністів за те, що вони говорили про минулорічну мадярську „революцію": це була, мовляв, не революція, а контр-революція, і Кадар „дивувався" „як марксисти можуть не знати тієї різниці".

Гаммершилд вернувся з Єгипту

Об'єднані Нації. — Генеральний секретар Об'єднаних Націй Даґ Гаммершилд вернувся в четвер вранці літаком з своєї однотижневої подорожі до Єгипту. До цього часу офіційно не повідомлено про конкретні висліди його подорожі. За часописними інформаціями єдиним його успіхом було осягнути з єгипетським президентом Нассером своєрідний „джентлмен аґрімент" — тихе порозуміння „на слово" — що Єгипет не зробить нічого такого, що знову загострило б ситуацію. Під цим порозумінням треба розуміти — запевняє преса — залишення міжнародної поліції у смузі Ґази і над побережжям Акаби з її теперішніми функціями живого бор'єру між Єгиптом і Ізраїлем. Гаммерціями живого бар'єру між Нассера нові пропозиції щодо способу вплачування оплат від кораблів за користування Суезьким каналом і господарювання цими грішми з частинною міжнародною контролею. Зате в Ізраїлі настало буцім-то нове розчарування повною невдачею місії Гамершилда, коли річ іде про згоду Єгипту на проголоження кінця війни між Єгиптом і Ізраїлем та згоду Єгипту на свобідну плавбу ізраїльських кораблів по Суезькому каналі і затоці Акаби.

Італія приспішує ратифікацію пактів про єдність Зах. Европи

Рим. — Італійський уряд — перший із шести західньо-европейських країн, який, підписавши в минулий понеділок у Римі два історичні договори — про спільний господарський обшир для шістьох західньо-европейських країн і про спільне добування атомової енергії для мирних цілей — зголосив зараз же на другий день окремий законопроєкт до італійського парляменту для ратифікування тих договорів. Обидва згадані договори дістануть законну силу, коли всі шість держав ратифікують їх у своїх парляментах. Складна ратифікаційна процедура в італійському парляменті вимагатиме таки місяців, щоб цю справу поладнати. В Італії тим складніша справа, що доля теперішнього уряду Антонія Сені досить непевна, дармащо деякі опозиційні партії не хотіли б кризи уряду саме з уваги на конечність ратифікувати ті два важливі міжнародні договори.

АЙЗЕНГАВЕР ТАВРУЄ СОВЄТСЬКИЙ ШАНТАЖ ПРОТИ НОРВЕГІЇ

Вашингтон. — Кожна держава має право вибирати собі такий спосіб оборони, який здається їй найкращий — заявив президент Айзенгавер у відповіді на запит представника „НИТаймс-у" на його останній пресовій конференції щодо совєтських погроз під адресою союзників Америки. — „Думаю — продовжував Президент, — що заяви росіян цілком позбавлені основ. Не знаю ніякої особливої цілі ані пляну, який спонукав їх робити ці свої погрози під адресою Норвегії, тим більше, що Норвегія має цілком ясне право приймати такі засоби для власної захорони, які їй подобаються. Хочу звернути увагу — продовжував Президент — що коли я поїхав до Европи в 1951 році, чи пак у грудні 1950-го, то тоді роблено такі самі погрози і підношено такі самі закиди". През. Айзенгавер мав тут на увазі призначення його першим головним командантом збройних сил НАТО, що їх він почав щойно організувати. Джеймс Рестон, який завдав це питання Президентові, пригадав у своєму запиті, що недавно подібні погрози Москви вистосувала під адресою Японії. — З інших закордонно-політичних справ, заторкнених на цій пресовій конференції з минулої середи 27 березня ц. р., Президент не приклав великої ваги до пересунення військ Савді Арабії в сторону затоки Акаби. Він признав, що в „довгій історії" арабсько - ізраїльських взаємин були „різні роди ходів у війні нервів". Зате през. Айзенгавер відмовився ввійти у ближче пояснення справи достав керованих ракет Англії за умовою в останній Бермудській конференції. Він признав тільки, що умова торкається самого принципу щодо достави, а питання способів достави, часу і скількости, це справи, залежні передусім від наявности в Америці даної зброї. Президент ствердив, що коли Америка може допомогти своїм союзникам збільшити їхню збройну силу та ще й зробити це у зв'язку з економічною ситуацією даних союзницьких країн, то ЗДА готові зробити це. Проте Президент відмовився входити в розгляд військової сили — в даному випадку Англії — та в подробиці постачання нової зброї. Він тільки рішуче заперечив, наче б згода Америки на вивінування союзників Америки новітніми родами зброї мала збільшити американську продукцію атомової зброї. Він ствердив теж, що всяка атомова зброя, включно з набоями з ядровим змістом, залишається і надалі в посіданні Америки, — що, за пресовими коментарями означає, що керовані ракети будуть доставлені Америкою без „головок" з атомовими стрільнами, а ті стрільна будуть переховувані навіть на чужій території — під охороною стаціонованих там американських військ. Те саме — пояснювала вже раніше преса — стосується постачання державам НАТО атомової зброї.

Йорданія невдоволена з приступлення ЗДА до Баґдадського пакту

Амман. — Прем'єр Йорданії Сулейман Набульсі гостро натаврував приступлення З'єдинених Держав до військової комісії Баґдадського пакту. Це, мовляв, Америка „скинула маску" з своєї закордонної політики, яка — за словами йорданського прем'єра, не йде по лінії оборони державности арабських країн, а вмішування в їхні внутрішні справи. Однак поруч із цим йорданський прем'єр заявив, що він прийме спеціяльного амбасадора президента Айзенгавера для середньо-східніх країн, Джеймса Ричардса, який об'їздить країни Середнього Сходу, пояснюючи дійсний зміст доктрини Айзенгавера. Йорданія, яка зірвала тісний союзницький договір з Англією, узалежнилась цілком військово і фінансово від бльоку Єгипту, Сирії і Савді Арабії. Здаючи собі справу з своєї нежиттєздатности, Йорданія переговорює з Сирією у справі федерації. Її прем'єр Набульсі має про-єгипетську орієнтацію і разом з єгипетською та сирійською пропаґандою поборює Баґдадський пакт, до якого належать Англія, Туреччина, Ірак, Іран і Пакістан.

Мадярщина завертає листи з Америки

Будапешт. — Мадярська пошта почала завертати листи з Америки, що їх американські поштові марки перебиті гаслом „Помагайте своєму хрестоносному походові за волю". Хоч американська пошта час-до-часу вживає такої печатки вже від чотирьох років, проте щойно тепер мадярська пошта почала завертати такі листи. До Ню Йорку вернулись коло 300 листів. Нюйорський поштовий уряд висилає денно 1,750 листів до Мадярщини, летунським і корабельним шляхом. Запитане про причину завертання листів, мадярське міністерство пошт відповіло, що воно вважає згадану пропаґандивну печатку на американських поштових марках порушенням міжнародної поштової конвенції, яка говорить про підтримування міжнародної співпраці. Кампанія „Крусейд фор фрідом" — Хрестоносний похід за волю — охоплює організацію Вільної Европи, яка з черги втримує радіовисильню в Мюнхені, що її оскаржували в підбурливих передачах проти комуністичного режиму на Мадярщині.

У СВІТІ

● **З Західньої Німеччини** виїхало до французьких посілостей в Африці 10 авторитетних і фахових представників німецького важкого промислу, фінансових, торговельних і хліборобських кол, щоб вияснити можливості господарської допомоги для тих країн, передовсім у формі імпорту німецьких машин та експорту з Африки сировців.

● **У Брюсселі,** в Бельгії, засуджено на 6 місяців в'язниці з припиненням кари — Роберта Деппа за перепачковування до ЗДА самоцвітів, які оцінено на чверть мільйона долярів. Деппа заарештували в Ню Йорку на летовищі в 1953 році. Знайшли в його валізці і в кишенях масу дорогоцінностей. Він признався, що раніше перепачковував самоцвіти між подвійними підошвами своїх черевиків. Після піврічного ув'язнення, його депортували до Бельгії.

● **Анна Маріні,** 24-річна італійська красуня, яка з своїм нареченим, 28-річним Карльо Каренні здобула в 1949-му році на конкурсі в Сан Ремо міжнародну нагороду за спільний з ним танок, і потім від 1952-го року до 1954-го щорічно діставала цю нагороду, — на залізничій стації в Міляно, переходячи через рейки, попала під потяг, який відтяв її обидві ноги. Пишуть, що вона, дізнавшись після операції про своє нещастя, не впала в розпуку, а попросила свого партнера пошукати собі іншу партнерку і не переривати виступів у телевізії.

● **Англійський військовий суд** в Нікозії на Кипрі засудив на рік в'язниці і непочесне звільнення з війська старшину летунства Денніса Кеньйона, який в місяці листопаді пошкодив свій бомбардувальник, щоб не летіти з військовим завданням до Єгипту. Кеньйон, боронячись, заявив, що він видумав таку причину, а насправді через недогляд пошкодив свій літак. Йому не повірили.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays and holidays (Saturday and Monday issues combined) by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J., on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918

За кожну зміну адреси платиться 10 центів.

За оголошення редакція не відповідає і не зобов'язується повертати незамовлені матеріяли.

Адреса: "SVOBODA", P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

АТМОСФЕРА І ПАКТИ

Уже в перших неофіційних повідомленнях з конференції президента Айзенгавера і англійського прем'єра Мекміллена згадувано можливість, що не все, про що буде мова на Бермудах, оприлюдниться в офіційному комунікаті. З останніх часописних недискрецій виявляється, що дійсно — крім славних 11 точок, вичислених у комунікаті голов двох англомовних великодержав, висліди конференції схоплено в яких 25-ти протоколах і напрямних. Це тому, що англійська сторона, покликавшись на деякі прецеденси з минулого, — щоб оминути на майбутнє всякі непорозуміння у зв'язку з різним інтерпретуванням прюмов і заяв, складених на конфереції, настоювала на уточнюванні кожної заторкуваної справи в окремому протоколі, що його підписували Президент і англійський прем'єр. Ця процедура — підкреслюють англо-американські коментатори — не була виявом взаємного недовір'я, а — навпаки — свідчить про надзвичайну дбайливість, щоб відсунути геть усе те, що могло б стати джерелом будь-якого непорозуміння.

На дві справи вказують, як на найочевидніший доказ сердечности, виявленої в конкретних пропозиціях чи домовленнях. Про одну особливо згадувано, справу достав найновішої зброї для англійської армії. Ця справа стоїть у тісному зв'язку з актуальною тепер на терені НАТО проблемою вивінування всіх армій НАТО найновішою зброєю та з англійськими турботами, як примирити конечність великих бюджетових ощадностей з конечністю мати у теперішній грізний час сильну армію. Американський генерал Лоріс Норстед, головний командант збройних сил НАТО, кількакратно за останні тижні висловив своє невдоволення з англійського пляну відкликати з европейського континенту 30.000-40.000 війська. Але Вашингтон хоче піти на руку Лондонові, співпрацюючи з англійськими військовиками над винайденням такої розв'язки, яка, уможлививши Англії поважні заощадження у видатках на армію, з одного боку не послабила б вогневої сили військ НАТО на европейському Заході, а з другого не послабила б збройної сили Англії.

Другим яскравим доказом тієї атмосфери щирости й сердечности, що панувала на Бермудській конференції, вважають пропозицію през. Айзенгавера відновити американсько-англійську співпрацю за зразком останньої війни: з спільним центральним розвідчим апаратом чи пак виміною інформацій із військово-політичних розвідчих джерел і спільним плянуванням на майбутнє. Англійська делегація була, — твердять американські кореспонденти, — тією пропозицією найприємніше заскочена.

У кожному разі, в англійському громадянстві не залишилось сумніву щодо істотного характеру Бермудських розмов і їх вислідів. Згадка в комунікаті про те, що рішено й надалі переводити часті зустрічі для взаємної консультації, не була куртуазійною фразою. Вона була логічним висновком двох стверджень: 1) ЗДА і Вритійський Коммонвелт розвивались різними історичними шляхами, керувались різною політичною філософією у своїй закордонній політиці, мають і тепер свої окремі інтереси і не можуть вести закордонної політики тотожніми рейками, 2) закордонна політика Англії і ЗДА не повинні одна одній суперечити а, навпаки, мусять змагати до тих самих цілей у цілому ряді актуальних проблем, і 3) тому одна країна мусить бути постійно і точно інформована про дії і задуми другої, щоб не ставити другу в клопітливу ситуацію і щоб по змозі координувати свої дії. І тому Мекміллен був такий вдоволений, коли виїздив із Бермудів до Англії.

Колишня велика розбіжність між англійським та американським розумінням китайського комунізму в міжчасі значно зменшилась. Англійці почали дивитись іншими очима на комуністичний Китай, не зважаючи на примирливі залицянки Чу Ен-лая, бо захиталась основна англійська теза, що комуністичний Китай і Совєтський Союз будуть віддалятись один від одного і що при співпраці з Китаєм Захід зможе бодай невралізувати його у своїй розгрі з Москвою. Зменшилась також розбіжність поглядів на середньосхідні справи, бо тут з черги З'єдинені Держави поважно зревідували свою думку щодо єгипетського видання арабського націоналізму. Найбільша різниця — за твердженням найкращих англійських інтерпретаторів — існує в поглядах на ролю Об'єднаних Націй. Англія не вірить у реальні можливості ОН і їх генерального секретаря розв'язувати великі проблеми, зокрема, не дуже захоплена політикою Гаммершилда, а ЗДА все ще хочуть розв'язувати середньосхідню, суезьку, мадярську й інші проблеми через Об'єднані Нації.

Але це різниця в поглядах на тактику в закордонній політиці, а не на суть проблем. І тому між ЗДА й Англією настала знову благодатна атмосфера тісної співпраці.

ДЛЯ ПОПОВНЕННЯ СПИСКІВ ДЕПОРТОВАНИХ

Відомий берлінський „Комітет за повернення на батьківщину", створений у квітні 1955 року, не добився майже ніяких успіхів за два роки свого існування і наполегливої, оплачуваної мільйонами рублів „діяльности". Тих кількасот поворотців, що їх аґентам згаданого комітету довелося загітувати, не становлять навіть одного проценту в мільйоновій масі втікачів, які опинилися по цей бік залізної заслони.

Ведена була пропаґанда цього комітету нуднувато й непереконливо, а розсиланий ним пропаґандивний матеріял ішов або на перестарілі або на фальшиві адреси, здобуті з якихось старих адресарів. До того ж згаданий комітет бив усі рекорди в препоганій організації кольпортажі розсиланих ним в різних мовах листків „За возвращеніє на родіну". Українці одержували з-правила білоруське або російські видання цієї газетки, білоруси — українське або російське, а самі російські еміґранти — білоруське або українське.

Останнім часом у міхайловському апараті відбулися деякі зміни. До редаґування, наприклад, українського видання часопису „За возвращеніє на родіну" притягнено ряд підсовєтських журналістів і письменників, таких, як Ю. Смолич, Мих. Рудницький та ін., але зміст газетки від того не покращав. Крім того, совєтські аґенти роздобули для картотеки цього комітету більш актуальні адреси окремих еміґрантів і еміґрантських установ у ЗДА, Канаді, Південній Америці, Австралії та Західній Европі і 3 лютого ц. р. комітет почав розсилати свої видання на нові адреси і за національною приналежністю адресатів: українці почали одержувати вже українське видання міхайловської газетки, а не російське чи білоруське.

Але, зробивши такий „великий крок" в розв'язці „національного питання", емведист Міхайлов і його соратники не спромоглися на те щоб хоч про людське око скінчити з традиціями „общого котьолка" і разом з українськими виданнями газетки розсилають на адреси українців та білорусів брошурки і листи російською мовою звернені до „уважаємих соотєчєствєнніков". В цих листах, друкованих в друкарні німецького комуністичного органу „Теглїхе Рундшав" і підписаних власноручно ген. Міхайловим, сказано, що комітет одержав адресу даного громадянина від „проживающих за предєламі нашей страни савєтскіх ґраждан" (значить, аґентів), і водночас закликається адресата не вірити пропаґанді проти повороту „на родіну", не боятися нічого і йти за прикладом тих, що вернулися до Совєтського Союзу і „живуть спокійно в крузі своїх рідних і знайомих". Наприкінці емведист Міхайлов оферує не тільки інформації й відповіді на всі вагання та сумніви, але й свої безкорисливі послуги у „встановленні листування з рідними, що живуть у Совєтському Союзі" і т. ін. До листа долучена ще брошурка, друкована теж російською мовою під красномовним заголовком „Вас ждут друзья и родные", складена якимось К. Конопльовим і зредаґована І. Муратовим. Брошура сповнена віршів, світлин і вимушених листів із „родіни", але ніякого „указу Президії Верховного Совєта СССР про амнестію", ані звернення комітету, що про них згадується в супровідному листі, в змісті брошури... немає, просто, редактори забули надрукувати або може й не знали, що пише ген. Міхайлов у своєму листі.

Яка безуспішна і яка мізерна вся акція та пропаґанда Міхайловського комітету, свідчить і той факт, що для їх підсилення МВД змушене було підігнати і самого московського „патріярха" Алєксєя та його „святіший синод". Цей помазаний прославлювач Сталіна та його кривавих дій звернувся тепер через радіостації і газетки Міхайловського комітету до всіх вірних Православної Церкви, що опинилися закордоном, із „благальним батьківським" закликом користати з „амнестії" совєтського уряду, вертатися на родіну і „з'єднуватися із своїми рідними у Совєтському Союзі". З спеціяльним закликом вертатися до „своїх вірних" звернувся московський патріярх у цій проклямації і до православних єпископів та священиків, заявляючи, що всі ті, які вернулися, вже одержали свої становища і парафії згідно з їхніми церковними санами. Для прикладу „патріярх" Алєксєй і його „святіший синод" згадують якогось митрополита саратовського і балашовського Веніямина, що, вернувшися „на родіну", далі „працює" митрополитом.

Інтенцію всіх цих звернень з пропозиціями найувічливіших послуг „в установленні листування із рідними, що живуть в СССР", і „батьківських благальних закликів" московського „патріярха", щоб втікачі верталися і поєднувалися „із своїми рідними в Совєтському Союзі", розкривають переконливо останні вістки з-поза залізної заслони: на українських землях, зокрема у Львівській, Дрогобицькій та Станиславівській областях, почалася конскрипція населення і за нею нові масові депортації українців в інші області СССР, зокрема в сибірські. При складанні списків депортованих, напевно, не останню ролю відіграють списки тих, що відновили, покладаючись на відлигу, листування і взаємини із своїми рідними закордоном, і списки рідних тих наївних еміґрантів, що їм Міхайловський комітет допоміг „встановити листування із своїми рідними в Совєтському Союзі". Для поповнення цих списків Міхайловський комітет добивається знову всіх можливих адрес і всіх можливих зголошень наївних або довірливих до московського МВД людей з-поміж еміґрантів на Заході.

Кожний свідомий українець та кожна свідома українка вважають своїм обов'язком стояти в рядах Українського Народного Союзу, щоб своїм членством збільшити кадри ідейних українських працівників

ВАЖКИЙ ШЛЯХ ЕКОНОМІЧНОГО ВІДРОДЖЕННЯ АРҐЕНТИНИ

Президент Арґентини, ген. Арамбуру виголосив 20-го березня ц. р. коротку промову до народу, в якій з'ясував важкий стан арґентинського господарства, що ніяк не може прийти до належної рівноваги, порушеної жахливим марнотратством пероністського уряду. Цю свою промову ген. Арамбуру виголосив перед представниками всіх демократичних партій, в тому числі й опозиційних, яких в цій цілі було скликано.

Ствердивши волю уряду тримати представників усіх партій точно поінформованими про господарсько-фінансові труднощі країни, ген. Арамбуру заявив:

„Ми арґентинці, можемо дуже пристрасно дискутувати різні програми, згідно з нашими переконаннями, що відбивають певний світогляд і підхід до різних життьових приблем та підказують те чи інше їх рішення, але понад всіма різницями наших думок єднає нас усіх бажання — добра Батьківщині".

Ген. Арамбуру запевнив, що ціль арґентинської революції полягає не в тому, щоб відновлювати задля самого відновлювання, а в тому, щоб знайти якнайкращу розв'язку проблем моменту. І тепер, — додав він, — перед нами стоїть дуже важлива проблема, яка вимагає від нас негайної розв'язки".

„Наш нарід, — сказав ген. Арамбуру, — часто бачив себе обдуреним, і справжні важливі проблеми життя, оті основні, що лежать в корені всього суспільства, залишалися без належного узглядження, або знаходили тільки тимчасову розв'язку, що задовольняла вимоги моменту, але не мала жадних перспектив у будуччині. Наслідки такої політики маємо тепер перед нашими очима: країна без капіталів, дуже зле устаткована, дуже заборгована, з невистачальною й поганою продукцією, із застарілою системою транспорту, до того ж дефіцитною, з незадовільною сіткою доріг, без потрібної кількости електричної енерґії і — як контраст — з величезними потенціяльними багатствами... Ось вам дійсна панорама стану, в якому ми перебуваємо, з тим ще ускладненням, що наші борги з кожним днем зростають..."

Згадавши про клясу робітників, головну жертву помилок попереднього уряду, ген. Арамбуру ствердив:

„Ми хочемо, щоб недавня історія, яку ми пережили, не повторилася, і щоб люди, які працювали, щоб мати забезпечену старість, не терпіли злиднів, а були головними чинниками процесу, що його жертвами вони зробилися, поділяючи в належній їм мірі відповідальність, якої не треба ховати. Ця відповідальність полягає для багатьох в тому, що вони повірили, ніби найбільший суспільний здобуток полягає в нічогонеробленні".

Подібну ж відповідальність за теперішній стан речей приписав ген. Арамбуру і капіталістам, які не піднеслися до належного зрозуміння проблем арґентинського життя і не виявили належної волі до співпраці.

Саме через цю подвійну відповідальність проблема господарського життя Арґентини дуже складна, бо тепер всі чинники її продукції знаходяться фактично в кризі:

„Арґентина незабаром увійде в передвиборчу фазу, згідно з уже ухваленим пляном... Але якщо до політики уряд революції проголосив свою повну невтральність і безінтересовність, то в галузі господарства він почуває свою зв'язаність із майбутнім конституційним урядом".

Після президента Арамбуру, міністер фінансів Веррієр повідомив присутніх, що цього року в балянсі виплат передбачено дефіцит в 200 млн. долярів, що має бути покритий запасами золота і валюти, яких 31 грудня м. р. було в скарбі тільки 237 млн. дол., з чого виходить, що на 31 грудня 1957 р. ці запаси будуть цілковито вичерпані. Крім того, якщо своєчасно не буде вжито належних заходів, видатки уряду перевищуватимуть прибутки на 14 мільярдів пезів. Якщо не вдасться стримати такий хід речей, уряд буде примушений друкувати пези, що приведе до інфляції і, значить, до подорожчання життя. Міністер фінансів приписав такий стан речей фактові, що Арґентина цілий ряд років була примушена витрачатися понад потрібне в речах споживання, тим часом як витрачала далеко менше для побільшення продукції. Найбільше потерпів від цього сектор енерґії та палива, а також устаткування фабрик, зовсім тепер невистачальне і застаріле.

Буенос-айреські часописи присвячують цілі сторінки коментуванню останньої промови президента Арамбуру та звіту міністра фінансів Веррієра, погоджуючись в одному, що і промова і звіт були аж надто щирі і виявили стан речей без усякого серпанку. Представники партій, присутніх на зборах, винесли з тих зборів досить сумне враження. Представник Республіканського Союзу д-р Ґразуста назвав виклад Веррієра „катастрофальним". Інші висловлюються стриманіше, але всі погоджуються в тому, що „стан дуже поважний". Біржа відразу зареаґувала, і доляр, що його 19 березня можна було купити за 37 пезів, 22 березня піднісся до 41 пеза.

Прикре враження зробила також втеча з в'язниці в Патаґонії до Чіле шести видатних діячів пероністичного режиму, — в тому числі Хорґе Антонія, що був за Перона „економічним царем" Арґентини. Він накопичив був величезні багатства, і, побоюються, що мав свого часу можливість вивезти їх закордон, як це зробив сам Перон, що, завдяки тим своїм вивезеним капіталам, провадить із Венесуелі підривну акцію в Арґентині. Побоюються, що й капітали Хорґе Антонія підуть тепер теж у значній мірі на ту ж підривну працю. Правда, сам Хорґе Антоніо — в інтерву з журналістами — заявив, що зовсім не думає „бавитися в політику" і не думає, зокрема, підтримувати політики Перона, але люди тому не дуже вірять. В усякому разі, уряд през. Арамбуру вже вислав до уряду Чіле вимогу видати шестеро втікачів, бо вони, мовляв, як звичайні злочинці, не мають права політичного азилю. Чілійський уряд наказав інтернувати втікачів, але справу видачі їх Арґентині має вирішити найвищий суд. Подібна справа вже була в Уруґваї, де уряд Арґентини домагався видачі п. Карсавіна, що був за Перона заступником міністра внутрішніх справ, але найвищий суд Уруґваю відкинув це домагання.

СДО

Л. Бурачинська

КОМІСІЯ ПРАВ ЖІНКИ В ОН

18-го березня розпочалась у будинку Об'єднаних Націй 11-та сесія Комісії Прав Жінки. Наради ці стягають, — крім делеґаток, велике число зацікавлених. До них прислухаються представники аґенцій ОН, робітничих юній, організацій працедавців, міжнародних аґенцій суспільної служби, ІВКА, Міжнародної Ліги Прав Людини та інших міжнародних організацій.

Комісію Прав Жінки засновано у 1946 р. як клітину Економічної і Суспільної Ради при ОН. Вісімнадцять країн об'єдналося тоді для цієї цілі. Комісія Прав Жінки мала за завдання студіювати політичний, економічний, громадський, суспільний та освітній статус жінки у світі і подавати Раді свої пропозиції щодо впорядкування чи покращання його.

Від того часу Комісія Прав Жінки щороку відбуває сесії. На порядку нарад стоять все ті самі проблеми — політичні права жінки, доступ її до освіти, економічні можливості, правне положення. Одначе, впродовж десятьох років діяння Комісія Прав Жінки розгорнула багато проблем у міжнародній площині. Найбільшим осягом її є досі міжнародний договір про політичні права жінки, що його Генеральна Асамблея ухвалила у 1953 р. і запропонувала державам-членам для підпису. Коло сорока держав уже підписали його, і є вигляди, що й інші підпишуть.

Не щастило Комісії Прав Жінки з другим проєктом, видвигненим на її 9-ій сесії у 1955 р. Це був договір про громадські права заміжньої жінки, що їх по-різному впорядковує законодавство кожної країни. Вже на сесіях Комісії цей проєкт зустрів опозицію делеґатки ЗДА, яка вважала, що цю ділянку повинна впорядкувати Комісія Міжнародного Права. Коли врешті проєкт опинився на 6-ій Комісії у 1956 р., Генеральна Асамблея його відклала. Але 29-го січня 1957 року 11-та Ген. Асамблея його прийняла. Договір про громадянство заміжньої жінки, що складається з 12 точок — це черговий документ на шляху поступу.

На перерваній сесії головною темою нарад є економічні права жінки, а найбільш болючою їх точкою: однакова платня за однакову працю. Тут зударяться знов економічні інтереси поодиноких держав із засадою економічної рівности одиниці. Залежатиме від багатьох чинників — котра засада переможе.

Для нас ця сесія цікава ще з однієї причини. На терені Комісії Прав Жінки зударяться, як усюди в ОН, два світи. З одного боку — представниці держав вільного світу, що бажають упорядкувати становище жінки шляхом законів, розвитку, допомоги. А з другого боку — представниці країн з-поза залізної заслони, що вважають у себе жіноче питання за вже розв'язане. Їх участь у Комісії Прав Жінки служить іншим цілям, а саме — хвилевим вказівкам політики Кремлю, що її вони в різній формі стараються застосувати.

Представниці країн з-поза залізної заслони є в меншості (СССР, Білорусь, Польща і Югославія). Одначе, їх внески, розраховані часто на розбиття певних проєктів, знаходять підтримку делеґаток азійських країн. Наприклад, при обговоренні договору про політичні права жінки, представниця СССР М. Фоміна домагалась резолюції про роззброєння країн. При голосуванні піддержали її Білорусь і Польща, а Югославія і Індонезія стримались. Внесок перепав. Так само кожна сесія Комісії Прав Жінки починається протестом совєтської делеґації проти участи в ній представниці національного Китаю, що сидить тут же за головним столом. І так само відповідає предсідниця, що до компетенції Комісії Прав Жінки не належить вирішування цієї справи.

Жінки, що діють у Комісії Прав Жінки, кожного року ті самі. Це — правнички або суспільні працівниці з високим стажем, що користуються великим довір'ям у своїх країнах. Їхня місія дуже поважна і завдання трудне. Бо приходиться їм погоджувати поступ жіноцтва у міжнародному маштабі з інтересами своїх країн.

УССР не висилає своєї представниці до Комісії Прав Жінки, як не заступлені в ній і інші держави з-поза залізної заслони — Румунія, Болгарія, Мадярщина, Чехія та ін. Видно, ця ділянка не є надто важливою для совєтського бльоку, і він бере в ній радше демонстративну участь.

Українська жінка у вільному світі цього року вперше прислухається до нарад. Світова Федерація Українських Жіночих Організацій (СФУЖО) уповноважила для цього кількох своїх співробітниць. Тому про наради Комісії Прав Жінки почуємо вперше з нашого становища і з відповідним насвітленням.

НЕ СЛІЗ ПОТРІБНО...

Не сліз потрібно,
щоб ставать до бою!
Не сльози — силу й жар
візьми за зброю.
Ту силу, що любов
у груди ллє,
Ту міць, щоб думи
в діло осущати,
Той жар, щоб з злом
боротись і прощати
Все, чим тебе
зневіра й злоба б'є!
Той жар, що вірить
в правди світ і ждати,
І йти на труд
без слави і заплати,
Як сонце й дощ
працюють по лугах,
Як роси ті
на пуп'янки дрімучі
Падуть, щоб цвіти з них
розвить пахучі,
Як маєш стільки сил.
то йди на новий шлях.

УЛЯНА КРАВЧЕНКО

Юрій Мушкетик

ГАЙДАМАКИ

(6)

Квасневський знову сів на ліжко.

— Я від гайдамаків. Полковнику, ми достеменно знаємо, що в Медведівку мають прибути конфедерати. Ми всі дали обіцянку, що не пустимо їх. Медведівці добре пам'ятають, як ви вже один раз не пустили їх сюди. — Залізняк замовк, розглядаючи Квасневського. Той закліпав очима, витримуючи погляд.

— Я не розумію, чого ви хочете.

— Невже не розумієте? З вами більше як вісімсот козаків.

Квасневський опустив очі, взяв з подушки книгу, поставив її ребром собі на коліна.

— То був інший час.

— А тепер? Ми знаємо вас, як людину чесну...

— Ніколи не кривдив я мирних обивателів. Вони я.

— Мало не кривдити, треба захищати їх. Конфедерати самі підривають міць Речі Посполитої. Недарма з Варшави покликали проти них руське військо. Чули вже, кріпость Бердичівську взяли.

Квасневський випустив книгу й стиснув руки, аж пальці хруснули в суглобах. Хіба сейм і король не вказали, що конфедерати є ворогами Речі Посполитої? Але як стати проти них? Проти шляхтичів, таких же, як сам? Фільварок Мокрицького в сусідстві з його фільварком. Що це? Що йому чинити?

— Я чекаю на відповідь, пане полковнику.

Не знаю, — ледь чутно відповів Квасневський.

Залізняк постояв ще якусь хвилину і взявся за ручку дверей.

— В такім разі, пане полковнику, раджу не ставати нам на заваді. Вас ніхто не займе, можете сидіти спокійно.

...Вже за три дні до Зелених свят в Троїцький Мотронівський монастир почали з'їжджатись околишні селяни. Місця на монастирськім заїжджім дворі вистачило небагатьом, спали по клунях, стайнях, інші ж, а таких було більшість, в саду просто неба. Поміж людьми ходили найрізноманітніші чутки. Говорили, що десь у лісі зібралося військо, що скоро виженуть конфедератів і шляхту, що в неділю буде молебень і всіх силою записуватимуть у гайдамаки. Деякі селяни чекали цього дня з нетерпеливістю, інші з острахом, ще інші з цікавістю, а були й такі, що тихенько запрягали коней чи вішали торбу на ціпок і вирушали додому. В суботу з лісу вийшла частина гайдамаків і змішалася з прихожанами. Гайдамаки говорили голосно, не криючись, лаяли панів, кликали селян до себе.

В неділю зранку погода стояла ясна, сонячна. Над монастирем, поблискуючи на сонці крильми, кружляла зграя сніжнобілих голубів. На церковному подвір'ї гомонів величезний натовп. Маленька дерев'яна церковця теж була переповнена. Від дихання сотень людей, від ґнотів свічок, густого запаху дьогтю в церкві стояла важка задуха. Монотонно читав євангеліє протоєрей, хитаючи в такт словам довгастою, мов у коня, головою.

Роман, що стояв навпроти царських врат за спиною Бурки, відчув, як його все більше й більше хилить на сон. Спочатку він вслухався в протоєреєву мову, чекаючи, коли той скаже щось таке, що стосувалося б тих подій, які мали відбутися, але чуючи, що протоєрей читає якусь довгу молитву, став думати зовсім за інше. Запах талого воску і ладану паморочив голову. Один раз гайдамака, який дрімав позаду, зо сну прихилив свічку мало не до самої стриженої „під макітру" Романової голови. Роман ліктем штовхнув його в живіт і прошепотів:

— Патли спалиш. Яка тоді в мене принадність для дівчат лишиться?

Нарешті на дзвіниці заголосили дзвони, і під читання п'ятого псалма почався хресний хід. Попереду йшли протоєрей з чудодійною іконою та намісник наставника єромонах Гаврило (Мелхіседека не було, він виїхав, не пробувши й трьох тижнів), за ними Залізняк і Бурка, гайдамаки, селяни, монахи. Коли обійшли кругом церкви і спинилися біля паперти, Бурка обережно взяв за лікоть намісника.

— Отче, стань, скажи людям слово напутнє.

Гаврило злякано кліпнув очима, схрестив руки на опуклім животі.

— Що можу сказати я? Я можу величати Бога...

Але Бурка взяв його під руки і допоміг стати на сходи.

Натовп захитався, стихли розмови, всі насторожилися. Намісник приклав обидві руки до грудей, ніби намагаючись витиснути звідти слова, і заговорив зляканим, тремтячим голосом.

— Возлюбленії! Нині у нас празник великий. Зійшлися ми сьогодні в сьомий день тижня, щоб совершити благе і святе діло. Пам'ятайте, хто сотворить благе діло у сьомий день, той вознесеться на небеса, райські врата завжди будуть відкриті перед ним...

Єромонах кашлянув і несподівано замовк. Він оглянувся, немов чекаючи підтримки, і кашлянув ще раз. Його прикладений до рота кулак дрібно тремтів, на лобі повиступали крапельки поту.

Бурка тривожно подивився на Залізняка, який від хвилювання ніяк не міг розстебнути верхні гаки кунтуша. Гаврило шепотів щось про себе, потім глянув під ноги, щоб зійти вниз. В натовпі почувся приглушений шум. Залізняк рвонув комір, два верхні гаки відірвались, і в ту ж мить він ступив на паперть.

— Люди добрі, невільні брати мої! — пролунав над натовпом його дужий голос. — Так, невільні. Бо пани зовсім озвіріли, гірше невірних з нас невільників роблять. Кому сьогодні не наділи хомута, надінуть завтра. Недарма й приказка така пішла: „На волі — плачу доволі". Несила терпіти далі таку наругу. — Максим передихнув. Він сам не знав, звідки бралися слова, але вони лилися вільно, неначе він цілу ніч обдумував їх. — Коли ми самі не захистимо себе, то хто ж нас захистить? Настав час вибитися з неволі, розбити ярмо, що ми терпимо від шляхти, оборонити віру від кривавих рук конфедератів. Тільки коли вигубимо зміїне кубло шляхти, що нашу кров смокче, тоді зробимось вільні. Станьмо ж усі на бій з нашими кривдниками, поклянімось, що всю шляхту виженемо з нашої землі.

Максим вихопив з піхов шаблю. Розсипавши на сонці срібні бризки, блиснули шаблі і ножі в руках гайдамаків. На мить застигли у витягнених руках і, слідом за отамановою, повільно опустились до землі. Бурка махнув рукою, з дзвіниці пролунав гарматний постріл. Півчі заспівали тропар, єромонах прийняв з дякових рук чашу і кропило, став освячувати схилені шаблі і ножі. Декілька гайдамаків вивезли на руках з саду два вози зброї. Єромонах підійшов до возів і, шепочучи молитву, покропив зброю.

— Беріть же, в кого ще жевріє в душі відвага, ці шаблі та пищалі дідівські! — крикнув Залізняк. — Відходьте он туди до саду та ставайте в дві лінії.

Хвилину, довгу хвилину тяглося мовчання. Потім до воза підійшли два парубки, дуже схожі поміж собою, мабуть, брати, і, не говорячи й слова, простягли руки. Роман подав їм дві шаблі і дві рушниці.

— В мене своя є, — вдарив рукою по боці літній запорожець, пробираючись поміж людьми до саду.

ТРИБУНА У.Н.СОЮЗУ

Рік III Березень 1957 Ч. 3 (15)

Д. Галичин

НАЙКРАЩИЙ МІСЯЦЬ

Маємо тут на думці місяць лютий. Звичайно є він найгіршим місяцем, коли мова про природу і її зміни. Та ми тут не маємо на увазі пори року, не думаємо про зиму чи весну, про холод чи тепло. Мова про щось іншого, про те, як ми працюємо для нашої організації, для УКСоюзу. Як відомо, то тепер ведеться передконвенційна кампанія за здобуття якнайбільшої кількости нових членів. У першому місяці кампанії, це є в січні, ми мали 329 нових членів. Лютий, хоча короткий місяць, дав УНСоюзові 403 нових членів. Тим самим, місяць лютий, під організаційним оглядом, є покищо найкращим місяцем цього року.

Обставини склались так, що у минулому році місяць лютий був також найкращим місяцем. Бо коли мова про організаційну працю і її вислід, то в цьому 1957 році, можливо, матимемо ще кращі місяці і добре було б, щоб так сталося. Одначе за минулий рік ми маємо вже повний образ діяльности і власне порівняння з працею в інших місяцях виказують, що лютий був таки найкращим місяцем. Правда, в лютім 1956 здобуто тільки 269 нових членів і опісля такі місяці, в яких приєднано було значно більше членнів, як,наприклад, у грудні 339 членів. Проте не було ані одного такого місяця, який можна б було порівнювати з місяцем лютим, коли мова про загальне збільшення членства. Бо в лютім 1956 збільшено УНСоюз на 121-членів, а цей успіх стає тим більшим, коли зважити, що збільшення в поодиноких місяцях, були 91, 45, 41, 14, а в деяких місяцях не тільки не було збільшення в членстві, але навіть виказувано поменшення в загальній кількості членів.

Як уже згадано, в лютім цього року приєднано 403 членів. Як же ж представляється справа із загальним збільшенням кількости членства в даному місяці? На жаль, вона дещо гірша ніж під оглядом здобття нових членів, бо фактичний приріст у членстві виносив тільки 128 членів. Це значить, що хоча в лютім здобуто 403 нових членів, то загальну кількість членства побільшено тільки на 128 членів. Причина та, що в цьому місяці було зависоке число суспендованих членів, бо аж 239. А коли до цього додати тих членів, що померли, а також тих, що відійшли з організації з виплаченою готівкою, бо їх грамоти дозріли, то дістанемо отой незначний результат з нашої праці, яка, хоча принесла нам 403 нових членів, то в кінцевому висліді дала тільки 128 членів для збільшення організації.

Проголошуючи передконвенційну кампанію, ми поставили собі за ціль збільшити УНСоюз до 75,000 членів. З кінцем лютого всіх членів в нашій організації було 71,355. Тим самим, щоб осягнути число 75,000, потрібно ще 3,645 членів. Поділивши цю кількість членів на 9 місяців, бо стільки ще остається до кінця року, ми повинні б збільшувати УНСоюз кожного місяця на більше як 300 членів.

Ми можемо це зробити, ми можемо осягнути намічену ціль, як тільки допильнуємо, щоб кожний окремий відділ виконав і перевиконав цю квоту нових членів, яка з початком цього року була йому приділена. Ми можемо збільшувати кожного місяця і по 300 або більше членів, коли тільки допильнуємо, щоб не тільки виконати та перевиконати квоту, але одночасно подбати, щоб така велика кількість членів, як це було в лютім, не була подавана до суспензи. Це станеться тоді, коли ми доложимо дещо більше праці, як ми звичайно вкладаємо, при колектуванні членських вкладок. Бо фактом є, що в відділах, де справа колекти вкладок як слід допильнована, така є суспенза низька.

Ми запевнимо успіх теперішній кампанії нашою поставою, а опісля виконанням постанови, щоб кожний урядовець УНСоюзу та кожний активний його член зробив цього року для організації дещо більше, ніж в будь-якому іншому попередньому році.

Коли Ви вважаєте себе політичним емігрантом — амбасадором України, та знаєте про великий вклад Українського Народного Союзу в змаганнях за права України та українців, Ви напевно свідомі обов'язку бути членом цієї організації.

НА ДВА ФРОНТИ

Короткий місяць лютий приніс Головній Канцелярії більше членських аплікацій ніж січень. До приєднання чотирьох сотень нових членів причинилось теж більше число місцевих організаторів. Тому на іншому місці подаємо тільки місцевості десятьох відділів, що приєднали найбільше їсло членів, замість подавати імена організаторів.

Отже, кампанія за приєднування нових членів розвинулася на добре, бо й місяць березень дає кращі вигляди. Значить, відділи УНСоюзу, хоч не всі, зрозуміли потребу побільшити свої ряди новими членами. Це й забезпечує нормальний зріст організації і краще майбутнє.

Одначе, впарі з прибуттям нових членів, організація поносить втрату в членах. Деякі втрати можна признати за нормальні. Наприклад, в 1957 році 1199 членів виплатили свої грамоти. Вони взяли готівку за вивінувальні грамоти або перейшли до неактивних членів, виплативши свої грамоти. Багато з них вибрали нові або додаткові грамоти. А все ж таки нормальна втрата 1199 членів з виплаченими грамотами дала себе відчути болюче, бо таким чином ми втратили на 546 членів більше, як в 1955 році.

Та найсумнішим явищем кожного місяця є число суспендованих членів, а між ними таких, що не заплатили ні одної вкладки. Заходить питання, чому новий член підписав членську аплікацію, а опісля відмовився заплатити першу вкладку.

УНСоюз нараховує тепер понад 71 тисячу членства, а в цім числі маємо приблизно 50 тисяч повнолітніх членів. Задержання стількох членів в організації вимагає від членства взаємного, доброго відношення і взаємної пошани, бо незгідливе і розсварене членство не будує організації. Мусимо признати, що членство в УНСоюзі є згідливе і доброзичливе, бо тільки на таких умовах організація могла рости впродовж 63 років, перебувши різні наступи своїх і чужих.

Отже, якщо це вірний образ членства УНСоюзу, насувається питання: чому стільки нових членів покидає УНСоюз? Чи відділи УНСоюзу не прийняли їх до свого середовища з відвертим серцем і з такою щирістю, якої вони надіялися? Чи, може, ці суспендовані члени виявились негідними остатись членами УНСоюзу? На ці питання можуть дати відповідь тільки секретарі даних відділів, що понесли втрату в членстві.

Розвинувши кампанію за приєднування нових членів, перед нами виникає „другий фронт", — задержання нових членів в організації. Цей Фронт охоплює життя, активність і порядок в наших відділах, бо для нового члена УНСоюзу — це його відділ. УНСоюз буде „добрий" для нового члена тоді, коли його відділ буде для нього добрий. Справа задержання нових членів в організації це виклик нашим відділам, бо тільки відділи, а властиво відділові управи і члени мають нагоду запобігти втраті нових членів.

Г. Герман

В Ню Йорку відбувся перший курс секретарів і організаторів УНС

Ню Йорк, — В днях 22 і 23 березня ц. р. в приміщеннях Українського Народного Дому в Ню Йорку відбувся курс організаторів та секретарів відділів УНСоюзу Ню Йорку та всієї метрополітальної округи. Завданням курсу було підготовити секретарів та організаторів для організаційної праці в УНСоюзі, зокрема до приєднування нових членів. Ділянка обезпечення вже перейшла свою примітивну стадію, коли вистачав сам патріотизм та охота включитись в громаду, щоб придбати щораз то нових членів. Сьогодні обезпеченеві агенти переходять довгий вишкіл заки беруться до практичної роботи. Тому, що це неможливе в братських організаціях, спертих на громадських, а не професійних та заробкових працівниках, УНСоюзу старається зарадити цьому шляхом коротких, повторних курсів, які дали б секретарям і організаторам УНСоюзу потрібне знання. Головну вагу присвячується підходові до кандидатів на членів та належної інформації про обезпечення та УНСоюз.

Перший з таких курсів, запляннованих по всіх більших осередках відділів УНСоюзу, відбувся саме в Ню Йорку і пройшов з повним успіхом. На його програму склались роткі двадцятихвилинні інформаційні доповіді на такі теми: історія братських допомогових організацій з узглядненням історії УНСоюзу, значення УНСоюзу, як господарської і національної установи, як підходити до кандидатів на обезпечення (психологія обезпеченевої акції), як організувати членську кампанію (техніка обезпеченевої акції), аналіза поліс УНСоюзу та їх індивідуальний підбір для новообезпечених, як виповнювати членську аплікацію та як вдержувати приєднаних членів. Найголовнішою частиною курсу та її найбільш атракційною частиною була практична лекція, як приєднувати членів, переведена у формі розмови поміж союзовим організатором та кандидатом на члена УНСоюзу, в яку часто вмішувалися учасники курсу. Вона дала змогу розглянути всі ті застереження, які часто організаторам приходиться почути від кандидатів на члена.

В курсі взяли участь гол. предсідник Д. Галичин, гол. секретар Г. Герман, організаційний референт д-р Я. Падох та організатор І. Скочиляс. Поміж учасниками курсу знаходилися також головна радна п. М. Демидчук та гол. контролер П. Кучма.

В найближчому часі такий курс відбудеться у Филаделфії і в інших осередках УНС. фії та в інших осередках УНСоюзу.

Ярослав Падох

УСПІХ ЧЛЕНСЬКОЇ КАМПАНІЇ В ЛЮТОМУ

400 НОВИХ ЧЛЕНІВ; 50 ВІДСОТКІВ БІЛЬШЕ, ЯК В МИНУЛОМУ РОЦІ; ПРИКЛАДНА СПІВПРАЦЯ ПРЕДСІДНИКА І СЕКРЕТАРЯ 127 ВІДДІЛУ, ІЛЛІ БУЛИ І ПАВЛА ВОЛОДКИ.

Павло Володко, секретар та Ілля Була, предсідник Братства св. Николая, 127 Відділу УНСоюзу в Боффало, Н. Й.

Хоч наш першун з місяця січня ц.р., Товариство „Карпати", 356 Відділ УНСоюзу в Омазі, Неб., не знайшов свого наступника у лютому ц.р., бо жаден відділ не здобув у тому місяці стільки членів, що він (47), то все ж цей місяць приніс нам новий успіх в нашій передконвенційній членській кампанії. Ми здобули в ньому нових 400 членів, в тім велике число молоді (184), яка є найціннішим набутком УНСоюзу. Це число тім замітніше, що воно перевищило число членів, приєднаних в тому самому місяці минулого року на поверх 50 відсотків! На добавок був то короткий місяць, бо мав тільки 28 днів.

У членській кампанії в лютому взяло часть значне число відділів. Немає між ними, як в попередньому місяці, великих переможців з кількадесяти придбаними членами. Але зате в цім місяці в кампанії взяло участь більше число відділів. В січні начисляємо тільки 103 відділи, які придбали нових членів, а в лютім їх вже є 122. Поміж ними є тільки п'ять відділів, які здобули більше, як 10 членів, але в цілому, в короткому місяці лютому, ми здобули понад 20 відсотків більше членів, як в місяці січні, коли відділи придбали УНСоюзові всього 329 нових членів.

Поміж найуспішнішими відділами в місяці лютому знаходяться: 439 Відділ з Содбері, Канада (предсідник М. Шулюк, секр. В. Зацерковний), з 15 новими членами, 144 Відділ з Шикаго (предсідник М. Нікольс, секр. В. Бережна) з 14 членами, 361 Відділ „Дністер" з Ню Йорку (предсідник І. Галичин, секретар гол. контр. П. Кучма) з 13 членами та два відділи: 397 у Филаделфії (предсідник М. Субтельний, секр. гол. радна О. Штогрин) і 127 Відділ у Боффало, що обидва здобули по 11 членів.

Поміж найбільш успішними особами, що брали участь в кампанії впродовж лютого (не враховуючи союзових організаторів) на першому місці знаходяться предсідник і

(Закінчення на стор. 4-ій)

НАЦІОНАЛЬНА СПРАВА

Передконвенційна організаційна кампанія Українського Народного Союзу, що почалась в січні і триватиме до кінця грудня та ціллю якої є збільшити кількість членства УНС до 75,000, є в повному розгарі та починає давати надійні результати. На іншому місці читачі знайдуть підсумки кампанії за лютий. З них виходить недвозначно, що зроблено добрий початок, а відомо, що добрий початок — це більше як половина плянованої праці. Очевидно, що організаційні успіхи за лютий далекі від половини того, що є ціллю кампанії, але вони справді могли б стати „більше, як половиною", якщо б були заохотою до подібної дальшої праці.

У попередньому коментарі на цьому місці звернено окрему увагу на фінансово-господарський момент теперішньої кампанії в загально-національному аспекті. Кожна бо ділянка праці УНСоюзу, як і він сам, має саме той національний аспект, що мусить бути на першому місці в нашому спільнотному житті. Український Народний Союз та його кожночасна організаційна кампанія має в цьому відношенні неперевершену вартість і значення.

Національний характер Українського Народного Союзу є рішальний для нашого життя в Америці, як під внутрішнім, так і під зовнішнім оглядом. Розгляньмо коротко ті дві головні площини його національного характеру і переконаємося, що активна участь в теперішній організаційній кампанії є справді нашою національною справою першої ваги.

УНСоюз нараховує тепер понад 71 тисячу членів і ця кількість, разом із членством інших українських національних організацій, становить тверде „ядро" записаних до українства людей. Очевидно, що є також добрі, чесні і жертвенні та активні патріоти, які ще перебувають поза рямками УНСоюзу і теперішня кампанія саме і має на меті їх організаційно охопити. Бо „записаний" до української спільноти не тільки сам при ній залишиться, але й має більші вигляди та сприятливіші обставини зв'язати тісніше і триваліше з тією спільнотою своїх нащадків, як теж позитивно вплинути на те, щоб при цій спільноті залишились інші. Інтересна річ, що в теперішній організаційній кампанії приєднується до УНСоюзу поважна кількість першої, другої і вже третьої народженої в Америці української ґенерації. Із розмов з ними та їх організаторами виходить недвозначно, що їм імпонують не тільки ті великі особисті користі та привілеї, що їх дає кожному членство в УНСоюзі, але в першу чергу саме той національний характер УНС, імпозантне на наші відносини число членів, мільйонові суми майна та широкий діяпазон праці УНСоюзу і її успіхів. Очевидно,що кожний новий член і кожний новий мільйон майна збільшує ту притягаючу силу УНС і тим самим дає кращі вигляди на дальший ріст і розвиток нашої спільноти.

Не менш важливим є членство в УНСоюзі під зовнішнім оглядом. В Америці має найбільш переконливу силу число, число людей і число грошей. „Встаньте і будьте пораховані!" — це клич кожної американської групи, яка хоче грати ролю в державному та взагалі суспільному житті. Це „встаньте і будьте пораховані" відноситься з тим більшою силою до кожної національної групи, в цьому і української. Ми можемо подавати своє число на мільйон і два, але це будуть тільки слова. Якщо ми хочемо добитись впливу і значення, то ми мусимо встати, щоб нас порахували, ми мусимо стати членами наших національних організацій, ми повинні стати членами УНСоюзу, бо тут уже є їх імпозантне число і кожний новий член ту імпозантність збільшує. Очевидно, що велику прислугу національній справі може зробити і кожна окрема одиниця своєю індивідуальністю та своєю активністю, але і її вартість та значення будуть куди більші на тлі відповідного числа.

Тим то вже самий факт приналежности до УНСоюзу є великою національною справою і тимто організаційна праця, зокрема активна участь у теперішній організаційній кампанії, є великою національною роботою. Усім нам ще в живій пам'яті той великий розголос і те велике національне значення, що його мала остання конвенція УНСоюзу у Вашинґтоні, на якій особисто виступали аж 16 високих представників екзекутивної та законодатної ділянки уряду, висловлюючи подив і признання для всієї нашої спільноти та виголошуючи надійні і заохочуючі заяви відносно української визвольної справи. Теперішня організаційна кампанія є передконвенційна та м. і. має на меті, щоб на черговій конвенції УНС, яка відбудеться вже в половині наступного року, ми могли ще більше заімпонувати своїм числом і стати ще більш переконливим арґументом, здобути ще більший вплив і набрати ще більшого значення та принести ще більшу користь українській визвольній справі.

Якщо ці арґументи додати до тих, що їх дає всебічна активність УНСоюзу, тоді матимемо заокруглений образ саме тієї національної справи, якою є сам по собі УНСоюз та якою є й кожночасна його організаційна кампанія.

† Д-р Лука Мишуга

АМЕРИКАНСЬКА УКРАЇНА

(21)

ПИТСБУРҐ, МОНТАНА. — Надворі погано і сумно. В души чоловіка невесело, особливо мені, українцеві-сироті, між лісами, горами і між чужими. Доходили до мене вісті, що наші краяни мали б охоту попробувати щастя на далекім заході, бо чули, що тут золото і срібло лопатами згортають на тачки та й возять до фабрик, і що на день можна заробити до 5 долярів. Коли б кому з українців прийшло на гадку і до серця пускатися в далекий світ сюди за роботою, то кажу щиру правду: ради Бога хай остається там, де є, як не хоче марно згинути з голоду в дикій пустині далекого заходу. Тут така нужда і біда, що трудно описати. І —я перше не вірив, поки не змірив. Тепер знаю і другим не раджу сюди йти. Що за гаразд для нашого чоловіка! Між вічними горами, лісами, в дикій пущі, десь-не-десь по 20 миль стоїть кілька хатин, збитих з дощок. Як деяка майна вугляна чи золота робить, то приходиш вечором з роботи до курної порожньої шанди (шопи) і мусиш сам собі лахи прати. Не знаєш, брате, коли тут неділя або свято, а завжди ліниво та однаково тягнуться дні за днями і ночі за ночами. Ніде вийти, ні з ким розмовитися рідним словом, щоб тугу розігнати та хоч на часок серце звеселити. Чоловік у тій пустині мало не здичіє. Сум і жаль душу огортає, як спімну собі рідне село та наші, —хоч бідні, але веселі гори. Нераз склоню голову на груди і стиха плачу. Якби не люба „Свобода", якої ожидаю, як діти на батька з ярмарку, якби не ці книжечки, що мені о. Констанкевич прислав, то я був би вже давно здурів, або з нудів умер. — Андрій Гербут.

ШАКОМІН, ПА. — Шакомінська огидна шмата „Польска і Літва" кидає наклепи на українців, спокійних тут робітників, висміває українську церкву, плює на святий трираменний хрест, старається кидати гноєм морального зіпсуття на українських ревних священиків-патріотів. А той, що це пише, підписує себе „з крві і косьці русін". У відповідь на те о. Грушка визиває того „русіна-патріотен" на публічну дискусію, бо йому, як священикові, ніщо інше не випадає. „Коли б я був у цивільнім стані, то б я того „патріотен" визвав на козацький герць, в котрім дригнув би ногами, як та зелена жаба", пише о. Грушка. А далі: „Ми — католики, але —польським єзуїтським католицизмом ми бридимося і його відрікаємося". По заклику „Тепер вилази з буди, ти „русінє патріото" поміщено підпис: Григорій Грушка, український священик, доцент філософії і богослов, апробований Папою Львом XIII, видавець і редактор „Свободи".

БОФФАЛО, Н. Й. — Між тисячами поляків знаходиться на Іст Боффало і мала громадка українців, які ходили до польських костелів, де вінчались і діти на польське хрестили, бо то все одно, як їм повідали — польські священики. Але сила українського духа непоборна. Ту силу можна на якийсь час придушити, приглумити і різними підступами та хитрощами ослабити, але її цілком знищити і зламати — ніколи в світі! Хоч боффальські українці платили на польські костели, хоч і деякі і з польками подружилися, хоч їм було заказано в костелі хреститися по-українськи, то таки в серці своїм вони не змінились і не відреклися бути українцями. Тому чотири місяці взялися до будови своєї церкви. Постаралися про потрібні папери, виробили собі самі плян, самі і будували, і нині на рівній і гарній площі стоїть гарна українська церковця в Боффало.

МАВНТ КАРМЕЛ, Па. — Священик-мадярон заслужив собі в польського священика на назву „почціви ксьондз". Чи знаєте, добрі люди, яке значення має той титул висказаний польським „ксєндзем", ворогом усього, що українське? „Почцівий ксьондз" значить той, що вирікся української народности, чоловік без чести і характеру, падлюка, перекинчик, скотина, підніжок і посміховище того, в кого просить ласки. Гідні пожалування люди, що держать у себе такого „почцівеґо". Ми кажемо: геть з такими!

ВАШИНҐТОН, Д. К. — Бути в Римі, а не бачити папу римського, здавалося б дивним. Так само в Америці, а не бути у Вашинґтоні. Оглядаючи Капітоль, я став говорити з старенським негром, котрий мав 80 років і замітав сходи капітолю. Між іншим, сказав мені старець, як дістав від мене кілька центів на тютюн, що він чується дуже щасливим замітати сходи до храму свободи, бо сьогодні він і його внуки є вільними. Чуючи ті слова старенького негра, я почув біль під серцем і, обернувшись набік обтер сльози, бо подумав собі: Боже, Боже! Чи доживу я літ того негра, і чи побачу я Україну свобідною? Ах, тоді я сходи її капітолю вмивав би горячими від радости слізьми. З тою думкою пішов я далі, може яких десять бльоків від Капітолю, до мешкання апостольського делеґата, архиєпископа Саттолія. Дорогі риси лиця того високого церковного достойника були мені вже давно знані, ще за богословських часів, і я був його учнем, коли теперішній апостольський делеґат викладав філософію і догматику св. Томи. Прийняття було якнайсердечніше. Предметом розмови було положення українсько-американської Церкви, котрої добро дуже лежить на серці апостольському делеґатові. Між іншим, він заявив, що буде старатися, щоб українська Церква процвітала і пішла своїм чудовим обрядом на вільні землі. Апостольський делеґат знав теж усе, що писалося в „Свободі", і звернув увагу редактора на деякі хиби. Вкінці апостольський делеґат був ласкав дати редакторові „Свободи" поручаюче посьмо до тутешніх єпископів, щоб йому допомагали там, де йде про добро українських вірних в Америці.

НЮ ЙОРК, Н. Й. — Дня 19 січня цього року над Ню Йорком лютувала сніговиця і сильно дув холодний вітер, гейби хотів усе поперевертати догори ногами. На третій вулиці вже під вечір стало пусто. Де-не-де появилася якась жива особа і щезала в сніжній темряві. Коло одної з ліхтарень стояло двоє дівчат і розмовляли по українськи. Одна була гарно вбрана, а друга була ще в крайових лахах і заливалася слізьми. Ті дівчата зустрілися несподівано. Та, що гарно вбрана і вже довший час в Америці, йшла вулицею і стрінула другу дівчину, що спершись на стовп ліхтарні, гірко плакала і віддаючи раз-у-раз повторяла: О, Боже мій, о, мамо моя!

Українка пізнала українку.

— Чого плачеш? — спитала перша.

— Ох, сестричко! Бог тебе либонь прислав сюди на мою потіху. Постривай, усе розкажу. Приїхало нас багато з наших сіл до Америки. Хто де мав якого знайомого, то знайомий прийшов і взяв його з собою, а нас троє дівчат з села Ліщин позабирали жиди в різні сторони міста. Голодна і перемерзла приїхала я на дрантивім жидівськім возі на третю вулицю. Зараз одна жидівка взяла мене на службу за 5 долярів на місяць. Коли я пристала, тоді жидівка казала мені віддати все, що маю. Я мала завиті в шматочці крайове зілля і 11 долярів. Жидівка все взяла. Я робила тяженько і тільки дві години дозволяла жидівка на ніч спати, а потім гнала до роботи. Руки мені попухли і зчорніла за два дні. І я не могла більше робити, а де наші люди бувають, я не знала. Я впімнулася за своїх 11 долярів, а жидівка мене вигнала на вулицю, і яке щастя, сестро, що ти мене тут здибала.

Покривджена дівчина зветься Анна Войтович і походить із села Ліщин.

МЕЙФІЛД, Па. — Священик узяв 14 долярів за Службу Божу і правив — без кадила. „Свобода" радить віднестися з тим до церковної ради, бо вона в „церковні справи не мішається!"

ІНДІЕН ТЕРИТОРІ, ОКЛАГОМА. — „Свободу" дістав д. Кічак у більшій скількості, щоб пороздавати між нашими земляків на далекому Заході.

ЕЛМАЙРА, Н. Й. — Аж сюди далеко на північ зайшов наш українець і аж тут шукав він кусника хліба, якого не міг знайти на батьківщині. Тут знайшов хліб, тут знайшов землю, що сердечно пригорнула його до свого серця, що повітала його мов рідну дитину. Щоб тільки та дитина була розумна і вміла вдячно користати з пестощів матері. Коли я прощався з прекрасною Елмайрою, насунулись мені на голову ті чорні хмари, що повисли над нашою бідною батьківщиною, а тут стільки землі, стільки дару Божого, хоч лопатою горни, щоб тільки були в нас світлі люди, щоб була розумна організація. А поки того не буде, згинемо в боротьбі за азбуку, а мудріші люди займуть у світі ті становища, які мудрішим належать.

БОФФАЛО, Н. Й. — Дня 10 вересня відбувся тут другий з'їзд, або, як поляки самі охрестили, „Другий Сейм делеґатів Унії Польської в Америці". Ми про те не згадуємо, але скажемо кілька слів з нагоди вечірнього походу, що відбувся в честь того з'їзду. На таблиці, що її несло одно братство, добачено курйоз такого змісту: „Зрадником краю і зневажником Бога вважався б той, хто посмів би розривати Польщу, Русь і Литву". Бідна „Русь" попала аж в параду польську! Хто ж був би наївним, розривати! Литві вже було забагато того солодкого, вікового звязку з поляками, бо останніми часами появився між литовцями значний національний рух. Принаймні тут, в Америці, тішаться вони не абиякою народною організованістю. Україна вже давно оголосила себе повнолітньою і йде власними силами, простується і міцніє. З сентенції „Польща, Русь і Литва то одна молитва" лишилась хіба сама Польща. Тож нема що розривати!

ВКЛЮЧАЙТЕСЬ У ПЕРЕДКОНВЕНЦІЙНУ КАМПАНІЮ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ! ОРГАНІЗАЦІЄЮ НОВИХ ЧЛЕНІВ СКРІПЛЮЙТЕ ЦЮ УКРАЇНСЬКУ ЗАМОРСЬКУ ТВЕРДИНЮ! ПРИЄДНУВАННЯМ НОВИХ ЧЛЕНІВ ДОПОМОЖІТЬ УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДНОМУ СОЮЗОВІ ДОПОМОГТИ ВАМ, НАШІЙ СПІЛЬНОТІ ТА НАШОМУ НАРОДОВІ!

75,000 ЧЛЕНІВ — ЦІЛЬ ПЕРЕДКОНВЕНЦІЙНОЇ КАМПАНІЇ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ!

ЧОМУ ТИСЯЧІ УКРАЇНЦІВ Є ЩЕ ПОЗА У. Н. СОЮЗОМ?

На таке питання можуть найкраще відповісти ті, що до УНСоюзу не належать. Вони повинні забрати слово і оправдати себе, чому досі не належать до організації, яка існує 63 роки, яка проробила величезну роботу в Америці, яка завжди давала і дає велику допомогу українській визвольній справі та яка з'єднала біля себе найбільш ідейний людський потенціял американської України. Бо, якщо вони, наприклад, стоять осторонь українського громадського життя в Америці і оправдують себе тим, що не можуть активно належати до того життя, бо на тому полі, мовляв, хаос, розбиття і розбрат, то тут вони можуть мати деяку рацію. Лише деяку, бо вони не дочекаються ідеальних речей в українському житті, доки самі не прикладуть рук до тієї ідеалізації.

Але, на жаль, ті, що стоять осторонь УНСоюзу, не мають навіть таких хитких арґументів. Багато українців відкладають приступлення до УНСоюзу з дня на день, бо вони, мовляв, „ще не готові". Вони приступлять напевно, бо УНСоюз, це найкраща організація, яку ми маємо в Америці, але вони ще не сплатили довгів, щойно затягнули морґедж, бо купили хату, хтось в родині захорував або вислали пакунки до Европи. Все це багато коштує, тому вони ще не готові. Забувають вони, що час тут біжить так скоро, що його взагалі ніхто не має. Забувають, що сьогодні є в Америці тисячі людей, що „відкладали" і тепер є вже готовими вступити до УНСоюзу, але прийшли запізно. З їх віком вони є хіба готові на вічний відпочинок. Забувають, що в Америці навіть найбагатші люди все мають морґеджі і зобов'язання, одні сплачують, другі затягають. Вкінці забувають, що вкладки до УНСоюзу є такі мінімальні, що їх не можна навіть назвати зобов'язаннями! Це просто щадження кількох долярів річно в найбільшому українському банку в Америці, в УНСоюзі.

Другою дуже поважною групою людей, що не нарікають на нього, є люди, що не хочуть вступати в члени, бо вони не потребують асекурації, фінансово добре стоять, а вмирати ще не збираються. Так, — правдою є, що асекурації не потрібно тим, що мають і майно і здоров'я і довгий вік перед собою. Але, чи нема на світі тисячів прикладів на те, як то з тої чи іншої непередбаченої причини обернулася драбина, і щаблі, що були на вершку слави і посміхалися з долішніх, попали самі в таке невигідне становище? Довга недуга забрала здоров'я й майно, нещастя в родині, недобрі фінансові потягнення знівечили працю довгих літ. Тоді придалася б асекурація. Вона і придалася б і по смерті! Хто хоче знати, нехай відвідає наших шикаґівських громадян Музику й Оленця, що займаються похоронами. Там довідаються, як за кілька долярів нераз, або на кошт повіту ховають вони людей, що за життя не подбали про цю свою потребу на землі. Тим людям не співають „вічная пам'ять", бо нема защо і нема кому співати. Хоронять, аби позбутися. Як же інакше мається справа з людьми, які були членами УНСоюзу, як відмінно виглядають їх похорони!

Третя група людей — це також „неготові" вступити до УНСоюзу, бо чому вони мають вступати? Місцеві відділи займаються лише збиранням вкладок, побільшують касу, але не ведуть жадної іншої роботи, не хочуть допомагати членам в справах позичок, чи в справі громадянських паперів і т. п. Коли радити таким людям, щоб вступали до відділу і реформували його до своєї вподоби, то вони відповідають: нема дурних! Навіщо нам вступати до таких відділів і, зачинаючи реформи, стягати на себе непотрібно гнів сильних мира цього у відділі. Як члени не мали сили зреформувати його досі, то навіщо нам пхатися? Ми є спокійні люди, не належимо до вічних революціонерів. Коли є такий стан в громаді, то зріст УНСоюзу в ній є, мовляв, безвиглядний.

З приводу передконвенційної кампанії УНСоюзу треба відділовим урядникам й членам Головного Уряду подбати на місцях і в Головній Канцелярії, щоб був успіх. Урядники на місцях повинні подбати, щоб союзові відділи були блискучим прикладом організаційного життя в Америці, щоб союзові відділи мали перше слово в громаді, титулом вкладу своєї праці, гроша й чисельности. Повинні подбати про живий контакт людей з людьми, про контакт з молоддю. Головна Канцелярія повинна допомогти в цьому місцевим урядникам. Люди є найбільшим капіталом на світі, — тому для присднання такого капіталу в передконвенційній кампанії треба порушити камінь на камені, щоб добитись успішного завершення. Нові часи вимагають модерного ведення справи, модерних метод і підходів до справ союзових відділів по громадах.

Степан Куропась

УСПІХ ЧЛЕНСЬКОЇ КАМПАНІЇ В ЛЮТОМУ

(Закінчення зі стор. 3-тої)

секретар вже згаданого 127 Відділу в Боффало, пп. Ілля Була і Павло Володка, які зорганізували 10 членів, та три активні члени УНСоюзу, пп. Л. Благітка (Відділ 237), В. Гавриляк (Відділ 316) та Г. Зорич (Відділ 432), які здобули в лютому, кожний по дев'ять членів.

Відзначивши заслуги поодиноких відділів та осіб, яким передусім УНСоюз завдячує свій успіх у минулому місяці, варто звернути окрему увагу на прикладну співпрацю в часі кампанії голови і секретаря 127 Відділу, які вже віддавна спільно організують членів і кожний успіх постійно зараховують на свій спільний рахунок. Це не в їх лютневому осягу криється особливість їх праці для УНСоюзу. Їх приклад, який було б шкода не подати до відома і наслідування інших відділів, криється в їх постійній, довголітній, відданій праці для УНСоюзу.

Не молоді вони оба, предсідник і секретар Братства св. Николая, 127 Відділу УНСоюзу в Боффало. Предсідник, п. Ілля Була, має вже 65 років життя, секретар, п. Павло Володка більш ніж три роки старший від нього. Оба вже від довгих років живуть в цім краю. П. Володка прибув до ЗДА яких 50 років тому, а його секретар перебуває в Америці 44 роки. Оба прибули сюди з Галицької волости. Була з Краснопущі, бережанського повіту, Володка з Хоросткова, повіту гусятинського. Оба зберегли досі щире серце до своєї далекої батьківщини і в такім дусі виховали своїх дітей і внуків. Немає поміж ними ні одної особи, яка не належала б до УНСоюзу, хоч доля порозкидала їх по всьому світі.

Довгі роки й десятиліття трудяться вони оба для своєї української громади в цім краю і зокрема для УНСоюзу. 33 довгі роки секретарює у своїм відділі п. Була. 23 роки головує йому п. Володка. Довгі роки на незміннім пості вже неодного знемогли і пошкодили не одному товариству. Та довга служба в 127 Відділі обох його провідників не спиралася ніколи на небезпечній засаді „нехай буде, як бувало", але на їх відданій праці і щораз то нових успіхах. Хоч перейшли вони вік, коли відходиться на відпочинок, то все ж із неслабнутою енерґією і запалом тягнуть важку тачку національної служби і громадської роботи. Доказами їх відданости праці та прикладної активности є постійний ріст їх відділу.

Основане 13 серпня 1905 р. Братство св. Николая, 127 Відділ УНСоюзу, два роки тому завершило свій півсторічний життєвий шлях. Шлях той позначений чималими успіхами, як в загальній громадській праці, так і в розвитку самого товариства. Не було ніякої громадської акції в Боффало, щоб наш відділ не брав в ній живої участи. А за довгий час існування відділу будувалися церкви, мурувалися народні доми, велося широку освідомну, допомогову і політичну роботу у Боффало.

Та й самий розвиток відділу ніколи не спинився. Наполеглива праця завжди мусить давати успіх. Дала вона і в відділі Володки і Були. З малого товариства, яке на початку мало неповна два десятки членів, з роками виросла велика і чисельна установа, яка сповняє дуже важливу ролю в своїм місті, й то не тільки господарську, але й загальну, громадську. Переглядаючи звідомлення минулих конвенцій, можемо побачити, як зростало товариство. В часі конвенції з 1924 мало воно всього 93 члени. Чотири роки пізніше зросло до 106, за дальших чотири воно вже має 125 членів, в році 1940 — 171, в 1945 — 219, в 1949 — 244, а там після приїзду нової іміґрації, членство 127 Відділу почало зростати в небувалий спосіб. В році 1950 присднано до відділу 217 членів, отже в однім році товариство майже подвоїлося. В наступному році присднано нових 201 членів, і так само кожного наступного року. В часі останньої 23 Конвенції в Вашинґтоні 127 Відділ мав уже 606 членів, а під цю пору, з кінцем місяця лютого ц. р., число його членства досягло імпозантної величини: 785 членів. Воно ввело цей відділ поміж найбільші відділи, що їх мав УНСоюз.

Такий розвиток не міг прийти сам від себе. Ті, що кілька довгих десятків років очолювали цей відділ, можуть з повним вдоволенням дивитися на свою працю, вложену у своє товариство. Їх праця не пішла на марне, але принесла справді великі користі. Та не тільки сама праця лягла в основу цього організаційного успіху 127 Відділу. Відділ цей мав щастя це тільки тому, що мав таких відданих працівників, але також тому, що вони дезрозуміли великую тайну всякого успіху в громадській роботі, а саме вимогу громадської співпраці і єдности. Старі і нові іміґранти зуміли знайти спільну мову. Тут роджені члени зуміли пристосуватися до світогляду і звичок членів, що прибули з України. Чи треба кращого прикладу на співпрацю всіх тих трьох шарів членства в межах 127 Відділу, як той, що уряд відділу поділений поміж представників всіх трьох груп членів і працює успішно і згідливо? Предсідник є старим іміґрантом, але його заступника п. Омеляна Булу обрано зпоміж нових членів. Фін. секретар є давнім членом, зате рекордовий секретар п. Максим Левицький походить із нових, а касиром є тут народжена жінка п. Марія Гаравус, яка теж бере живу участь у нашій кампанії. І чи можна не вірити словам предсідника, який в листі до автора цих слів пише, що хоч молоді члени ще не зовсім втягнулися до праці, а тут роджені часто відстають від гурту, то все ж можна сподіватися з них добрих робітників і як би було треба забрати місця, то вони напевно надавалися б до уряду. І ще додає він з повним переконанням: „між молодими є такі добрі одиниці, що нема потреби боятися за уряд на будуче". Чи ці слова, не менше, як факти подані в горі, не розкривають таємниці успіху 127 Відділу і його двох провідників, голови Володка і секретаря Були? І чи не мають вони повне право глядіти з довір'ям у майбутність їх товариства, а ми з ними у майбутність усього УНСоюзу? Такі приклади, а ми знаємо, що вони не відокремлені й що їх куди більше, дають нам віру в успіх нашої праці та закликають нас скріпити наші зусилля та спільними силами добитися до нашої найближчої мети: 75,000 членів нашої установи.

„ВЕСЕЛКА" — ГОРДІСТЬ УНС

Завдяки УНС появились сотки різних публікацій, як в українській, так і англійській мовах, інформуючи світ про український нарід, його історію, культуру і змагання до волі. Ці публікації призначені головно для американців, щоб здобути їхні симпатії і прихильність до наших визвольних змагань. Та які були б ми бідні, коли б не були подумали і про наших дітей, і про літературу для них. Бо що прийшло б нам з того, коли б ми здобули цілий світ, а стратили наших дітей?. Питання дитячого журналу було актуальне у нас десятки років, але не було у нас досить ані матеріяльних, ані фахових сил. І це була велика журба наших провідних осіб, а ще більше родичів.

З приїздом нової іміґрації до Америки, ми збагатились в інтелектуальні сили, а УНСоюз збагатився новими членами. Завдяки одним і другим, українська дітвора дістала нарешті свій журнал — „Веселку". Журнал дістав суперлятивну оцінку збоку найбільш кваліфікованих осіб, як під оглядом форми, так і змісту. „Веселку" справді можна назвати новою гордістю УНСоюзу.

Мушу признатись, що жалко мені, що мої діти, бувши малими, не мали такої літератури і не могли вчитись про край їх батьків з різних казок та віршів. Можливо, що не одна наша дитина була б втрималась при українській спільноті, вивчаючи мову, історію і звичаї батьків з дитячої літератури. Та хоч наші діти росли і ховалися без „Веселки", то ми, матері і бабусі, які вже виховали дітей, можемо дати в руки „Веселку" іншим українським дітям. Наші діти є розкинені по цілому світі і часто-густо їх родичі не мають спромоги передплатити їм цей журнал. Тому ми, матері і бабусі, членки УНС, вишлім нашу передплату на „Веселку" для тих дітей. В Европі є діточі садки, де з одного числа може користати багато дітей і в цей спосіб улегшимо також працю вчителькам та виховникам. Не забуваймо також і про інші країни, де живуть наші люди. В цій справі звертаюсь до членок УНС: дайте українській дитині діточий журнал „Веселку".

На кінець треба сказати, що УНСоюз робить велику прислугу українській справі видаванням дитячого журналу, і це повинна оцінити наша спільнота не лиш в Америці, але й по цілому світі.

Марія Демидчук
гол. радна УНС.

ВИЯСНЕННЯ І ПОРАДИ

Переступні листи. При виставленні членові переступного листа, відділовий секретар повинен мати на увазі те, що на переступному листі треба подати всі інформації про даного члена. З переступним листом член зголоситься до іншого відділу, а секретар того відділу мусітиме вписати ці інформації в свої книги. Отже, треба пильно вписати дату, до якої член заплатив свої вкладки, щоб в новому відділі член не зазнав ніякої неприємности через помилки в даті. В долішній частині переступного листа треба вписати дату і місце народження, дату прийняття, вік члена при прийнятті і спадкоємців. Усі ці інформації потрібні секретареві, до якого даний член зголоситься з переступним листом. Подаючи ці інформації на переступних листах, відділові секретарі допомагають собі взаємно у виконуванні секретарських функцій.

Подвійне забезпечення. Кожний повнолітній член може додати до своєї грамоти контракт про подвійне забезпечення на випадок смерти в нещасливому випадку, якщо йому не минуло 54 роки життя. Умова про подвійне забезпечення триває до 65-го року життя, якщо членська грамота є в повній силі. Новий член дістає подвійне забезпечення, якщо дасть позитивну відповідь на питання ч. 28 на членській аплікації. Члени, які мають грамоти без подвійного забезпечення, можуть його додати, присилаючи підписану аплікацію про подвійне забезпечення разом з грамотою. В усіх клясах забезпечення, з винятком кляси „Р-20", член платить відповідну вкладку від дня, коли подвійне забезпечення входить в силу, себто від останнього дня місяця, в якім аплікація прийнята і апробована в Головній Канцелярії. В клясі „Р-20" (забезпечення платне по смерти з вкладками впродовж 20 років) член платить за подвійне забезпечення від дня виставлення грамоти. Наприклад, якщо член платив на грамоту „Р-20' якийсь час, то може додати умову про подвійне забезпечення, доплачуючи за нього від дня видання грамоти. — Діти можуть дістати подвійне забезпечення на своїх грамотах по осягненні 16 років життя, якщо вони доплачуватимуть теж 15 центів місячно на фонди (допомоговий, конвенційний і народний), бо тоді вони набувають усіх прав повнолітнього члена.

Реєстраційні картки. Секретарі наступних відділів досі не прислали реєстраційних карток відділової управи на рік 1957; секретарські винагороди будуть їм вислані по одержанні жовтих реєстраційних карток в Головній Канцелярії. Відділи: 11, 17, 31, 47, 72, 78, 152, 166, 177, 260, 298, 310, 328, 335, 357, 377, 382, 417, 420, 431, 437, 440, 444, 450, 459, 462, 465, 470, 473, 488, 492, 497.

Г. Герман

Дмитро Бала

(Посмертна згадка)

Ормрод, Па. — В понеділок вночі 7 січня 1957 р., помер наш громадянин і друг Дмитро Бала, проживши 71 рік. Покійний оставив хвору дружину Марію, трьох синів Ілію, Володимира, Івана та дочку Анастасію як також 5-теро онуків, добрих односельчан села Городиславичі, повіт Бібрка, Західня Україна, добрих сусідів, приятелів, і багатьох людей. Похорон відбувся 10 січня. Почали сходитися люди, щоб віддати останню прислугу Покійному, який працював з нами довгі роки в організації, був членом Українського Товариства з села Городиславичі. Він належав до Братства св. Николая, Відділ 24 Українського Народного Союзу, був членом Української Греко-Католицької Церкви св. Івана в Нортгантон, Па. Покійний був відомий не тільки в місцевій Українській Громаді, але й також далеко поза місцем свого постійного замешкання. Покійний Дмитро Бала народився в 1886 р., в селі Городиславичах, повіт Бібрка в Західній Україні. Там пройшло його радісне дитинство і там скінчив народну школу.

В 1906 р. виїхав до Америки й осівся в Ормрод, Па. Не знаючи англійської мови, йому було нелегко перебиватися з дня на день і заробляти на прожиток. Заробітня плата була мала. Рівночасно інтересувався культурно-освітніми і політичними українськими справами, для яких жертвував свій час і гроші. Любили і шанували його і ті, що нераз почули від нього терпке слово правди. 51 рік покійний віддавав свої сили для розбудови цієї країни. Він також все своє свідоме життя віддав боротьбі за українсько-національну справу, був добрим патріотом. Добра пам'ять про покійного залишиться в його друзів і приятелів назавжди. Прощай навіки, дорогий друже. Хай земля буде Тобі легкою.

Друг Покійного
Мих. Прокопів

ПРИСДНУВАННЯ ЧЛЕНІВ ВИСЛІД КАМПАНІЇ ЗА МІСЯЦЬ ЛЮТИЙ 1957.

Ч. В.	Організатор	Присд. в лютім	Разом	Призн. квота
7	Г. Словік	1	1	5
12	М. Кузьма	2	3	11
13	А. Урбан	2	3	15
15	Я. Падох	1	1	6
16	Н. Москаль	1	2	6
16	В. Квас	1	—	—
25	И. Гіббонс	1	8	21
25	В. Квас	1	—	—
25	Я. Падох	3	—	—
29	О. Малищак	1	1	6
35	М. Ткачук	4	10	26
35	П. Савчак	1	—	—
38	С. Ґонза	1	1	16
45	М. Сеник	1	5	26
45	М. Сеник і А. Гарасим	1	—	—
53	Ч. Сачко	1	1	6
57	Р. Мацюк	1	7	14
59	М. Галькевич	2	3	26
59	К. Котило	1	—	—
63	С. Келлар	5	9	21
65	А. Смит	1	1	5
66	Л. Фединяк	1	1	4
68	І. Шило	1	1	5
70	П. Костик	3	3	8
71	І. Бобак	1	2	6
71	М. Бобак	1	—	—
85	О. Костюк	3	5	11
90	И. Сидор	1	1	9
93	М. Іваницький	3	4	4
94	Г. Лаба	1	3	41
94	В. Борискевіч-Бойд	1	—	—
106	Г. Дацків	3	3	26
113	І. Ярчак	1	1	16
114	М. Ткачук	14	28	31
115	П. Бабич	1	2	11
117	Я. Падох	1	2	6
119	М. Білан	2	2	5
120	В. Рефт	5	8	16
125	І. Подола	2	3	26
125	А. Стим	1	—	—
127	П. Володка і І. Була	10	12	36
127	М. Гаравус	1	—	—
130	Г. Лучанко	4	4	26
131	В. Фединський	10	10	81
137	В. Боднарський	6	6	6
146	С. Хомяк	3	3	11
147	І. Задворський	2	2	16
149	М. Дикий	1	1	11
153	І. Одежинський	10	20	26
156	В. Новак	2	2	26
161	А. Дзюла	5	11	31
163	С. Филик	7	7	21
169	В. Стефурин	1	1	3
173	П. Щирба	1	1	26
175	І. Іванчук	3	3	26
181	В. Любінський	2	2	5
194	Я. Падох	2	11	31
204	О. Кулинич	1	9	31
204	П. Ленчук	2	—	—
206	І. Кокольський	2	4	16
211	Т. Сокольський	1	3	6
217	А. Іванів	3	4	21
219	В. Квас	2	2	16
221	Т. Шпікула	5	17	76
230	Ю. Войтович	3	9	21
230	П. Ліщак	1	—	—
233	Г. Маґер	4	4	6
234	В. Квас	4	9	31
237	Л. Благітка	9	9	11
238	І. Селінскі	2	5	51
239	І. Скочиляс	1	5	16
240	А. Стецяк	6	8	31
240	О. Олінкевич	1	—	—
243	Л. Білик	1	1	5
251	В. Яцишин	4	4	16
254	В. Романишин	2	8	11
268	О. Барилка	1	5	11

Ч. В.	Організатор	Присд. в лютім	Разом	Призн. квота
274	А. Кравець	1	6	9
274	Т. Сенедяк	4	—	—
276	И. Білик	3	3	21
277	В. Гафткович	4	5	41
280	Р. Рубльовський	1	1	4
281	Г. Квас	1	1	16
283	Г. Мільчаковський	2	2	11
285	о. М. Черяявський	1	1	16
287	В. Квас	1	7	11
287	Я. Падох	3	—	—
287	Т. Лютвинюк	1	—	—
292	П. Федик	5	6	31
295	О. Зепко	1	1	26
296	В. Собків	1	1	11
304	М. Гнатик	4	7	16
307	Д. Галушка	1	1	11
309	П. Кобас	2	2	11
316	В. Гавриляк	9	14	31
321	Д. Цюк	1	1	11
325	Я. Падох	6	8	31
328	Р. Кокоць	3	3	5
330	Н. Паламар	2	2	4
333	І. Боберський	1	1	4
334	С. Боганик	1	1	16
336	Г. Кісіль	6	9	31
336	Г. Степанек	2	—	—
343	К. Робертс	1	1	11
344	Т. Присташ	1	1	4
345	М. Дербущ	1	10	11
350	В. Палідвор	3	4	16
356	М. Депа	2	49	21
361	П. Кучма	3	15	61
361	І. Галичин	4	—	—
361	В. Квас	3	—	—
361	М. Пізнак	1	—	—
361	М. Александер	1	—	—
361	М. Малетич	1	—	—
367	В. Попович	1	11	21
367	І. Лялюк	1	—	—
367	К. Манківський	1	—	—
371	Я. Падох	1	1	16
375	Е. Грималяк	1	5	21
379	М. Семків	7	8	70
388	Е. Воловняк	1	1	11
395	В. Салабун	1	10	5
395	В. Квас	4	—	—
395	М. Баран	1	—	—
395	С. Расн	1	—	—
395	Я. Падох	2	—	—
397	І. Скочиляс	10	18	50
397	О. Штогрин	1	—	—
413	Г. Ратушний	1	1	4
414	С. Брезіцка	5	5	35
423	Т. Носієвич	3	8	50
423	М. Ткачук	5	—	—
424	В. Басюк	1	2	11
433	К. Шинкар	1	1	6
436	П. Вербовець-			
427	П. Цибуляк	1	1	20
432	Б. Зорич	9	13	100
	кий	1	9	11
437	М. Малинівський	2	3	21
439	В. Коссар	15	15	21
445	В. Коссар	3	5	21
446	М. Товтрівський	1	1	4
452	С. Невліда	1	1	6
460	І. Дикун	1	1	6
464	М. Хомин	1	2	16
472	Т. Ліськевич	1	1	11
484	В. Запаранюк	6	6	21
486	Я. Блищак	2	2	11
487	М. Денисюк	1	1	16
493	Н. Музика	1	1	11
495	В. Коссар	8	8	—
505	Я. Шипайло	1	1	11

ДЕСЯТЬ ВІДДІЛІВ,

що присднали найбільше членів, в міс. лютім, (без членів, що їх присднали постійні організатори)

Ч.В.	Місцевість	Пр. членів
127	Бофало, К. И.	11
361	Ню Йорк, К. И.	10
237	Честер, Па	9
316	Рочестер, К. И.	9
336	Клівленд, Огайо	8
163	Филаделфія, Па.	7
240	Клівленд, Огайо	7
349	Шикаґо, Ілл.	7
137	Вест Істон, Па.	6
384	Ютика, К. И.	6

А. Драган

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ В МИНУЛОМУ І СУЧАСНОМУ

(20)

З НОВИМИ СИЛАМИ ДО НОВИХ ПЕРЕМОГ

XXII-га Конвенція з гордістю стверджує, що Український Народний Союз, своїм традиційним ідейно-патріотичним змістом та своєю демократичною побудовою, своєю живучістю, енерґією і наполегливою працею, дав у звітовому часі новий великий вклад в розбудову нашого громадського життя в усіх його проявах, вписуючи нову сторінку в історію американських і канадійських українців. Це тим більше зобов'язує на майбутнє, що після другої світової війни ввесь український нарід опинився в суцільній неволі і немає вже ані клаптика української землі, де вільно могла б розвиватися українська думка і де могло б вільно творитися українське життя.

Стверджуючи ці факти, XXII-га Конвенція Українського Народного Союзу закликає його Головний Уряд та все його членство та ввесь український загал в З'єдинених Державах Америки і в Канаді до ще більшої і ще славнішої розбудови цієї української заморської твердині, якою є Український Народний Союз. Гаслом нашої організаційної праці до чергової Конвенції хай стане: 20,000 нових членів з-поміж новоприбулих і 10,000 нових членів з-поміж місцевої нашої молоді.

З новими силами і новою енерґією йдімо промощеним шляхом до нових перемог і ще світлішого майбутнього нашої громади, під знаком дружньостиснених рук та схрещених синьо-жовтого українського і зоряного американського прапорів, що є символом Українського Народного Союзу. Для добра Америки і на славу України.

Рівночасно з цими ця остання передювілейна конвенція ухвалила низку привітів, які самі говорять за себе:

ПРИВІТ УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДОВІ І УКРАЇНСЬКІЙ ПОВСТАНСЬКІЙ АРМІЇ

Конвенція Українського Народного Союзу, цієї найстаршої і найбільшої організації Американських Українців, шле братній привіт країні своїх батьків — Україні і її народові. Конвенція клонить голову перед величністю жертв, які цей нарід приносить в нерівній й героїчній боротьбі проти большевицького ворога людства за свою честь та свої права на вільне, незалежне життя. Конвенція висловлює свій подив леґендарній збройній силі українського народу, Українській Повстанчій Армії і її Проводові, яка своєю героїчною боротьбою, колись проти нацистсько-німецького і тепер проти комуно-російського займанців України, виправдує державно-політичні аспірації Українського Народу та закріплює за ним право на належне йому місце в сім'ї вільних народів світу. Зібрані на Конвенції делеґати прирікають кожний по своїм силам і спроможностям причинитися до того, щоб кров українських героїв і терпіння українських мучеників не пішли намарно, але видали довго очікуваний і дорого окуплений овоч волі.

ПРИВІТ УКРАЇНСЬКІЙ ЕМІҐРАЦІЇ

Конвенція вітає всіх українців в теперішній діяспорі та закликає їх видержати в активній вірності тим ідеалам, для яких вони були змушені покинути рідну землю і за які героїчно змагається весь український нарід. В ім'я тих же ідеалів Конвенція закликає всіх українців теперішнього великого політичного ісходу об'єднатися навколо ідеї визволення України і тільки їй підпорядкувати всі свої інші справи. — Братня любов, політична і релігійна толеранція, максимальне взаємопорозуміння і взаємна допомога — скріплять українські сили та прискішать день українського визволення. Виявом цих зусиль Конвенція вважає створення Української Національної Ради, яку вітає, як головного виразника українських державнотворчих зусиль на еміґрації.

ПРИВІТ ЧЛЕНАМ УНСОЮЗУ

Зібрані на XXII Конвенції делеґати і делеґатки УНСоюзу та вибраний Головний Уряд шлють братський привіт всім членам УНСоюзу, зокрема тим, що включилися у велику Союзову сім'ю в останньому міжконвенційному часі. Конвенція закликає весь загал Союзового членства до ще інтенсивнішої і ще наполегливішої праці для добра своєї організації, що є спільним, всенародним добром. Високі ідеали основоположників і піонерів УНСоюзу, які перші піднесли і возвеличали синьо-жовтий український прапор та українське ім'я на цій американській землі, хай просвічують нам в дальшій праці і в дальшому змаганні до великої мети.

ПРИВІТ НОВОПРИБУЛИМ УКРАЇНЦЯМ В З'ЄДИНЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ І В КАНАДІ

Брати і Сестри!

Зібрані на своїй 22-ій з черги Конвенції 449 представників вже поверх 58,000 членів Українського Народного Союзу, цієї найстаршої і найбільшої української народної організації, використовують ту нагоду, щоб привітати Вас на тричі благословенній землі З'єдинених Держав Америки й Канади.

Перша після війни і 21-ша з черги попередня Конвенція УНСоюзу, що відбулася в березні 1946-го року в місті Питсбурґу, в окремій резолюції ствердила, що „хоча український нарід поніс в другій світовій війні великі жертви майна, крови й життя для знищення націзму і фашизму та для здобуття повної перемоги над ними, то одначе ця перемога не принесла йому очікуваної волі, бо над його землями панує дальше чужа, комуністична влада, з усіми найчорнішими прикметами тоталітаризму, крайньої реакції та цілковитої неволі". В цій же резолюції ствердженo, що „з цієї комуністичної неволі вирвались під час війни і перебувають на чужині сотні тисяч найсвідомішого робітництва, селянства, міщанства і тисячі найкращих культурних працівників" та „маючи на увазі їх важке положення", Конвенція звернулась із закликом до всього Союзового загалу дати повну і всецілу моральну і матеріяльну піддержку цим нещасним, обездоленим скитальцям", до яких тоді ще й Ви всі належали.

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВ. СЕКРЕТАРЯ У. Н. СОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ЛЮТИЙ 1957 РОКУ.

ДЕП. СТАРШИХ ЧЛЕНІВ

НОВІ ВІДДІЛИ:

Зорганізовано новий відділ У. Н. Союзу, означений черговим числом 495, з осідком у місті Вінніпеґ, Ман., Канада.

НОВІ ЧЛЕНИ:

В. 12. Стоцуляк Петро, Ірина.
В. 13. Зиндран Захар С., Спіяк Роберт Р.
В. 15. Нижанковський Зенон.
В. 16. Бабяк Федір.
В. 25. Прончик Степанія Г., Швидкий Андрій, Олена.
В. 35. Каламай Василь, Костечко Степан, Параскева; Ніpко Іванна.
В. 38. Ганс Патриція Є.
В. 39. Кравчук Василь І.
В. 45. д-р Гарасим Омелян Л.
В. 53. Горгут Іван.
В. 59. Волонна Марія.
В. 63. Ессенвейн Альфред К.
В. 65. Левчик Ольга.
В. 66. Фединяк Роман Є.
В. 93. Тренклер Юрій, Олена.
В. 106. Губаль Василь, Єва А.; Палій Микола.
В. 113. Широкий Микола.
В. 114. Василів Григорій, Олекса, Юрій, Антонина; Влодар Іван, Анна; Горулько Антін, Олекса, Марія; Николайшин Марія.
В. 120. Белас Карло, Добуш Мирослав, Манастирська Теодора.
В. 125. Бетчер Карло Е.
В. 127. Березюк Василь, Козиревич Микола, Анна; Фриндій Михайло, Олександра.
В. 130. Пильчак Йосип, Марія.
В. 131. Глинський Мирослав, Лонгина; Олійник Іван, Катерина.
В. 137. Бондар Михайло, Анна, Людмила; Кутас Анна.
В. 146. Дороженко Марія.
В. 149. Стецьків Юліян.
В. 153. Корсун Ольга, Кульчицький Микола, Прончак Мирослав, Ірина; Ралько Василь, Яцкевич Віра.
В. 156. Кент Тома Л., Яковлина Т.
В. 161. Глиста Павло, Курч Степан, Маленич Іван, Мур Карло В., Чайковський Степан.
В. 163. Дякун Михайло, Маделина; Жилавий Лукія, Силенюк Василь.
В. 169. Захарків Текля.
В. 173. Матвійків Марія.
В. 175. Грицай Роман, Кроковська Євгенія.
В. 194. Балабан Ярослав, Рубель Ярослав.
В. 204. Благий Степан, Степанія; Малихівська Ольга.
В. 211. Іваницька Патриція М.
В. 217. Бандура Ричард, Бучко Григорій, Ольга.
В. 221. Калиниченко Марія.
В. 235. Грод Ірина.
В. 237. о. Заяць Іван, Анна; Лояп Валентин, Ольга.
В. 238. Гриценко Віра З.
В. 239. Овсянецький Йосип.
В. 240. Дармограй Степан, Катерина; Раковський Борис, Стефурак Леонія.
В. 243. Добрянський Володимир.
В. 251. Макарик Михайло, Марія.
В. 268. Дворський Василь.
В. 274. Затварницька Параскева.
В. 276. Гаґузис Юрій.
В. 281. Сірий Елисавета.
В. 283. Березівський Володимир, Антонина.
В. 285. Сиротенко Оксана.
В. 287. Беля Марлена А., Ганнон-Гусар Віра.
В. 292. Рудницький Осип.
В. 304. Терех Дмитро, Людмила.
В. 307. Панчишин Степан.
В. 309. Вівер Варвара.
В. 316. Климюк Юрій, Євстахія; Кущак Микола, Ланковська Варвара, Литовченко Вікторія, Мендик Йосип П.
В. 321. Содавський Іван І.
В. 325. Вороняк Олександер, Марія З.; Кривуцька Анна, Савчук Йосип, Юлія.
В. 328. Мелень Мирон Д., Емілія; Турчин Олександер.
В. 330. Голод Петро, Анна.
В. 334. Дудченко Євстахій.
В. 336. Добромильський Василь, Махлай Тереса, Семчишин Степан, Степанія.
В. 343. Варрен Катерина Г.
В. 345. Щербаненко Зиновія.
В. 350. Берлик Казимир, Палідвор Марія.
В. 356. Столярський Олександер.
В. 361. Александер, Ольга, Гнат Юрій, Кардаш Єва А., Кухар Федір, Потурний Патриція, Халупа Федір, Цар Олена, Ярема Петро Ю.
В. 367. Чопик Петро.
В. 375. Сивак Павлина.
В. 379. Косович Юрій, Оленич Ірина, Осика Степан, Катерина.
В. 395. Антонович Роман, Гусс Йосип, Кравців Марія Д., Равлюк Михайло, Савчак Марія, Хитрень Лілея.
В. 397. Маслій Микола, Осадчук Михайло, Процайло Олекса, Рендванський Степан, Цюх Іван, Йосипина.
В. 413. Вус Антін.
В. 414. Гриневич Ірина, Романюк Марія, Туркевич Михайло.
В. 423. Гербстісне Олена, Ляхович Маріян, Анастасія; Ярош Михайло, Анна.
В. 427. Кіт Михайло.
В. 432. Банах Роман, Король Володимир, Юліяна А.; Нечипорук Федір.
В. 435. Грицак Дарія.
В. 436. Кіршак Мирон.
В. 437. Біловус Володимир.
В. 439. Вабій Василь, Відочка Анна, Гриценко Анна, Зацерковний Володимир, Коломиєць Михайло, Нікільчик Ірина, Павлусь Володимир, Петруха Микола, Печенюк Ярослава, Пузяк Роман, Степанія; Федак Петро, Олена.
В. 445. Новіцький Михайло, Рогатинський Степан.
В. 446. Людвиченко Віталій.
В. 461. Цебринська Ольга І.
В. 464. Міґус Пилип.
В. 484. Куртяник Василь, Іван, Микола, Марія.
В. 487. Павлів Володимир І.
В. 493. Яворський Володимир.
В. 495. Мартинович Богдан Л., Паньків Іван, Романишин Нестор, Сенчук Роман, Сливинський Йосип, Сорочинський Володимир, Столяр Василь, Чумак Михайло.

ЧЛЕНИ ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

В. 9. Ковальчук Йосип.*
В. 14. Женчук Ольга, Паньків Анастасія.
В. 20. Ємчук Самійло, Лащук Марія 2.
В. 27. Ковінко Юрій, Катерина.
В. 39. Туркевич Ольга.
В. 40. Макаровський Андрій, Андрій мол.*
В. 57. Бунґа Михайло, Ракочий Федір Л.
В. 70. Дзядів Степанія.
В. 85. Клюк Катерина.
В. 94. Витол Параскева.
В. 102. Ільчишин Іван.
В. 106. Монцібович Текля 2.
В. 108. Симон Йосип.*
В. 159. Петрик Михайло.*
В. 164. Кукорло Марія.
В. 171. Запорожець Ілля.
В. 183. Петрик Володимир.
В. 200. Смит Розалія.
В. 203. Гавдьо Наталія, Мушкевич Ірина.
В. 219. Рохів Фридрих П. мол., Долорес.
В. 276. Войтечко Аліція Е.
В. 304. Бурда Микола, Небор Афра.
В. 309. Деланей Гаролд мол.*, Іванна К.
В. 327. Васик Ірина, Островерха Олена.
В. 361. Кебало Євгенія.
В. 362. Дзіндзюра Іван, Завадський Михайло.*
В. 365. Стапцин Максим.*
В. 370. Гузик Іван, Василина; Подлісний Іван.*
В. 371. Звір Текля, Стецкович Гордон,* Іван, Іван мол.,* Анастасія.
В. 379. Скрипник Дмитро.
В. 389. Дубовенко Іванна.
В. 397. Кірик Петро.*
В. 429. Дремух Долорес Е., Містишин Михайло,* Розалія М.
В. 430. Адріянович Оксана М., Жовнірів Іван, Пануш Клим, Сас Роман, Станицький Євстахій, Євстахія; Фіцяк Дмитро, Анна; Ющишин Анна.
В. 432. Шафранський Микола С.*
В. 439. Мороз Федір.
В. 441. Трак Михайло.*
В. 445. Гультай Ернест В.,* Роман Р.*
В. 461. Чоловський Роман, Тетяна.
В. 473. Балущак Мирослав,* Надія.

ЧЛЕНИ ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 25. Левицька Ярослава.
В. 39. Єржківський Микола, Олег,* д-р Євгенія.
В. 42. Веприк Степан.*
В. 94. Юркевич Василь.
В. 102. Круцик Микола.
В. 114. Турчиняк Раїса.
В. 127. Потішко Василь, Галина.
В. 131. Фединський Володимир, Петронеля.
В. 153. Кривуша Іван, Семен,* Галина; Суфлер Дмитро.
В. 163. Ходань Михайло, Тетяна.
В. 171. Джан Неоніля.
В. 183. Футала Лев.*
В. 257. Вавричук Василь,* Ілля, Меланія.
В. 274. Смаль Олекса, Анна.
В. 287. Віґак Євстахій, Анна.
В. 300. Лаврук Марія.
В. 334. о. Голотяк Степан, Надія.
В. 345. Амброзяк Максим, Ольга.
В. 351. Янчус Олена.
В. 361. Мочерняк Олекса.
В. 385. Бредстен Ольга, Бруйлард Євгенія 2, Луців Славомир Ст., Пастушенко Мирон,* Шепард Іван.*
В. 406. Боклах Лука.
В. 410. о. Савка Дмитро.
В. 423. Куропась Мирон,* Степан.
В. 430. Рипянський Григорій, Марія.
В. 472. Голойда Михайло 2, Марія.
В. 484. Кібюк Федір.*

ЧЛЕНИ, ЩО ЗМІНИЛИ КЛЯСУ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

В. 45. Яворський Ілля, Ірина.
В. 211. Магмет Михайло.*
В. 219. Юрів Михайло Т.*
В. 233. Черкас Григорій,* Павлина.
В. 277. Кахнір Петро.
В. 301. Уханський Йосип 2.*
В. 385. Федорців Омелян.*
В. 478. Остапяк Василь.
В. 493. Роздольський Лев, Ксеня.
В. 496. Шевченко Ігор.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

В. 1. Терефенко Юрій мол.
В. 40. Геріпґер Неоніля.
В. 61. Мец Марія.
В. 62. Манадзюк Михайло,* Розалія.
В. 83. Козак Марія, Левцун Роман, Токар Михайло, Теодосія.
В. 94. Атаманець Богдан Ю., Вірстюк Юліян, Степанія; Гусак Микола,* Іванюк Василь, Катерина; Мельник Максим,* Михальчак Микола, Палюх Дмитро, Марія.
В. 105. Владика Роман П.,* Пелагія; Лучишин Марія, Пелагія; Лям-Лучишин Олена А. 2, Нанашко Михайло.
В. 106. Богонович Петро, Ольга; Кабанов Сергій, Марія.
В. 125. Смук Вірґінія Е.
В. 130. Хома Богдан,* Анна.
В. 131. Кутовий Юрій, Людмила.
В. 139. Гавриш Дмитро, Анна.
В. 147. Ґелетканич Василь, Ольга.
В. 158. Ващишин Іван.*
В. 162. Маґас Катерина.
В. 163. Корисль Ольга, Ловас Микола, Юлія.
В. 164. Лупашинська Катерина.
В. 204. Семус Іван, Євгенія.
В. 221. Гнатьо Володимир, Линик Степан, Медвідь Василь, Пилипенко Петро, Ясько Павлина.
В. 239. Ґомулка Семен, Анна.
В. 276. Питяк Петро.
В. 287. Бачинська Варвара.
В. 288. Копчак Дмитро Ст.*
В. 327. Богданов Павло.
В. 345. Денека Петро,* Параскева; Овчинський Костянтин, Сергій,* Вікторія.
В. 361. Вербенець Олександер, Галина; Сторожинський Володимир, Евчелія.
В. 370. Березицький Йосип, Вітовський Іван, Михайлина; Гузар Костянтин, Марія; ДеПаскале Йосип Ф.,* Кравчук Антін, Липцай Атанас, Анастасія; Лодинський Омелян, Іванна.
В. 371. Мазур-Війтишин Олена.
В. 385. Дорощак Василь, Іван,* Ігор,* Анна; Павлишин Марія.
В. 430. Возняк Данило, Марія; Козак Петро, Анна; Мазур Олег, Маковська Вікторія, Мірчук Петро, Анізія; Петрів Марія, Полохайло Мирон, Сас Богдан, Ольга.
В. 432. Микуляк Ярослав.*
В. 433. Маротта Франко.*
В. 436. Мартиняк Іван.*
В. 445. Флорко Григорій.*
В. 472. Чабан Олена.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 45. Воробець Іван,* Мартин.
В. 60. Лупічук Михайло, Петрина.
В. 194. Мочерняк Олекса.
В. 252. Віґак Євстахій, Анна.
В. 292. Сточанський Володимир.*
В. 301. Вавричук Василь,* Ілля, Меланія.
В. 348. Присташ Юрій, Смаль Олекса, Анна.
В. 361. Кібюк Федір.*
В. 371. Левкович Іван.
В. 375. Рипянський Григорій, Марія; Ходань Михайло, Тетяна.
В. 379. Голойда Михайло 2, Марія; Фединський Володимир, Петронеля.
В. 395. Джан Неоніля, Левицька Ярослава.
В. 397. Ярема Степан.
В. 406. о. Савка Дмитро.
В. 410. Боклах Лука.
В. 451. Іванець Іван,* Примак Михайло.*
В. 472. Фридер Іван.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ЗІ ЗВОРОТОМ У ГОТІВЦІ:

В. 39. о. Харчишин Павло.*
В. 59. Григоренко Федір, Марта.
В. 85. Клюк Катерина.
В. 108. Симон Йосип Л.*
В. 163. Наконечна Марія, Ольга.
В. 164. Кукорло Марія.
В. 183. Петрик Володимир.
В. 228. Уренко Петро.*
В. 233. Дзінкола Юлія.
В. 263. Сеньків Микола.*
В. 291. Мадей Іван.*
В. 301. Уханський Йосип.*
В. 304. Небор Афра.
В. 305. Репела Марія.
В. 324. Наґурна Марія 2.
В. 327. Островерха Олена.
В. 345. Пилатюк Борис.*
В. 352. Коцопій Стела.
В. 355. Казим Іван, Олена.
В. 361. Раковський Ярополк.*
В. 367. Вирста Дмитро, Ірина.
В. 371. Стецкович Гордон,* Іван мол.*
В. 379. Іванс Олена Д.
В. 397. Журибіда Олена, Павлюк Нестор,* Катерина; Савицький Микола, Марія.
В. 423. Бор Марія М. 2.
В. 439. Мороз Федір.
В. 445. Нижник Лев.*
В. 456. Божик Михайло.*

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАЧЕНОЮ ПОВНОЮ СУМОЮ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

В. 2. Жук Йосип.*
В. 52. Гнатів Тома.
В. 80. Клюс Михайло.*
В. 97. Кость Василь.*
В. 156. Яцик Микола.*
В. 178. Добрянська Анна.
В. 204. Заяць Павло, Мироник Катерина, Савуляк Петро.
В. 276. Лех Михайло.*
В. 301. Стефанюк Василь.
В. 308. Заяць Юрій Гр.*
В. 327. Шахмут Марія Фр.
В. 343. Андерсон Стела, Матковська Стела, Сейлс Катерина М., Сипяц Катерина.
В. 358. Ґеп Марія, Мураль Анна.
В. 375. Зазуляк Ольга.
В. 490. Паньків Михайло,* Петро.*

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ НА ВИПЛАЧЕНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

В. 27. Ковінко Юрій, Катерина.
В. 39. Ватт Катерина.
В. 51. Бобик Іван.*
В. 57. Назарко Михайло.*
В. 65. Личатин Михайло.*
В. 102. Лесик Іван.*
В. 108. Бабяк Володимир,* Якимів Степан.*
В. 121. Керничка Антін.*
В. 125. Ветчер Євгенія.
В. 147. Фишль Юлія.
В. 192. Михальський Михайло.*
В. 206. Рейнолдс Анна М.
В. 219. Гураль Марія.
В. 259. Генсьорська Марія.
В. 264. Галущак Іван,* Михайло, Микола;* Микита Степан.*
В. 301. Оленець Іван, Уханський Йосип.*
В. 343. Навірий Ольга.
В. 358. Скоратко Зиновія.
В. 361. Герман Михайло,* Деметрій Олекса.
В. 385. Федорців Омелян.*

ЧЛЕНИ, ЩО ПОМЕРЛИ:

В. 5. Якиминський Василь.
В. 20. Приходько Йосип.
В. 39. Старовушний Григорій.
В. 41. Глива Федір.
В. 42. Голубко Марія.
В. 59. Вербовий Степан, Красіцький Федір, Монюк Анна.
В. 76. Ціш Василь.*
В. 85. Процко Марія.
В. 100. Свердан Іван.*
В. 119. Маринич Марія.
В. 147. Пожебанчук Захар.
В. 158. Балко Василь.
В. 161. Родьо Михайло.
В. 200. Зборовська Софія.
В. 204. Самосук Катерина.
В. 217. Кухар Степан.
В. 221. Гайович Іван.
В. 225. Комар Андрій.
В. 239. Ваврик Іван, Грицків Григорій, Токанчин Антін.
В. 241. Познанський Микола.
В. 246. Сподарик Марія.
В. 252. Іваськевич Іван.
В. 280. Теклишин Параскева.
В. 292. Крафт Марія.
В. 294. Левко Василь.
В. 295. Мідіян Анна.
В. 301. Гриньків Григорій.
В. 305. Стетс Михайло.*
В. 331. Васькевич Марія, Паранич Костянтин.
В. 352. Делавський Володимир.
В. 361. Левків Петро.
В. 362. Сидорський Іван.
В. 367. Ковальчук Юрій.
В. 385. Семирозум Онуфрій.
В. 403. Соломка Юстина.
В. 432. Цимбалістий Петро.*
В. 436. Кіт Анна.
В. 474. Кадило Петро.*

ЗІСТАВЛЕННЯ:

З початком лютого 1957 р. було в У. Н. Союзі повнолітніх членів	49,326
В місяці лютім 1957 р. прийнято нових	219
В місяці лютім 1957 р. прийнято наново	81
В місяці лютім 1957 р. прийнято з переступ. листами	50
В місяці лютім 1957 р. прийнято з інших кляс забезпеч.	14
З місяці лютім 1957 р. прийнято зі старого роду забез.	—
Разом	49,690
В місяці лютім 1957 р. суспендовано	113
В місяці лютім 1957 р. відійшли з переступ. листами	33
В місяці лютім 1957 р. відійшли до інших кляс забез.	13
В місяці лютім 1957 р. відійшли до нового роду забезп.	—
В місяці лютім 1957 р. відійшли зо зворотом у готівці	40
В місяці лютім 1957 р. відійшли на безплатне продовж.	—
В місяці лютім 1957 р. відійшли з виплаченим забезпеч.	22
В місяці лютім 1957 р. відійшли на виплачене забезп.	27
В місяці лютім 1957 померли	45
Разом	293
З кінцем місяця лютого 1957 р. в У. Н. Союзі було дорослих членів	49,397

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ І СУМАМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

СТАРИЙ РІД ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Вклясі 1 на $ 250	3
В клясі 1 на $ 500	52
В клясі 1 на $ 750	9
В клясі 1 на $1000	112
В клясі 1 на $1500	5
В клясі 1 на $2000	1

Забезпечення платне по смерти з вкладками до 70 року життя

В клясі 2- 500 на $ 500	378
В клясі 2-1000 на $1000	251
В клясі 2-1500 на $1500	4
В клясі 2-2000 на $2000	3

Забезпечення платне по смерти з вкладками протягом 20 років

В клясі 3-500 на $ 500	5,678
В клясі 3-1000 на $1000	4,456
В клясі 3-1500 на $1500	62
В клясі 3-2000 на $2000	54
В клясі 3-2500 на $2500	7
В клясі 3-3000 на $3000	6
В клясі 3-3500 на $3500	—

Забезпечення платне за життя з вкладками протягом 20 років (Ендавмент)

В клясі 4- 500 на $ 500	4,256
В клясі 4-1000 на $1000	2,210
В клясі 4-1500 на $1500	48
В клясі 4-2000 на $2000	42
В клясі 4-2500 на $2500	3
В клясі 4-3000 на $3000	9
В клясі 4-3500 на $3500	—
В клясі 4-5000 на $5000	—

Забезпечення на ціле життя для давних членів

В клясі 5- 100 на $ 100	2
В клясі 5- 250 на $ 250	111
В клясі 5- 500 на $ 500	2,663
В клясі 5- 750 на $ 750	377
В клясі 5-1000 на $1000	5,863
В клясі 5-1500 на $1500	141
В клясі 5-2000 на $2000	39

Забезпечення на ціле життя

В клясі 6- 250 на $ 250	2
В клясі 6- 500 на $ 500	4,593
В клясі 6- 750 на $ 750	1
В клясі 6-1000 на $1000	3,154
В клясі 6-1500 на $1500	40
В клясі 6-2000 на $2000	21
В клясі 6-2500 на $2500	2
В клясі 6-3000 на $3000	3
В клясі 6-різні суми	44

Нове забезпечення на ціле життя

В клясі 21- 500 на $ 500	2,470
В клясі 21-1000 на $1000	964
В клясі 21-1500 на $1500	31
В клясі 21-2000 на $2000	25
В клясі 21-2500 на $2500	7
В клясі 21-3000 на $3000	11
В клясі 21-3500 на $3500	2
В клясі 21-4000 на $4000	1
В клясі 21-4500 на $4500	2
В клясі 21-5000 на $5000	2

Нове забезпечення платне по смерти з вкладками протягом 20 років

В клясі 22- 500 на $ 500	2,934
В клясі 22-1000 на $1000	2,632
В клясі 22-1500 на $1500	48
В клясі 22-2000 на $2000	78
В клясі 22-2500 на $2500	19
В клясі 22-3000 на $3000	15
В клясі 22-3500 на $3500	7
В клясі 22-4000 на $4000	3
В клясі 22-4500 на $4500	1
В клясі 22-5000 на $5000	6

Забезпечення платне по смерти з вкладками до 65-го року життя

В клясі 23- 500 на $ 500	180
В клясі 23-1000 на $1000	99
В клясі 23-1500 на $1500	5
В клясі 23-2000 на $2000	12
В клясі 23-2500 на $2500	2
В клясі 23-3000 на $3000	6

Нове забезпечення платне за життя з вкладками протягом 20 років

В клясі 24- 500 на $ 500	2,641
В клясі 24-1000 на $1000	1,874
В клясі 24-1500 на $1500	41
В клясі 24-2000 на $2000	65
В клясі 24-2500 на $2500	13
В клясі 24-3000 на $3000	11
В клясі 24-3500 на $3500	6
В клясі 24-4000 на $4000	1
В клясі 24-5000 на $5000	2

Забезпечення платне за життя з вкладками до 65-го року життя

В клясі 25- 500 на $ 500	231
В клясі 25-1000 на $1000	190
В клясі 25-1500 на $1500	8
В клясі 25-2000 на $2000	17
В клясі 25-2500 на $2500	6
В клясі 25-3000 на $3000	10
В клясі 25-3500 на $3500	10
В клясі 25-4000 на $4000	2
В клясі 25-5000 на $5000	2
Разом	49,397

МОЛОДЕЧИЙ ДЕПАРТАМЕНТ

НОВОВПИСАНІ ДІТИ:

В. 7. Карфора Степан Ю.
В. 12. Стоцуляк Ярослав.
В. 16. Гаврилюк Юрій Ст.
В. 25. Антонович Ірина, Заяць Марія Ф.
В. 29. Боґдан Ненсі І.
В. 35. Костечко Михайло.
В. 45. Гринчишин Іван Д.
В. 57. Партика Степан.
В. 59. Жолобко Ірина, Красіцька Марія.
В. 63. Бобак Іванна М., Личак Марія М., Оресик Ґералдина І., Деніс К.
В. 68. Коберна Володимир С.
В. 70. Ланнон Гейл А., Пелло Йосип, Роберт.
В. 71. Бобак Петро М., Розамарія.
В. 85. Витчин Іванна, Мадай Михайло В., Маланій Андрея.
В. 90. Федако Дебора А.
В. 93. Тренклер Олена.
В. 94. Лаба Роман Й., МекКейн Патриція М.
В. 114. Влодар Ґеновефа, Іван мол., Олена, Петро.
В. 115. Качмарський Орест П.
В. 117. Роговська Христина.
В. 119. Застаний Глен Г., Нахим Іванна А.
В. 120. Добиш Зузанна, Лавра, Мирослав І.
В. 125. Поплавська Марія Хр., Чорнобіль Анна Хр.
В. 127. Козиревич Надія, Ніна, Роман; Фриндей Марія, Михайло Е., Олена.
В. 130. Пильчак Богдан, Володимир.
В. 131. Бохняк Богдан, Марія, Петро; Глинська Дарія, Оксана; Павляк Петро.
В. 137. Бондар Галина, Рейна, Яків.
В. 146. Махержак Марія О., Прибила Антін С.
В. 147. Морковчук Володимир, Іван М.
В. 153. Боровицька Анна М., Корсун Андрій, Прончак Христина І., Яремійчук Олекса.
В. 163. Васильовський Павло А., Дякун Надія О., Филик Василь І.
В. 175. Лусин Давид Й.
В. 181. Лубинська Галя Д., Мішанець Іванна.
В. 206. Гуловач Гейл М., Чагарин Памеля І.
В. 219. Прухницька Марта, Оксана І.
В. 221. Бодел Григорій Р., Вілісмс Варвара Р., Гонзалець Степан, Півторак Іван М., Тимс Яким Г.
В. 230. Тенній Михайло Г., Тимс Кліфорд І., Яслик Джойс О.
В. 233. Кичун Григорій Ю., Черкас Іван, Михайло 2.
В. 231. Дучемінська Ярослава І., Затонський Іван П., Тома І.; Павлюк Єлисавета А.
В. 237. Заяць Єлисавета, Марія М., Оксана; Доян Андрій, Богдан.
В. 238. Гриценко Христина Л.
В. 240. Дармограй Антонина, Ірина; Ерисман Едгар Г.
В. 251. Макарик Іван М., Роман.
В. 254. Діденко Валентина, Марія.
В. 274. Віктор Роберт Л.; Темцик Василь І., Юрчик Василь І., Донна М.
В. 276. Гаґузис Юрій К., Д'Амброзіо Патриція.
В. 277. Васильків Роман В., Дутка Оксана М., Ольга Ю.; Тесляк Юлія В. О.
В. 280. Пронько Ґералд Р.
В. 287. Грицик Євген, Ольга.
В. 292. Дробна Христина М., Манько Дарія А., Посівак Мирон Ю., Прибула Роман А.
В. 295. Швець Іван Ст.
В. 296. Телега Патриція А.
В. 304. Терех Василь, Марія.
В. 309. Срамковський Григорій М.
В. 316. Ланковський Зенон П., Іван М.; Литовченко Марія.
В. 325. Соробай Марко В.
В. 333. Сталеґа Юрій Б.
В. 334. Вакут Тарас.
В. 336. Максимяк Ігор Р., Семчишин Анна Н., Орест; Степаник Іван Я.
В. 344. Ґарінґ Юрій П.
В. 350. Зелик Марта Н.
В. 356. Продивус Ольга М.
В. 361. Безушко Юрій, Галичин Іванна К., Ривак Володимир мол., Саляк Катерина, Шамин Петро Р.
В. 367. Баран Олена, Лехновський Павло А.
В. 371. Загайкевич Олег.
В. 379. Осика Віра, Іван Ст.; Щирба Софія М.
В. 388. Містурак Юдита К.
В. 395. Потурний Тимко, Равлюк Петро Й., Степан М.
В. 397. Варвара Доротея, Мартюк Богдан, Володимир, Роман; Цюх Марґарита.
В. 414. Закорчемна Ольга, Романюк Тарас З.
В. 423. Ухин Катерина, Ярош Катерина, Микола.
В. 424. Банах Ірина М.
В. 432. Король Степанія О., Тарас А.; Ребрик Карін Д., Холодний Борис, Лариса.
В. 433. Коцюруба Петро Л.
В. 437. Біловус Юрій Р.
В. 439. Зацерковний Степан М., Форманець Іриса М.
В. 445. Химко Андрій Ф.
В. 452. Невліда Надія А.
В. 460. Козак Степан Р.
В. 472. Наконечний Мирон О.
В. 484. Куртяник Катерина, Софія.
В. 486. Мельникович Андрій О., Христина М.
В. 505. Максим Богдан.

ДІТИ ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

В. 127. Добрикевич Василь, Катерина, Микола, Ольга, Степанія.
В. 171. Куцмида Ілля.
В. 304. Небор Ервин В., Марія Е.
В. 361. Дремук Варвара, Ричард.
В. 362. Завацький Евелина А., Михайло І., Степан М.
В. 370. Гузик Василь, Володимир, Марія, Петро.
В. 371. Стецкович Патриція А., Ярослава.
В. 430. Станицький Марія, Петро, Степан; Фіцяк Богдан, Марія, Мирон, Орися; Ющишин Анна, Мирослав.
В. 432. Вундза Галина Л., Цибенко Валеріян.
В. 461. Сало Богдан.
В. 469. Коропатва Люба, Орися.

ДІТИ ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 334. Голютяк Григорій П., Дарія Г., Донна М., Степан П.
В. 345. Амброзяк Дмитро І.
В. 385. Вредстен Боніта Л., Ричард Ф.; Бруйлард Данило, Делорес; Шипард Іванна М.
В. 423. Куропась Мирон.
В. 472. Голойда Ольга.

ДІТИ, ЩО ЗМІНИЛИ КЛЯСУ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

В. 8. Тех Марія.
В. 29. Бобак Йосип Ю.
В. 288. Багрій Іванна М.
В. 493. Роздольський Андрій К., Олександра М., Юрій Т.

ДІТИ СУСПЕНДОВАНІ:

В. 14. Мацьків Богдан.
В. 17. Ґомба Данило.
В. 25. Несторук Оксана І.
В. 46. Карпевич Христина.
В. 57. Вриґт Яким, Дивний Вейн, Джефрей.
В. 62. Барровс Йосип Е.
В. 64. Ґоік Лілея.
В. 94. Вірстюк Ірина, Юрій; Гусак Микола, Колій Степан П., Кудла Варвара А., Кеннет Р.; Палюх Дарія, Іван В. Б., Христина О.; Ротко Іван А.
В. 105. Нанашко Володимир, Раньовський Іван.
В. 106. Богонович Іван.
В. 130. Хома Ірина, Катерина, Любов, Марія, Наталія.
В. 131. Кутовий Альфред Ю.
В. 139. Гавриш Антін, Марія.
В. 147. Ґелетканич Богдан, Ірина, Марія.
В. 163. Ловас Іван, Іванна, Михайло.
В. 194. Бакалець Роман Ю., Кулинич Йосип Ст.
В. 204. Йова Любов.
В. 221. Медвідь Володимир, Прокопенко Ричард Гр., Ясько Ірина.
В. 230. Прухневич Ричард І.
В. 247. Базилюк Елінора, Зеха Марелина.
В. 257. Алдерман Ґералдина А., Карло Г. мол.
В. 291. Вовк Василь, Ґлович Норман, Жубровський Ґералдина П., Роберт М.; Ковальський Борис Р., Марія О.
В. 345. Денека Іван, Марія, Олена, Павло; Крамлс Анналіза, Елвіра; Овчинський Євген.
В. 348. Малецький Андрій мол., Єлисавета; Панько Анна М.
В. 355. Бройкман Іван Й., Розамарія.
В. 358. Підзирайло Ольга, Тарнавський Павло, Цебринський Іван.
В. 361. Сторожинська Ірина.
В. 365. Флиста Дмитро.
В. 370. Горечко Ольга С., ДеПаскало Петро І. 2, Роберт 2.
В. 385. Павлищин Василь, Мирослав, Ярослава.
В. 414. Баняк Богданна М., Шмата Андрій В.
В. 421. Береза Іванна, Куйбіда Тетяна.
В. 424. Гринішак Володимир, Ірина, Микола, Оксана.
В. 432. Ґіриляк Даяна К., Гордійчук Богдан В., Тарас М.
В. 433. Кениґ Зузанна, Круліш Йосип, Карін; Маровський Ґері, Роберт; Маротта Андрій, Єлисавета; Ріхтер Віра, Євген мол.; Селюжицький Григорій, Іванна.
В. 437. Пітик Лідія.
В. 445. Флорко Роман Р.
В. 457. Пизюр Максим А., Шллдак Марія, Мирон, Ольга.
В. 469. Вербицька Стела.
В. 472. Чабан Костянтин, Ольга.
В. 479. Ґенґало Едвард В.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 221. Желтвай Павло А., Куписсь Мирон.
В. 379. Голойда Ольга.
В. 458. Бернацька Любов.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ДО СТАРШИХ ЧЛЕНІВ У.Н.С.:

В. 39. Кравчук Василь І.
В. 120. Манастирська Теодора.
В. 137. Кутас Анна.
В. 235. Грод Ірина.
В. 334. Дудченко Євстахій.
В. 461. Цебринська Ольга.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ЗІ ЗВОРОТОМ У ГОТІВЦІ:

В. 142. Остапчук Едвард Д.
В. 233. Головецька Ярослава.
В. 304. Небор Ервин В., Марія Е.
В. 361. Богачевський Олег, Дремук Варвара, Ричард.
В. 367. Благий Марта, Вирста Любомир.
В. 432. Дідулка Богдан.
В. 438. Фиш Катерина.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАЧЕНОЮ ПОВНОЮ СУМОЮ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

В. 8. Чоловський Михайло.
В. 27. Дурбак Дмитро.
В. 92. Жуков Віктор 2.
В. 204. Кінаш Григорій 4.
В. 239. Мелько Дамян.
В. 252. Роган Вірґінія.
В. 256. Недошитко Марія.
В. 266. Корінкевич Анна М.
В. 361. Галичин Мариянна Л. 2, Желез Євгенія 2.
В. 414. Маріно Течі П. 2.
В. 469. Кучма Євген, Петерс Богдан, Мариянна.
В. 473. Маркусь Василь 4, Чабан Богдан 2.

ЗІСТАВЛЕННЯ:

З початком лютого 1957 р. було в УНС дітей членів	21,901
В місяці лютім 1957 р. прийнято нових	184
В місяці лютім 1957 р. прийнято наново	35
В місяці лютім 1957 р. прийнято з переступ листами	12
В місяці лютім 1957 р. прийнято з інших кляс забезпеч.	6
Разом	22,138
В місяці лютім 1957 р. суспендовано	126
В місяці лютім 1957 р. відійшли з переступ. листами	4
В місяці лютім 1957 р. відійшли до старших членів УНС	6
В місяці лютім 1957 р. відійшли до інших кляс забезп.	6
В місяці лютім 1957 р. відійшли зі зворотом у готівці	11
В місяці лютім 1957 р. відійшли з виплаченим забезп.	27
В місяці лютім 1957 р. відійшли на виплачене забезпеч.	—
В місяці лютім 1957 р. відійшли на безплатне продовж.	—
В місяці лютім 1957 померли	—
Разом	180
З кінцем місяця лютого 1957 р. в У. Н. Союзі було дітей членів	21,958

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ МОЛОДЕЧОГО ДЕПАРТ.

В клясі 1-ій на $ 500	2,608
В клясі 2-ій на $ 400	570
В клясі 3-ій на $ 100	894
В клясі 4Р на $ 250	153
В клясі 4Р на $ 500	3,823
В клясі 4Р на $1000	1,828
В клясі 5Е на $ 250	278
В клясі 5Е на $ 500	4,748
В клясі 5Е на $1000	1,752
В клясі 6С на $ 500	1,106
В клясі 6С на $1000	643

ГОЛОВНИЙ УРЯД У. Н. СОЮЗУ

НОВІ КЛЯСИ:

E20 на $ 500	774
E20 на $1000	619
E20 на $1500	2
E20 на $2000	5
E20 на $2500	1
E18 на $ 500	358
E18 на $1000	501
E18 на $1500	1
E18 на $2000	17
E18 на $3000	1
E65 на $ 500	46
E65 на $1000	2
P20 на $ 500	522
P20 на $1000	671
P20 на $1500	2
P20 на $2000	6
P20 на $3000	—
P65 на $ 500	16
P65 на $1000	8
Разом	21,958
З кінцем місяця лютого 1957 р. в У. Н. Союзі було всіх забезпечених	71,355

УВАГА,

яку кожний відділовий урядник і член УНСоюзу повинен прочитати і відповідно до неї достосуватись.

Ті повнолітні члени та члени молодечого департаменту, що тут проголошені в рекордовім звіті за лютий 1957 року суспендованими, можуть бути прийняті наново в члени УНСоюзу, якщо зголосяться до секретарів своїх відділів і заплатять за час суспензи залеглі вкладки, як це постановляє статут організації; інакше, вони будуть позбавлені всіх членських прав, запомог і привілеїв з вийнятком тих прав, які є застережені грамотою і статутом. Те саме відноситься також до тих членів які впродовж лютого 1957 р. взяли переступні листи й ще досі не зголосилися з ними до інших повноправних Відділів УНСоюзу.

Г. Герман, гол. секр.

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВ. КАСИРА У. Н. СОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ЛЮТИЙ 1957 РОКУ.

ДЕП. СТАРШИХ ЧЛЕНІВ

ПРИХІД:

Відділ	Заплатив
1	343.84
2	217.61
3	203.43
5	480.51
6	130.81
7	219.96
8	978.19
9	164.31
10	121.96
11	184.09
12	229.82
13*	282.66
14	625.29
15*	158.48
16	60.02
17	84.79
18	78.09
20	494.64
21	420.87
22*	1,062.51
23	288.65
24	174.63
25	161.15
26	18.66
27	518.32
28	133.74
29	441.37
30	104.23
31	116.44
32	24.21
33	356.34
34	28.99
35	202.11
36	357.81
37	210.96
38	470.52
39	938.60
40	63.25
41	49.95
42	487.59
43	44.18
44*	338.61
45	1,095.95
46	100.23
47	80.88
48	70.34
49	116.13
50	138.86
51	79.98
52	175.52
53	285.65
54	171.40
55	329.05
56	210.24
57	616.90
59	688.84
60	56.67
61	83.07
62	133.87
63	1,069.86
64	203.54
65	192.74
66	76.06
67	144.49
69	231.99
70	350.75
71	86.46
72	49.13
73	137.61
74	123.99
75	421.20
76	995.11
77	106.68
78	71.57
79	18.46
80	111.73
81	370.85
83	530.41
84	157.11
85	353.31
86	173.20
87*	338.95
89	46.86
90	327.71
91	647.54
92	15.04
93	122.82
94	1,948.64
95	66.46
96	485.66
97	199.35
98	104.62
99	166.33
100	140.32
101	33.09
102	1,597.37
103	410.65
104	219.30
105	621.76
106	1,184.81
107	181.57
108	85.70
109	198.65
110	12.32
111	52.26
112	473.09
113	152.47
114*	296.01
115	196.21
116	162.35
117	194.11
118	125.82
119	86.69
120	511.22
121	288.42
122	61.23
123	179.32
124	141.02
125	492.91
126	101.53
127	1,391.87
128	129.60
129	23.61
130	1,071.01
131*	519.99
132	162.82
133	251.99
134	122.41
135	64.36
137	358.35
138	74.55
139	70.18
140	153.24
141	29.66
142	433.85
143	242.99
144	130.84
145	97.53
146	384.99
147	698.17
148	99.97
149	84.83
150	252.64
151*	454.00
153*	183.02
154	38.85
155	710.15
156	553.44
158	467.80
159	160.62
160	97.68
161	957.95
162	51.50
163	886.23
164	284.26
165	185.47
166	66.15
167	173.12
168	230.74
169	28.44
170	455.87
171	202.16
172	81.68
173	248.84
174	17.07
175	428.95
176	398.56
177	220.09
178	343.36
179	441.91
180	359.04
181	140.04
182	251.05
183	1,297.10
184	187.31
185	42.01
186	137.26
187	85.47
188	20.93
189*	561.19
190	42.15
191	410.18
192	479.44
193	101.49
195	25.26
196	52.49
197	24.51
198	10.76
199	135.61
200	449.10
201	30.15
202	56.34
203*	86.23
204	2,110.63
205	19.34
206	717.66
207	175.59
208	40.79
209	40.35
210	37.36
211	219.79
212	96.23
213	403.99
215	54.90
216	34.98
217	942.69
218	288.80
219	1,022.96
220	916.31
221	2,712.52
222	74.80
223	351.89
224	98.21
225	10.86
226	128.44
227	33.05
228	96.97
229	101.70
230	961.52
231	9.84
232	85.92
233	279.46
234	639.50
235	88.16
236	229.62
237	334.62
238	595.43
239	486.28
240	629.95
241	91.33
242	255.80
243	223.14
244	28.07
245	435.78
246	77.03
247	296.78
248	113.62
249	33.38
250	6.90
251	453.01
252	377.11
253	261.81
254	515.26
255	37.08
256	447.32
257*	545.70
258	18.03
259	379.08
260	15.98
261	98.44
162	124.76
263	40.68
264	126.72
265	138.96
266	654.73
267	143.57
268	184.91
269	18.54
270	307.78
271	255.08
272	72.60
273	26.01
274	389.42
275	306.47
276	794.58
277	1,586.52
278	28.24
279	32.94
280	262.25
281	241.88
282	44.13
283	305.57
284	57.15
285	63.48
286	96.43
287	542.05
288	259.95
289	283.89
290	173.40
291	331.47
292	1,009.84
293	308.84
294	27.29
295	647.85
296	368.15
297	22.33
298	202.56
299	122.04
300	197.95
301	382.58
302	23.72
303	77.75
304	733.56
305	462.91
306	88.26
307	199.91
308	160.16
309	46.80
310	100.59
311	23.43
312	141.53
313	47.83
314	10.93
315	21.99
316	872.96
317	139.60
318	110.93
320	445.86
321	145.43
322	57.84
323	125.04
324	368.94
325	481.66
326	125.34
327	280.55
328	152.34
330	240.19
331	116.47
332	324.54
333	125.97
334	685.08
336	644.99
337*	229.50
338	462.00
339	306.56
340	13.25
342	296.43
343	582.45
344	99.45
345	308.43
346*	110.75
347	286.96
348*	1,110.16
349	98.28
350	253.99
351	103.95
352	287.60
353	158.51
355	231.87
356	270.87
357	66.13
358	125.18
359*	73.31
361	4,212.71
362	247.39
363	202.56
364	953.70
365	46.70
366	13.02
367	1,137.18
369	458.52
370	492.93
371*	1,087.14
372	201.67
373	97.40
374	167.57
375	574.62
376	80.40
377	26.08
378	28.52
379	3,016.49
380	148.55
381	20.16
382	23.35
383	316.27
384	100.04
385	545.66
386	212.20
387	63.20
388	590.59
389*	276.83
391	33.78
392	11.51
393	37.77
394	90.32
395	352.15
396	57.79
397	528.30
398	72.74
400	52.63
401	28.93
403	118.43
404	48.86
405	44.58
406	192.34
407	33.99
408	14.40
409	81.73
410	25.89
411	19.60
412*	102.56
413	154.20
414	436.84
415*	53.69
416	6.64
417	12.42
419*	62.88
421	58.13
422	26.97
423*	995.81
424*	158.51
425*	143.78
427	230.56
428	70.95
429	58.40
430	1,204.70
432	4,145.82
433	126.91
434*	52.58
435	205.81
436	159.57
437	408.86
438	180.92
441	483.64
442*	50.44
443	10.56
445	698.43
446	106.77
447	43.89
448	102.90
449	39.17
451	89.31
452	114.36
453	56.61
454	58.06
455*	267.94
456	121.50
457	331.98
458	270.12
459*	172.98
460	205.31
461	174.45
462	7.14
464	418.21
465*	66.40
466	87,04
467	29.56
469*	288.78
470	124.19
472	437.89
473*	1,264.22
474	247.23
475	42.38
476	159.84
477	124.54
478	40.70
479	45.48
481	171.67
482	71.69
483	225.73
484	436.57
485	168.01
486	16.22
487	196.84
488	74.74
489	93.33
490	158.80
491*	46.43
493	14.68
494*	99.27
498	163.58
499	29.41
500	31.86
501	77.06
502*	58.47
506	31.78

З місячних вкладок від членів обезпечених в нових родах обезпеч. __$134,571.61

При відділах, означених зіркою (*), в даних сумах є включені залеглі місячні вкладки.

Відділ	Заплатив
1	4.50
3	1.31
28	2.37
30	11.04
33	41.37
37	21.35
39	15.13
65	8.81
70	5.07
83	2.86
90	4.40
101	3.04
102	13.32
106	1.26
112	4.11
117	2.91
127	3.87
143	6.50
147	24.11
151*	3.53
170	3.72
185	5.66
206	2.65
209	2.82
216	31.41
221	1.88
234	13.52
237	2.88
243	2.53
245	1.06
264	2.76
274	1.49
275	10.36
286	23.14
292	24.36
305	3.91
316	1.41
321	3.93
335	3.70
336	8.73
342	3.24
358	1.62
361	2.68
367	3.71
370	3.68
384	12.00
388	5.28
482	2.86

З місячних вкладок від членів обезпечених в старім роді обезпеч. __$ 367.85

Разом з місячних вкладок від членів	$134,939.46
Відсотки від бондів	14,632.60
Відсотки від морґеджів	3,104.18
Відсотки від чл. позичок	2,496.69
Чинш від реальности в Джерзі Сиґі, Н. Дж.	1,250.00
Приходи від реальностей в Кергонксон, Н. Й.	546.36
Приходи друкарні і книгарні	21,470.14
Звороти позички до народного фонду	1.00
З переносу резерви за суспендованих членів в 1956 році	13,280.50
З переносу федерального податку за поміч. сили	860.67
З переносу стейтового податку за помічні сили	44.62
З переносу резерви за переписаних членів з мол. департаменту	64.00
З переносу інших фондів за членів молод. департаменту	16.95
Сплати морґеджів	2,845.45
Сплати чл. позичок	4,686.37
Разом	$200,238.99

РОЗХІД:

Виплати посмертних запомог по бл. п.:

Відділ:	
20 Прихідко Йосиф	$ 1,000.00
25 Чир Антін	500.00
41 Глива Теодор	1,000.00
45 Тодор Франя	500.00
59 Монюк Анна	1,000.00
59 Вербовий Стефан	500.00
59 Красіцький Теодор	1,000.00
76 Ціш Віллям	1,000.00
83 Квасінський Микола (Т)	1,000.00
83 Квасінський Микола (О)	1,000.00
85 Процько Марія	500.00
91 Прончак Павло	2,000.00
100 Клиса Іван	1,000.00
127 Савчук Ольга	500.00
130 Кровіц Гелина	500.00
135 Терлецький Ілько	1,000.00
147 Позебанчук Захар	2,000.00
172 Язвінський Вінцентій	500.00
217 Лаврів Олекса	559.92
225 Комар Андрій	1,000.00
239 Тоганчин Антін	1,000.00
239 Грицьків Григорій	1,000.00
239 Ваврик Іван	1,000.00
241 Познанський Михайло	1,000.00
274 Лопушанський Микола	1,000.00
276 Фезар Михайло	500.00
280 Теклишин Параска	1,000.00
295 Мідіян Анна	500.00
305 Стетс Михайло	1,090.00
309 Кінаш Іван	250.00
331 Паранич Константин	1,000.00
352 Куцопій Григорій	1,000.00
352 Делявський Владислав	1,000.00
362 Сидорський Іван	500.00
364 Палівода Г. Стефан	500.00
367 Ковальчук Юрій	500.00
371 Дзера Ксеня	500.00
403 Соломка Юстина	1,000.00
441 Бачинська Катерина	500.00
460 Чайківський Т. Йосиф	1,500.00
471 Орихівський Стефан (Е)	500.00
471 Орихівський Стефан (Р)	500.00
471 Орихівський Стефан (Д.І.)	500.00
474 Кадило Петро	1,000.00

Інші виплати посмертного фонду:

Відійшли з виплаченим забезпеченням у готівці	6,000.00
Грошеві звороти	6,685.84
Видатки на реальности в Джерзі Сиґі, Н. Дж.	2,176.39
Перенос резерви за суспендованих членів в 1956 р.	13,280.50

Виплати з сирітського фонду по бл. п.:

Відділ:	
283 Спрін Пазя	260.00

Виплати з народного фонду:

Праці при зладженні української енциклопедії	35.00

Виплати з фонду Захисту Сиротинця:

Направи і праці та інші виплати на реальностях в Керґонксон, Н. Й.	3,028.85

Виплати запомог з фонду запомогового:

Відділ:	
6 Коник Ева	25.00
20 Шавінський Іван	40.00
27 Климко Ольга	25.00
28 Куцик Марія	25.00
45 Хома Анна	25.00
48 Мемко Василь	30.00
48 Негребецький Михайло	35.00
50 Долик Юстина	25.00
57 Яремко Марія	25.00
65 Лесняк Марія	30.00
75 Михалюк Анна	100.00
75 Проципин Стефан	35.00
77 Головід Анна	25.00
85 Вітишин Микола	40.00
94 Марівка Марія	25.00
99 Валко Марія	30.00
100 Садловський Андрій	35.00
100 Валіґродська Ева	30.00
104 Шута Павло	40.00
105 Феснак Михайло	40.00
109 Шепеляк Марія	25.00
116 Горват Михайло	40.00
123 Дубій Анна	25.00
123 Кучвара Марія	25.00
143 Кольба Катерина	25.00
149 Гладь Александра	25.00
149 Гладь Сенько	35.00
155 Макар Марія	25.00
156 Якимець Данило	35.00
156 Карнаух Кирило	35.00
163 Нагірний Олекса	35.00
168 Стек Анна	25.00
171 Ткачук Катерина	25.00
175 Пелех Семен	40.00
182 Магомета Стефан	40.00
182 Рапак Микола	40.00
191 Ткач Іван	35.00
192 Конікевич Юлія	25.00
204 Кутніцький Петро	35.00
209 Ярощак Стефан	30.00
212 Вліс Анна	25.00
213 Ковальська Марія	25.00
221 Думич Анна	30.00
221 Яськів Іван	35.00
221 Коцелко Софія	25.00
223 Мічел Іван	25.00
233 Зазуля Ева	25.00
234 Олексин Іван	35.00
237 Кулий Стефан	35.00
237 Рибак Варвара	25.00
242 Оленич Ева	25.00
242 Панчишин Михайло	35.00
242 Торик Катерина	25.00
252 Семочко Григорій	35.00
257 Старовецька Анна	25.00
265 Самець Марія	25.00
274 Лопушанський Мих.	35.00
277 Коваль Мотря	30.00
281 Лаврів Анна	30.00
301 Древницький Микола	35.00
305 Касія Евдокія	25.00
312 Білецький Стефан	25.00
318 Лукач Антін	40.00
323 Ярема Петро	40.00
327 Душенчук Андрій	40.00
330 Скаськів Михайло	25.00
356 Ястримська Юлія	30.00
356 Кальба Мирослав	35.00
358 Палівода Анна	25.00
367 Петрик Софія	25.00
367 Петрик Стефан	35.00
369 Колтонюк Ева	25.00
371 Кармазин Волод. мол.	30.00
378 Зінік Анна	25.00
379 Куріца Олександер	35.00
403 Москальчик Іван	50.00
421 Батюк Марія	25.00
421 Шипінка Ксеня	25.00
432 Міґус Филип	35.00
432 Сіґмонд Салі	25.00
432 Волошин Нелі	30.00
437 Снилик Михайло	125.00
468 Іваночко Семен	35.00
482 Пшеничка Йосиф	35.00

Виплати з адміністраційного фонду:

Виплати друкарні і книгарні	17,008.86
„Свобода" за орган	5,800.00
Платня помічних сил	3,640.63
Друки грамот, листів і друки для виказів	1,946.45
Платня головного уряду	1,875.00
Федеральний податок за помічні сили	1,120.10
Кошти подорожі організаторів	995.88
Нагороди за нових членів для організаторів	731.25
Чинш за офіси у власнім домі	625.00
Винайм машин на зладження виказів (IBM)	527.00
Кошти подорожі і репрезентації	345.25
Канцеляр. прибори і друки	334.82
Лікарі за нових членів	285.00
Асекураційні департаменти за дозволи (лайсенси)	233.00
Видатки на пошту	190.74
Прибори для зладження виказів (IBM)	161.52
Телефон	96.49
Оголошення	88.00
Фотографічні знимки членських аплікацій і документів	46.21
Спортова акція	10.00
Оплата за канад. чеки	7.20
Вода	6.40

Інвестиції готівки:

Позички членам	4,941.69
Разом	$112,032.99

Ставайте членами Українського Народного Союзу, в тим самим і спільниками 18 мільйонового майна організації.

ЗІСТАВЛЕННЯ ГОТІВКИ

Готівка з кінцем 31. січня 1957 р. осталася	$455,318.73
Прихід за лютий	200,238.99
Разом	$655,557.72
Розхід за лютий	112,032.99
Готівка з кінцем 28. лютого 1957 р. остається	$543,524.73

БАЛЯНС

Стан чинний:

Готівка	$ 543,524.73
Морґеджі	1,160,263.58
Бонди	13,951,244.90
Позички членам	288,615.72
Реальности	225,828.06
Друкарня	10,543.79
Разом	$16,180,020.78

Стан довжний:

Посмертний фонд нових родів обезпеч.	$15,327,222.10
Адміністрац. фонд	206,103.43
Конвенційний фонд	73,078.52
Запомоговий фонд	263,085.45
Народний фонд	11,983.38
Посмертний фонд старого роду обезпеч.	61,357.44
Резервовий фонд	20,015.88
Сирітський фонд	114,295.46
Спеціяльний фонд на забезпеку інвестицій	97,714.82
Фонд Захисту-Сирот.	5,164.30
Разом	$16,180,020.78

МОЛОДЕЧИЙ ДЕПАРТАМЕНТ

ПРИХІД:

Відділ	Заплатив
1	36.78
2	64.05
3	12.55
5	46.27
6	92.39
7	42.99
8	113.55
9	14.60
10	36.68
11	32.73
12	34.76
13	165.99
14	175.67
15*	53.15
16	67.05
17	5.36
18	7.54
20	171.35
21	50.94
22*	1.80
23	90.06
24	10.51
25	144.94
26	1.35
27	77.48
28	9.25
29	46.11
30	8.17
33	92.81
34	4.95
35	79.77
36	72.16
37	59.15
38	135.44
39	234.21
40	22.08
41	7.27
42	245.84
44*	18.48
45	246.30
46	37.46
47	25.43
48	22.82
49	169.04
50	65.97
51	19.32
52	65.43
53	162.53
54	128.99
55	138.66
56	58.44
57	363.41
59	282.31
60	9.10
61	8.05
62	33.65
63	265.05
64	49.83
65	19.89
66	27.00
67	4.48
68	4.54
69	45.27
70	81.68
71	85.39
72	1.19
73	1.92
74	6.47
75	163.63
76	223.69
77	4.92
78	1.27
79	1.35
80	6.71
81	52.10
83	162.79
84	37.81
85	37.92
86	28.70
87*	5.77
89	.93
90	30.60
91	86.75
92	9.84
93	72.38
94	460.13
96	216.85
97	50.20
99	26.50
100	17.11
102	394.49
103	67.18
104	20.43
105	223.55
106	254.85
107	43.56
108	44.16
109	37.28
110	5.04
111	3.37
112	134.41
114*	88.82
115	32.76
116	21.87
117	54.76
118	21.88
119	21.22
120	117.65
121	38.20
122	32.77
123	17.47
124	6.04
125	168.68
126	3.32
127	284.48
128	67.61
130	170.01
131*	292.19
132	13.00
133	9.46
134	32.66
135	1.08
137	37.26
138	15.00
139	13.99
140	30.80
141	5.58
142	108.74
143	65.47
144	21.14
145	17.16
146	58.34
147	102.27
148	2.50
149	30.80
150	115.32
151*	52.85
153*	135.60
155	141.71
156	227.50
158	38.96
159	2.56
160	4.96
161	196.27
163	180.92
164	77.29
165	87.51
167	75.20
168	30.84
170	131.98
171	219.40
172	7.27
173	57.99
174	26.27
175	94.47
176	55.05
177	163.40
178	76.54
179	110.28
180	48.26
181	5.41
182	51.16
183	336.23
184	110.52
285	13.10
186	8.29
187	21.99
189*	158.14
190	8.58
191	162.67
192	65.44
196	49.59
199	22.67
200	137.37
201	1.45
202	4.75
203*	39.35
204	481.50
206	300.72
207	4.50
208	25.92
210	60.59
211	43.74
212	7.73
213	36.21
215	66.00
216	18.59
217	359.32
218	52.04
219	209.60
220	189.15
221	999.72
222	6.65
223	58.93
224	32.85
225	3.73
226	11.61
227	2.71
228	.45
229	10.42
230	255.20
232	13.79
233	70.07
234	231.52
235	9.03
236	93.61
237	174.69
238	366.69
239	113.63
240	332.25
241	35.31
242	50.82
243	49.40
244	3.48
245	93.24
247	12.21
248	34.81
251	77.15
252	160.99
253	129.00
254	277.04
255	4.88
256	255.95
257*	48.98
258	1.90
259	41.92
260	1.75
261	13.11
262	17.31
263	7.80
264	16.89
265	60.53
266	281.92
267	17.08
268	23.84
269	6.19
270	54.36
271	145.36
272	157.02
273	2.90
274	13.30
275	43.83
276	110.82
277	515.61
279	2.35
280	7.91
281	238.53
282	48.69
283	175.95
284	8.20
285	5.63
286	6.56
287	135.45
288	39.42
289	100.29
290	90.01
291	114.28
292	436.13
293	74.53
295	193.19
296	61.95
298	7.59
299	61.72
300	7.20
301	62.98
302	3.00
303	1.90
304	318.15
305	110.85
306	12.70
307	89.49
308	30.86
309	3.21
310	31.26
311	1.35
312	25.51
313	7.25
314	90.03
316	287.97
317	54.33
318	48.41
320	77.77
321	72.98
322	23.72
323	60.12
324	37.64
325	298.99
326	10.95
327	167.71
328	77.45
330	18.82
331	50.87
332	14.76
333	9.41
334	72.54
335	28.34
336	197.16
337*	146.29
338	38.43
339	58.42
342	85.53
343	94.87
344	29.68
345	48.11
346	2.70
347	65.42
348*	327.97
349	41.18
350	39.50
351	9.36
352	37.36
353	25.79
355	108.82
356	106.39
357	7.84
358	25.09
359*	.90
361	1,282.05
362	60.31
363	11.88
364	210.42
365	3.70
366	.68
367	366.28
369	24.41
370	118.00
371*	217.40
372	143.48
373	89.37
374	84.23
375	184.42
376	12.52
377	4.15
378	4.63
379	1,123.87
380	59.83
383	129.66
384	17.93
385	125.34
386	39.21
388	254.92
389*	4.72
391	10.13
393	11.47
394	28.61
395	40.05
396	1.78
397	238.71
398	1.07
400	63.02
401	1.86
403	22.91
405	2.22
406	14.06
407	.45
408	1.08
409	1.13
410	22.34
412*	30.69
413	29.25
414	375.60
415*	2.25
419*	94.77
420	23.93
421	84.58
422	1.80
423*	325.28
424*	31.72
425	11.88
427	146.27
428	32.02
429	3.07
430	432.09
432	1,609.12
433	65.34
435	4.02
436	283.48
437	156.81
438	9.73
441	289.51
442*	13.28
443	25.25
445	553.80
446	87.88
447	8.08
448	9.64
449	3.15
451	5.65
452	24.38
454	4.12
455*	119.07
456	103.47
457	74.37
458	254.85
459*	29.67
460*	36.40
461	184.45
462	14.89
464	213.30
465*	19.88
466	85.56
467	1.13
469*	115.55
470	46.37
472	130.07
473*	903.92
474	217.09
475	91.15
476	30.95
477	58.42
478	26.96
479	5.84
481	102.11
482	5.71
483	19.65
484	170.58
485	39.64
486	2.48
487	78.43
489	12.60
390	21.68
491*	.68
493	9.99
496	1.22
498	141.59
499	38.29
500	47.64
502*	131.46
505	17.29
506	50.40

З місячних вкладок від членів обезпечених в усіх родах обезпеч.	39,865.34
Відсотки від бондів	6,162.10
Відсотки від морґеджів	688.34
Відсотки від членських позичок	12.72
Надвишка при виміні канадійської валюти	7.48
З переносу федерального податку за поміч. сили	324.94
З переносу стейтового податку за помічні сили	15.46
Сплати морґеджів	639.85
Разом	$47,716.23

РОЗХІД:

Виплати посмертних запомог по бл. п.:

Відділ:	
361 Коваленко Річард	$ 500.00

Інші виплати посмертного фонду:

Відійшли з виплаченим обезпеченням в готівці (ендавмент)	5,700.00
Грошеві звороти	2,142.29
Перенос резерви за переписаних членів до інших кляс забезпечення	64.00
Забезпечення за дитину, якої батько помер	22,03

Виплати адміністраційного фонду:

Платня помічних сил	2,062.97
„Свобода" за Ukrainian Weekly	600.00
Федеральний податок за помічні сили	418.51
Лікарі за нових членів	39.00
Видатки на пошту	30.00
Перенос інших фондів до деп. старших членів	16.95

Інвестиції готівки:

Інвестовано в бондах	24,000.00
Позички членам	1,042.72
Разом	$36,638.47

ЗІСТАВЛЕННЯ ГОТІВКИ

Готівка з кінцем січня 1957 р. осталася	$ 84,927.82
Прихід за лютий	47,716.23
Разом	$132,644.05
Розхід за лютий	36,638.47
Готівка з кінцем 28. лютого 1957 р. остається	$96,005.58

БІЛЯНС

Стан чинний:

Готівка	$ 96,005.58
Морґеджі	207,078.67
Бонди	2,809,273.28
Позички членам	18,260.49
Разом	$3,130,618.02

Стан довжний:

Посмертний фонд	$3,044,031.05
Адміністрац. фонд	86,586.97
Разом	$3,130,618.02

ЗАГАЛЬНЕ ЗІСТАВЛЕННЯ МАЙНА У. Н. СОЮЗУ.

Майно старших членів з кінцем міс. лютого 1957 р.	$16,180,020.78
Майно молодечого департаменту У.Н.С.	3,130,618.02
Разом	$19,310,638.80

Р. Слободян, гол. касир.

ВАМ НЕ МОЖЛИВО ОБІЙТИСЬ БЕЗ ОБЕЗПЕЧЕННЯ, А НАЙКРАЩЕ І НАЙПЕВНІШЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДАСТЬ ВАМ УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ!

ПРИЗАБУТА СЛУЖБА

Щоденна пошта проносить не тільки людям, але й установам, щороз нові вістки, радісні й сумні. В них зображене наше життя та життя середовищ, серед яких живемо і діємо. Часто ці вістки ведуть нас у далеке минуле, пригадують довгий шлях пройдений людьми і їх організаціями, підсумовують їхні змагання і здобутки, виготовляють кінцеві висновки, які як судовий вирок, дають свідоцтво правді і стверджують, хто був прав, а хто ні. Дарма, що йде про організації, а не живі особи. До них також відносяться закони, які стосуються до одиниць, бо ж з них вони складаються і для них служать. І так, як одиниці, громадські установи знаходять своє виправдання або осуд у випадках щоденного життя. Вони, ці щоденні випадки життя, і є найкращим дзеркалом, в якім кожний може вичитати правдиву вартість тієї чи другої установи.

Остання пошта принесла одне сумне повідомлення. Між десятками радісних листів, що повідомляють про прибуття нових членів, про ріст установи, поширення її кола і її діяльности на нових людей і нові терени, одним-один сумний лист: повідомлення про смерть давнього, вірного члена, який, від ранньої молодости до пізньої старости, оставався зі своєю національною установою, однаково в днях її хвилевих труднощів, як і постійного розвитку. Це на 81-ому році життя в дні 2 лютого ц. р. помер член 241 Відділу УНСоюзу, бл. п. Михайло Познанський з Вунсакет, Ровд Айленд.

Сорок вісім років був Михайло Познанський членом Українського Народного Союзу. Народившись в Україні, в селі Борки малі, скалатського повіту в дні 12 грудня 1875 р., він на переломі минулого і нашого століття виїхав за море і тут назавжди знайшов свою другу батьківщину. Дня 23 травня 1909 року він підписав аплікацію про членство в нашій установі. Постаріла і полиняла, як ще недавно її власник, ця стара аплікація. На жовтому, від років, папері вправною рукою написані дані з життя покійного і під ними його, поставлений гарним почерком, підпис. Зворушливим подихом давноминулого віє від тієї аплікації, чи пак „декляраціі кандидата, хотячого вступити в члени Р. Н. Союза в Америці". Так, це не помилка. На „деклярації" стоїть виразно замість сьогоднішньої літери „У" літера „Р", бо ж Союз тоді ще називався „Руським Народним Союзом". У своїй аплікації „упрашав" Михайло Познанський, щоб його приняти у члени Братства св. Архистратига Михаїла, 181 Відділу тоді РНСоюзу в Вункасет, Р. І., і „стверджував під словом чести", що знає мету організації і бажає стати її карним членом та що всі його „низше подані зізнання суть правдиві". А ті зізнання відносилися до його життя, родини, праці. Між ними знаходяться відповіді на такі питання, як „якої єсьте віри", „чи єсьте ситизеном Сполучених Держав" тощо. А під кінець, як же для тих часів характеристичне питання: „Яку ґазету хочете руську чи словенську?" і на питання відповідь: руську.

Велика і коштовна, як на той ранній час і на тодішні скромні заробітки та високу вартість доляра, поліса на 1,000 долярів мала забезпечити від нужди, на випадок передвчасної смерти Покійного його дружину Софію, шестирічну доню Юлію, та двох синів, дворічного Євгенія і однорічного Володимира. Вона супроводжала обезпеченого крізь його життя довгих 48 років. Мандрувала по всіх містах, де він шукав праці, по всіх немудрих, над міру скромних, мешканнях тодішнього робітника. Вона допомогла йому в спокою виховати свої діти, без журби за їх долю, на випадок нещасливого випадку з ним самим. Та доля була ласкава для нього і його родини. Виховалися діти і пішли на власне господарство. Не потребували вони користати з забезпечення в часі свого діточого і молодечого віку, але й не надаремно пішла передбачлива дбайливість Михайла Познанського.

Від 1943 року знемогло його життя і він став нездужати. Довгі роки важкої біди і не менш важкої праці не пройшли безслідно. А в тім, і вік грав немаловажну ролю: підходило під сімдесятку. Щораз то наново западав він на здоров'ю і, бувало, на довго треба було класться до ліжка. Хоч його обезпечення обіймало тільки виплату грошей після смерти, бо таку саме полісу викупив був Покійний, то воно стануло йому ще за життя, в час хвороби, у великій пригоді. Чотирнадцять разів звертався він до УНСоюзу з проханням про хворобову підмогу і чотирнадцять разів він її одержав згідно з бажанням. Рівно 490 долярів хворобової підмоги дістав від УНСоюзу Михайло Познанськи, хоч був обезпечений тільки на життя, і хоч його поліса мала бути виплачена, згідно зі змістом обезпеченевої умови, щойно після його смерти. Незалежно від тієї суми, син Покійного, Євген Познанський, одержав в одинадцять днів після смерти батька, виплату повної обезпеченевої суми 1,000 долярів.

Відмічуючи смерть заслуженого і одного з найстарших членів УНСоюзу, здається, не буде від речі пригадати не тільки великій союзовій громаді, але всім нашим землякам поцейбіч океану цю назагал дуже призабуту сторінку праці і завдань УНСоюзу. Головним завданням цієї установи є забезпечення перед матеріяльними наслідками передчасної смерти батька, матері чи іншого члена родини. Нові, модерні поліси УНСоюзу получують це забезпечення перед риском смерти із ідеєю ощадности. Після періоду забезпечення, чи то, як при старших 20 років, чи як при студійних полісах молоді, після закінчення 18 року життя, обезпечені одержують виплату повної суми обезпечення на власні руки, а при тому і їхнє життя є забезпечене, коли б воно передчасно закінчилося. Про це назагал наші земляки знають. Але зате як мало з нас знає про іншу, не менше важну, ділянку праці УНСоюзу, а саме про виплату хворобового обезпечення. Інколи воно досягає таких великих сум, що вони подвоюють суму забезпечення. Щойно описаний приклад довголітньої хвороби бл. п. Михайла Познанського та постійної грошевої допомоги, що її він одержав від УНСоюзу за час своєї недуги, повинен допомогти нашій громаді пригадати цю додаткову, доволі призабуту, службу УНСоюзу. Адже ж вага її для нас самих і наших родин ніяк не менша від життєвого обезпечення, бо хто з нас може охоронитися перед небезпекою і наслідками недуги? Кого не переконали ще в цьому заклики УНСоюзу та аргументи союзних секретарів і організаторів, нехай відкриє свої вуха для мови і вимови фактів. Голих, неприбраних фактів з нашого щоденного життя. Один із них знайде читач у житті і долі бл. п. Михайла Познанського.

Я. П.

ВШАНУВАННЯ ПАМ'ЯТІ ІВАНА ПРИДУНА

Члени родини покійного Івана Придуна, який помер 17-го серпня 1956 року, вшанували пам'ять свого чоловіка і батька тим, що склали на УККА 20 долярів. Іван Придун — це чоловік відомої союзової діячки Олени Придун, яка була головною радною УНСоюзу і довголітньою секретаркою Відділу УНС ч. 262. Згадують свого батька і його син Тарас та доньки Стефанія, Лідія, Мирослава. Іван Придун брав живу участь у праці різних організацій, а в останніх роках свого життя був предсідником Відділу УККА в Ансонії, Коннектикат. Іван Придун був головою місцевої парафії при церкві св. ап. Петра і Павла та дбав, щоб при цій церкві була школа українознавства і тому давніше покоління наших людей знає українську мову в слові і письмі. На жаль, тепер при церкві немає школи. Покійний радо складав пожертви на народні й релігійні цілі.

О. П.

КІНЦЕВІ ВИСТУПИ НА СЕСІЇ УНРАДИ

(Закінчення зі стор. 1-шої)

боротьбі проти тоталітарного й колоніяльного імперіялізму — при умові пошанування наших прав на свободу, незалежність і рівноправність серед культурних народів світу.

Є також деякі поточні завдання, що їх мас виконувати екзильний український уряд, ким би він не був очолюваний і якого б він не був складу. Наші зв'язки-контакти з українським народом на Батьківщині, наша праця серед української еміграції і справа консолідації українських політичних сил у вільному світі, придбання зв'язків у всіх вільних країнах світу на чолі з великою демократичною потугою — ЗДА — і пропаґанда серед них української визвольної справи, розбудова спільної дії з нашими природними союзниками — представниками поневолених неросійських народів Совєтського Союзу та народів т. зв. держав-сателітів, інформація нашого громадянства на чужині, плекання й розбудова — у можливих до здійснення формах — нашої військовости, підтримка проявів українського наукового й культурного життя, а насамперед наших національних Церков на чужині, вивчання господарсько-соціяльних і культурних процесів у поневоленій Батьківщині і, по можливості, акція плянування і підготови нормалізації життя у майбутній, звільненій від ворожого панування Україні. Все це належить до тих поточних завдань, що їм буде присвячувати пильну увагу очолюваний мною Виконавчий Орган...

Український народ на Батьківщині не мас можливости вільно висловлювати свої думки і бажання. Хай же він знас, що в кожній справі за нього буде говорити й обороняти його інтереси Державний - Центр Української Народної Республіки на чужині, що с справжнім виразником його волі. І ця оборона прав України буде зміряти до того, щоб усе більше й більше, в залежності від обставин і можливостей, допомогти поневоленим українцям здобути свободу в самостійній і соборній, народоправній державі. Чолом до Батьківщини, чолом до подій на Сході, ближче до потреб і щоденної боротьби українського народу на Рідних Землях — це будуть напрямні праці очоленого мною Виконавчого Органу.

В цьому завданні Виконавчого Органу — стати ближче до життя і прагнень поневоленої України — велику допомогу може він одержати від українців, що перебувають у вільному світі. Мобілізація всіх вільних українців для підтримки визвольної боротьби українського народу в Україні, їх активна участь в українській визвольній акції та в підтримці Державного Центру УНР — це буде одним з головних завдань Виконавчого Органу... У виконуванні цього свого завдання — мобілізації вільних українців — Виконавчий Орган бажас повної і льояльної співпраці з центральними установами українців у різних державах світу, як УКК в ЗДА, КУК у Канаді, ПАУК і т. д. і сподівається мати від них належну підтримку. В цій акції було б також надзвичайно важливим, щоб була досягнута консолідація українських політичних сил, що діють у вільному світі, бо така консолідація була б запорукою успіху наших зусиль допомогти українському народові на Батьківщині. Виконавчий Орган буде дбати про притягнення якнайширших кіл українського громадянства до співпраці, щоб забезпечити авторитетність і репрезентативність своєї акції. В кожному разі ВО буде дбати про замирення між протилежними політичними силами на чужині, щоб усунути ворожнечу й розбиття і встановити атмосферу взаємної толерантности.

Вважаючи, що тільки від розвитку подій у самій Україні, від ступеня насичености боротьби українського народу за свою свободу залежить майбутнє України, — ВО зверне велику увагу на пропаґанду українсько справи серед держав вільного світу і придбання симпатій для України.

Ми маємо по всіх країнах світу наших прихильників, ми мусимо тільки переконати їх, що не тільки в наших, але в їхніх інтересах є, щоб запобігти большевицькій небезпеці для світу, діяти більш зорганізовано й більш енерґійно.

В цій нашій акції — придбання симпатиків і союзників серед держав вільного світу — ми мусимо, для більшої ефективности виступати не ізольовано, але разом з нашими товаришами по недолі — з представниками інших неросійських народів Совєтського Союзу та з представниками народів т. зв. держав-сателітів. Отже, розбудова наших приязних стосунків з ними — це не тільки наше поточне, так би мовити, рутинне завдання, але наша ударна акція.

Якщо ми маємо тісний зв'язок з представниками поневолених неросійських народів Совєтського Союзу, належучи до т. зв. Паризького Бльоку, до більшої активізації якого ми повинні спричинитися, то наші стосунки з вільними представниками сателітів залишаються до цього часу сливе в площині лише побажань. Це упущення ми мусимо направити і знайти, помимо спірних територіяльних справ з деякими з цих сателітів, плятформу для спільної дії, яку нам підказує факт спільного поневолення Москвою.

...Не можна передбачати, щоб у скорому часі українці мали щастя із зброєю в руках боронити своїх прав і свою свободу. І я думаю, що не буде такого українського екзильного уряду, в кожному разі це не буде очолюваний мною уряд, який би зважився закликати українців на Батьківщині до збройно-революційного повстання, не маючи певности, що це повстання не буде втоплене в морі крови... Якщо Державний Центр УНР не мас в своєму розпорядженні ані армії, ані державних урядовців, ані адміністрації, ані поліції — то тим більше він може, тільки й тільки, опиратися на народ, себто на вільних українців у вільному світі. Якщо вони своєю працею, своїми політичними, моральними і фінансовими акціями не підтримають Державного Центру, то цей останній буде спаралізований у своїй дії. Отже, все залежить від вільних українців. Вони можуть, справді, дуже й дуже підтримати акцію визволення своїх поневолених братів і допомогти цій акції. Від них, від вільних українців, у великій мірі залежить успіх нашої визвольної акції".

Після експозе голови ВО М. Лівицького голова УНРади І. Багряний прочитав декрет президента УНР в екзилі д-ра Ст. Витвицького про закриття сесії.

У своїй заключній промові І. Багряний заявив, що „найбільшим вислідом IV Сесії Української Національної Ради є оздоровлення і скріплення внутрішніх взаємин партій УНРади, оздоровлення стосунків, відновлення здорової творчої атмосфери в Державному Центрі, і що він вірить, „що Організація Українських Націоналістів перегляне свій крок і з часом повернеться знову до нас для спільної праці".

Останнім на Сесії промовляв президент УНР в екзилі д-р Ст. Витвицький:

„Ми перевели нашу Сесію публічно — говорив він. — Перед представниками української преси, без огляду на її партійну приналежність, і представниками громадянства ми відчитувались за кожний політичний крок і за кожний гріш. Таким чином ми піддались контролі і критиці громадянства, зберігаючи демократичні засади політичного життя. В умовах нашої еміграційної дійсности немає іншої форми для контролі громадянства".

„В часі Сесії бували дуже критичні моменти, коли напруга розходжень і противенств здавалося доходила до вершка, а все ж таки національна рація перемагала всі труднощі, держава перемогла осіб і партії, цілість перемогла частину, бо з цілости побирають частини свою вартість і свою силу. Акордом згоди, замирення і дружньої співпраці між усіма фракціями УНРади закінчується Сесія. Це великий її успіх, вона виконала свої завдання. Всі політичні групи обрали однозгідно Голову Ради і домовились про склад нового Виконавчого Органу".

„Під кінець наших нарад фракція ОУН зголосила свій вихід з Української Національної Ради. Я не хочу класти своїх пальців на свіжу рану і не хочу вдаватись в оцінку того кроку. Хочу тільки, висловлюючи наш жаль з того приводу, зауважити, що ми з причини цієї ухвали фракції ОУН не маємо ніякого до її авторів ресентименту. Я радів би якщо б ми незабаром знова могли привітати членів фракції ОУН у наших лавах. Якщо б однак у зв'язку з тим виходом розгнуздалась кампанія збільшених атак на УНРаду, то ми заявляємо, що Державний Центр УНР є незнищимий, так як незнищимою є українська державна ідея. Правда, наслідком виступлення фракції ОУН позначилась у нашій Установі щілина, але ми її виповнимо подвоєною солідарністю, подвоєною внутрішньою дисципліною і подвоєною жертовною працею".

„Вітаю на його пості Голову нового Виконавчого Органу та інших його членів. На майбутню працю нового Голови і його товаришів покладаємо наші найкращі надії і бажаємо їм багато визначних успіхів".

Співом українського національного гимну закінчено IV Сесію Української Національної Ради.

НАША ВІДПОВІДЬ МОСКВІ

Коли 26 лютого ц. р. представник совєтського режиму України в Об'єднаних Націях у Ню Йорку говорив перед представниками світу, що З'єдинені Держави „втручаються в хатні справи українського народу" і лютував, що Конґрес у Вашингтоні вшановує Роковини 22 Січня спеціяльними засіданнями, а міністер американського уряду офіційно виступає 30 грудня м. р. на українській маніфестації в Ню Йорку — цим виявив він важливу правду: що діяльність Українського Конґресового Комітету Америки, основана на патріотизмі й жертвенності американських українців, дуже дошкульно заболіла вже Москву.

Цей виступ совєтського делеґата переконує усіх нас, що ми повинні й далі продовжувати тут нашу працю. Що всі ми повинні підтримувати діяльність Українського Конґресового Комітету Америки. Що кожний з нас повинен причинитися до зросту засобів Українського Народного Фонду, який єдино вможливлює Українському Конґресовому Комітетові проводити всі його політичні акції.

Які ж ці засоби тепер? Які досі вплати за 1956 рік?

На день 21 березня 1957 р., Український Народний Фонд мав вплат за 1956 рік на суму: $61,594.16.

А діловий рік має ось — ось бути закінчений.

Хіба ж саме в цьому році ми обмежимо засоби УНФонду й не піднесемо їх до стану з попереднього ділового року?

Хіба ж саме після виступу совєтського делеґата обмежимо діяльність Українського Конґресового Комітету?

Хіба ж така буде наша відповідь совєтському режимові в Україні?

Ні!

Ми відповімо Москві посиленням нашої праці тут для справи визволення рідного народу.

Відповімо нашими пожертвами на Український Народний Фонд уже тепер, негайно — ще перед закінченням його ділового року.

Усі вплачуємо Національний Даток і пожертви на Український Народний Фонд.

Канцелярія УКК

З ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

Рачестер, Н. Й.

Шевченківське Свято.

17 березня відбулася Шевченківська академія, влаштована місцевим Відділом УКК.

По відспіванні американського гимну Укр. Нац. Хором, відкрив Свято короткою промовою голова Відділу п. адв. Андрушин.

Опісля слідували 3 вокальні точки Укр. Нац. Хору: 1) „Заповіт" Лисенка - Вербицького, з басовим сольом мґра Чорнобіля, 2) „Розрита могила" в обр. Котка з сопрановим сольом пані Ярос. Зелез і 3) „Учітеся брати мої" в обр. Котка. Хором диригував інж. Яр. Матковський.

Всі три точки випали вдатно.

З черги радник Зубрицький виголосив промову про вагу та значення Шевченкових творів для нас і цілого культурного світу. Промовець вказав на актуальність Шевченкових творів і тепер.

Після промови, мандолінова оркестра юного СУМА під орудою проф. Божика відіграла справно „Снжок" (нар. пісня) і „Гей там на горі". Любо було дивитися, як малі мистці, з яких деякі ще й добре читати не вміють, зручно перебирали перцем по струнах та видобували з них належні тони.

Багацько праці мусів п. Божик вложити у вишколення цієї дружини — але праця видала гарні овочі. — Мґр. М. Оглюк із чуттям віддеклямував „Кавказ" Шевченка.

Укр. Нац. Хор гарно проспівав пісню „Сонце заходить" Стеценка (басове сольо мґр. Чорнобіль) і „Вогні горять" Вербицького (тенорове сольо Клодзінського).

На закінчення призначено сценку С. Черкасенка „Як Тарас ходив до залізних стовпів", що її гарно виконали пластуни - новики Ярослава Семянюк і Богдан Приймак. Сценку підготовила пл. сен. А. Смеречинська.

Потрібні декорації намалював вдатно молодий студент, пластун З. Онуфрик, а прибранням сцени зайнялись п. інж. Приймак із своєю дружиною п-ею Мирославою та з п. А. Смеречинською.

Не дуже простора заля не змогла помістити всіх учасників, яких назбиралось понад 400. Деякі мусіли стояти під стінами.

Академія закінчилася співом українського національного гимну, цілою залею.

П. З.

Филаделфія, Па.

Свято в честь Т. Шевченка.

10 березня 1957 відбулося відзначення Шевченкових Роковин в залі української православної церкви при 2225 Мешер вул. у Филаделфії. Ціла заля була виповнена старими і новими еміґрантами, і, що найважніше, молоддю. Роковини ці влаштував окремий комітет при співучасті другої школи українознавства і ОДУМ-у під покровом вищеназваної церкви, якої парохом є о. С. Шадинський.

Під час виконування багатої програми наперед виступили найменці, відтак слідували учні щораз вищих кляс школи українознавства, якої директоркою є п. М. Стратієнко.

Деклямації і п'єску „Тарасове дитинство" виконали учениці і учні всіх кляс бездоганно. Певність виконавців і гарна дикція зробили своє. Годі всіх „мистців" згадувати, але найменшу ученицю Стратієнко трудно забути за її гарновиголошену деклямацію.

Учительки цієї школи не поминули ні однієї дитини. Кожна брала активну участь в програмі. Учительки багато сил доложили, що б в короткому існуванні цієї школи викресати зі своїх дітей максимум, бо серед них були і такі, які майже не знали української мови.

В другій половині програми виступила молодь ОДУМ-у, яка виконала інсценізацію „Слава Кобзареві", змонтовану п. Н. Ваврисевичем. Персонаж тої інсценізації дуже влучно підібраний, бо кожна з тих осіб представляла головні твори „Кобзаря". Всі особи вив'язалися добре зі своїх роль.

На окреме вирізнення заслуговують п-н Н. Ганіна, О. Миколайська і Н. Терещенко (черниця). Кожна з них виконали свої деклямації з повним чуттям, а гарна дикція, постава і ґестикуляція зробили приємне враження.

Не можна не згадати і учениць Українського Музичного Інституту у Филаделфії панну В. Порфіло (сопран) і п-ну П. Манойло (меццо сопран), які при фортепяновім акомпаніяменті своєї професорки п. Черняхівської виконали кілька пунктів програми. Гарна модуляція голосу і вміла інтерпретація творів Шевченка дає їм запоруку бути дійсними співачками.

Вступне слово мав п. Володимир Білаєв. Реферат виголосив п. І. Бережний на тему: „Шевченко як людина і громадянин". Реферат був змістовний.

Діти другої школи українознавства і молодь ОДУМ-у зробили своїм виступом дуже миле враження на присутніх.

І. Струк.

Бофало, Н. Й.

Піврічний попис Українського Музичного Інституту.

16 лютого 1957 р. відбувся в галі церкви св. о. Миколая в Боффало піврічний попис учнів Відділу УМІ, на якому грали учні управительки УМІ проф. Г. Лагодинської - Залеської. Виступали учні від підготовчого до третього нижчого курсів навчання. Перша частина попису була присвячена творам Моцарта і Шумана з нагоди недавніх роковин обох композиторів, а друга творчості українських композиторів (Барвінський, Безкоровайний, Беркович, Косенко, Людкевич, Нижанковський, Фоменко, Савицький (Сонэвицький). Програму виконали: І. Сандит, Г. Малюца, І. Заньків, А. Якубовський, О. Мохнач, А. Мосійчук, Д. Салабан, Х. Дзюба, С. Осадца і О. Осадца.

Учні грали поправно, а деколи дуже добре, і то початківці і зі старших заавансовані. У старших треба підкреслити технічну солідність, відчуття ритму, правильну педалізацію і змагання якнайкраще інтерпретувати виконуваний твір. Відділ Музичного Інституту, який існує у Боффало щойно другий рік, дав доказ, що наука в ньому стоїть на високому рівні.

І. Метіль.

ПРОФ. ЯР. РУДНИЦЬКИЙ ОДЕРЖАВ НАУКОВУ СТИПЕНДІЮ

Вінніпеґ. — Між цьогорічними науковцями Канади, що одержали науково - дослідчі стипендії (ґрендс ін ейд оф рішерч) від Гуманістичної Ради Канади (Гюменітіз Рісерч Кавнсіл) з Оттави, є проф. Ярослав Рудницький з Манітобського Університету в Вінніпеґу. Він дістав цю стипендію на продовження своїх лінґвістичних і назвознавчих праць в часі літніх вакацій ц. р. З цієї нагоди проф. Рудницький візьме участь і дасть наукові доповіді на річних конвенціях канадійських наукових організацій й установ з початком червня ц. р. в Оттаві, а пізніш продовжуватиме свою наукову працю, користаючи зі згаданої стипендії.

ПРОФЕСОР ДМИТРО ЧИЖЕВСЬКИЙ ОЧОЛЮЄ ІНСТИТУТ СЛАВІСТИКИ ГАЙДЕЛЬБЕРЗЬКОГО УНІВЕРСИТЕТУ

Професор Дмитро Чижевський є тепер директором Інституту Славістики Гайдельберзького Університету в Німеччині.

Управа УВАН у ЗДА повідомляє, що адреса проф. Д. Чижевського, дійсного члена Академії, така:

Professor D. Tschizewsky
Slawistisches Institut
Ruprecht - Karl - Universitaet
Heidelberg, Germany

З УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ В РУМУНІЇ

Між найрізнішими національностями — мадяри, німці, серби, москалі, болгари, греки, вірмени, поляки, жиди, чехи, словаки, татари, альбанці — живуть в Румунії і українці, хоч українські землі сьогодні майже всі відійшли до УССР чи до Молдавської АССР. Згідно з офіційною статистикою, в Румунії нараховують 120,000 українців які користуються певними можливостями плекати свою культуру та ставити спротив асиміляції. Живуть вони переважно на скравках українських земель — в Мармарощині, південній Буковині, Банаті та Добруджі.

Ак подає „Наше Слово" з Варшави, в Румунії сьогодні існує 120 шкіл з українською мовою навчання. Серед них середні й педагогічні школи в Сиготі, Сереті та Сучаві. При Філологічному Факультеті Букарештенського університету є український відділ. Учителям шкіл не забороняють вести культурно-освітню роботу й вони закладають хори, театральні гуртки тощо. Дозволено спроваджувати українські книжки з УССР та видавати часопис „Новий Вік". Видавцем цього часопису є Румунське Т-во дружніх зв'язків з СССР.

З життя Відділів УНСоюзу

Бостон, Масс.

Передконвенційна кампанія 238-го Відділу УНСоюзу і ювілей його 35-річчя

З часу проголошення Головною Екзекутивою УНСоюзу передконвенційної кампанії праця у відділах УНСоюзу поважнішала. Кожний відділ старається виконати призначену йому квоту у приєднуванні нових членів. Присдіався до цієї кампанії і найбільший числом членів і активний своєю працею в окрузі Бостону 238-ий Відділ, що існує при Українській Православній Громаді і цього року буде відзначувати урочисто 35-річний ювілей свого існування.

Дня 10 березня ц. р. 238-ий Відділ відбув свої квартальні збори, що ними проводив предсідник Відділу гром. П. Мороз. Після прочитання програми нарад він поінформував присутніх про кампанію за приєднування членів, стверджуючи, що ця кампанія на терені Відділу іде добре. Досі приєднано кільканадцять членів — старших і дітей. Але цю кампанію треба посилити і поглибити і всі члени Відділу мусять зактивізуватися, щоб осягнути призначену йому кількість 51 особу для приєднання в члени УНСоюзу. Це число не є велике, кожен із членів має рідних, приятелів і знайомих, які ще не є обезпечені в Союзі і тому обов'язок кожного члена — приєднати їх в члени Союзу, нашої рідної установи.

З черги промовив до зібраних гол. радний УНСоюзу Микола Давискиба. Він з'ясував і пояснив членам Відділу, як треба переводити кампанію за приєднування членів і поінформував про ціни грамот та про інші зв'язані з цим справи. Багато членів — сказав він — не розуміючи асекураційної справи, ані не знаючи ціни грамот в бизнесових асекураційних компаніях, минають справу такої обезпеченевої народної організації, якою є УНСоюз, з комерційними асекураційними компаніями, які створені для прибутків. УНСоюз створений для допомоги всім членам і його вкладки є дешевші, як в інших компаніях.

В дальшому згадав М. Давискиба про те, що дня 16 червня ц. р. на прекрасній оселі УНСоюзу відбудеться величавий здвиг американських українців, які прибудуть туди масово, щоб взяти участь у відкритті пам'ятника Тарасові Шевченкові і скласти свою пошану пам'яті Великого Поета. Цей пам'ятник буде поставлений на Союзівці заходами УНСоюзу і тому теж в дні його відкриття повинні взяти масово участь передусім всі члени УНСоюзу. Всі повинні привезти на це свято теж і своїх, уже роджених тут дітей, щоб вони знали, хто вони і чиїх батьків діти.

Після короткої дискусії над доповіддю М. Давискиби, всі присутні заявилися за тим, щоб взяти якнайчисленнішу участь в цьому великому святі. Обрано окремий комітет, що має зайнятися зорганізуванням подорожі на Союзівку в згаданому дні. До комітету увійшли від управи Відділу предс. П. Мороз, секретар Е. Сілінський, касир В. Мигович та гром. П. Письменний. Комітет звернувся до членів Відділів 307 і 314 в Бостоні, щоб вони приєдналися до поїздки на Союзівку. Ціна переїзду автобусом в обидва боки виноситиме 6 долярів. На зборах Відділу 238-го зголосилося до участи в святі вже 30 осіб.

Наприкінці зібрання обговорено справу урочистого відзначення 35-річного ювілею Відділу, який на протязі того часу був одним з перших Відділів УНСоюзу і вірно сповняв свої обов'язки супроти свого народу і супроти Батька-Союзу. На протязі всього свого існування Управа Відділу служила завжди своїм членам у кожній справі, допомагала при спроваджуванні із скитальщини наших братів, збирала пожертви на ЗУАДК й УККА і була завжди ініціятором кожної справи, що вимагала підтримки чи проведення. Виконування покладених на нього обов'язків Відділ продовжує по сьогодні. Маючи своїм патроном сл. п. полк. Євгена Коновальця, Відділ хоче при нагоді свого ювілею вшанувати теж і пам'ять свого Великого Патрона — героя, що віддав своє життя за волю України. Урочистість ювілею заплановано відбути наприкінці червня або з початком липня ц. р. на площі Української Православної Громади, добре пристособленої для таких імпрез. Повідомлення про реченець ювілею буде подане в „Свободі". На урочистість прибуде гол. предсідник УНСоюзу Дмитро Галичин. Управа Відділу 238-го просить всі інші бостонські Відділи УНС взяти численну участь в цій урочистості з приводу 35-річчя 238-го Відділу.

М. Давискиба
гол. радний УНСоюзу

● **З Софії**, столиці Волгарії знову вивозять масово людей, обвинувачених в нельояльності до режиму. Доля вивезених невідома. В найменшій сателітній державі Албанії також переведено масові арештування у зв'язку з протикомуністичним рухом, що його існування признало само московське радіо.

● **Наймолодша донька японського мікада**, 18-річна Суґа, дістала свідоцтво зрілости в жіночій гімназії в Токіо. На церемонії роздачі свідоцтв 370 ученицям була приявна японська королівська пара.

Микола Понеділок

ЗАМКОВА ЩІЛИНА

Мій бос був спортовцем першої кляси. Люто грав у ґольфа, несамовито ганявся за зайцями і спритно (а коли врахувати його 60 років, то майже подивугідно) стрибав до чужої гречки. Ґольфом та зайцями бавився реґулярно, у вільні дні та свята, а скакати в гречку доводилося йому принагідно — лише тоді, коли для такого своєрідного спорту складалисль відповідні обставини.

З трьох видів босового спорту найбільше я симпатизував останньому — гречці. Коли, бувало, моєму повелителеві замандюриться грати в ґольфа чи стріляти зайця, я, крім наказу пильнувати його черевики, нічого не одержував. Але тільки но він збирався плигати в гречку, я завжди був нагороджуваний, п'ятидоляровим папірцем, який непомітно втискалося мені в руку.

— У мене, мабуть, скоро голова розболиться, — додавав він при цьому. — Піду до лікаря. Як дружина дзвонитиме чи, не дай Боже, прийде, скажи, що я пішов ультрафіялкове проміння приймати.

Одного разу, під час дощу, до нашої крамнички втиснулася опасиста пані з укладистим рептухом, з широкою, мов парашут, парасолею та з добрим фунтом брязкотельців на вухах та шиї. Вона жбурнула мокрий рептух на підлогу, яку я тількищо з таким трудом виполірував, обтрусила парасолю і стала її згортати.

— Пані, — кажу, чи ви не могли надворі обтруситися, аж прийшли в крамницю калюжі робити?!

Коли це з офісу бос виступає — і очима, мов рентґеном, клієнтку просвічує. — Ви, — каже, — пані, прийшли черевички купувати? Роззувайтеся, я вам пів склепу взуття перепробую. А ти, мерзосвітній бурлако, — гаркнув він на мене, — чому на пані-добродійку накинувся? Вона може в моєму склепі не калюжі, а моря творити.

І став я тут взуття подавати, а він пані пропонувати. Натягує їй то на одну, то на другу ніжку та все приговорює:

— Для ваших ніжок, пані, черевичок з низеньким закаблучком не підходить. І тупий носочок не пасує. О, ці вже заглибокі, поміряємо інші... А це вже занизькі. Франк, — горлає на мене, — неси хутчій з комірчини нову партію, з отих, що сьогодні одержали!

„Луснув би ти, — думаю собі, — ти там ніжками любуєшся, а я мушу на своєму горбі десятки пар черевиків переносити".

Здається, на двадцятій парі вони таки дійшли згоди. Пані взула бажані черевики, згребла рептух та парасолю і, кинувши на мене презирливий погляд, покинула крамницю.

— Містер Френч, — гукаю я боса, — пані за черевики не заплатила! Може наздогнати її чи поліцію покликати?

— Я тобі покличу, харцизе! Твоє діло підлоги мити, а не в мої бизнесові справи втручатися.

„Ну, думаю, не везе мені. Замість піддобритися, ще більше його розлютував". Стою біля дверей, дивлюся назирці за опасистою клієнткою, а вона на протилежному боці вулиці до босового авта всаджується. А бос по крамниці з дощовиком на руках метушиться.

— Франку, — звертається вже зм'якшеним голосом до мене, — пильнуй бизнес, я до доктора їду на просвітлення.

Я провів його за двері і тільки здумав сховати п'ятчину до гаманця, як сусідка місис Марта, крокує до мене.

— Куди поїхав твій бос, — питає.

— Захворів. Ультрафіялковим промінням треба просвітитися.

— Я, — каже вона, — зараз задзвоню його дружині. Вона йому зробить профіляктику. Вона його просвітить так, що в нього цілої кісточки не лишиться.

І помандрувала прямісінько до телефонної будки.

„Ну, думаю, почнеться биталія. Оце прибіжить місис Френч, почекає, як муж вернеться з просвітлення, — і почне його черевиками частувати. Їм забавки, а мені цілий день порядки робити".

Стою в крамниці, ні живий, ні мертвий. Чекаю, коли буря почнеться. Даремно. Ані дружина, ані містер Френч не появилися. Аж наступного дня, ранком, обоє вриваються до крамниці. Муж летить наперед і находу, пошепки, кидає мені:

— Франку, рятуй! Загибель моя йде! Кажи, що вчора я з тобою автом за місто виїжджав... Нашу літню хатину відвідували... А в крамниці лишився один швець. Тут він закашлявся і від нервування почав вистукувати пальцями об спинку стільця.

— Франку, — підступаючи до мене, мов шуліка до горобеняти, процідила крізь золоті протези місис Френч, — я хочу тебе запитати...

— Я знаю, що ви збираєтеся питати, — спонтелично залебедів я. — Клянуся вам, що був...

О, голово моя нерозумна, що ж це я бовкнув! Відразу розкрив карти, зрадив таємницю.

— Де був? — присікалася до мене місис Френч. — Ти вже про все поінформований. Ну, закінчуй, де був?

— У пивниці був, — кажу, трясучись, — і знайшов вашу рукавичку.

„Слава Аллахові, — думаю, — що вдалося відбрехатися. Відбив п е р ш у а т а к у..." Тремчу. Очікую чергового наступу.

— Був ти вчора з моїм мужем за містом?

— Еге, — відповідаю, а сам скоса на містера Френча позираю.

— Чим ви виїжджали?

— Та вже ж не аеропляном, — втручається муж.

— Ущухни, не тебе питаю — погрозила вона йому черевиком. — Я розмовляю з Франком. Чим ви туди їхали?

— Та ніби автом, — кажу — Тоді саме дощ накрапав... я трохи задрімав... і не пам'ятаю

— А як ви їхали?

— Та як, — дивуюся, — землею їхали. Приїхали до вашого банґалю...

— Заходили до середини — мов прокуратор підсудного допитує вона далі.

— Не заходили, казав же тобі, — знов відзивається містер Френч, вистукуючи пальцями ще сильнішу дрібушку.

— Мовчи! — тупнула ногою дружина і показала підошву дебелего черевика. — Заходили? — шматує вона мене знов тим самим запитанням.

— Не заходили, пані, — тоскно продовжую я. — Містер Френч півгодини возився біля дверей — і намарне. „Певно замок заіржавів". — сказав він мені і пішов.

— Ай-ай-ай, — заскиглів містер Френч, стискаючи руки в кулачища.

„Чого, думаю, він стогне? Я його рятую, а він у розпач кидається".

— Продовжуй, — закривши спиною мужа, звеліла місис.

— Та я й продовжую. Ваш муж пішов ч е р е з в і к н о всередину бонґало поглянути, а я нахилився і крізь замкову щілину зазираю. Бачу, все стоїть в п о р я д к у: ліжко, стільці...

— І с п р а в д і все це ти бачив?

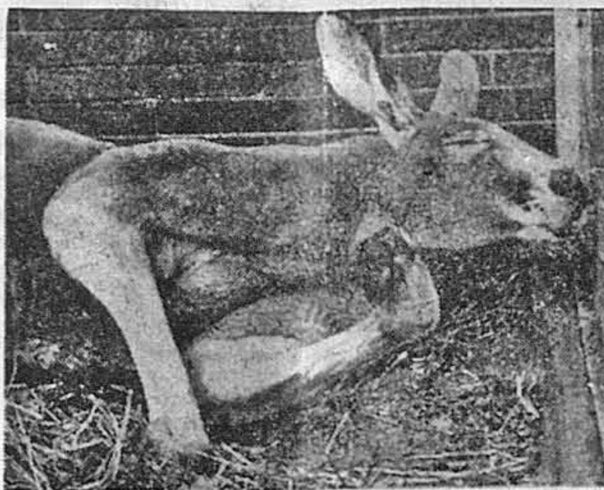
— Досить патякати! — перервала мене місис Френч. — В дверях нашого бонґало, хлопче, немає замкової щілини, двері на висячий замок замикаються...

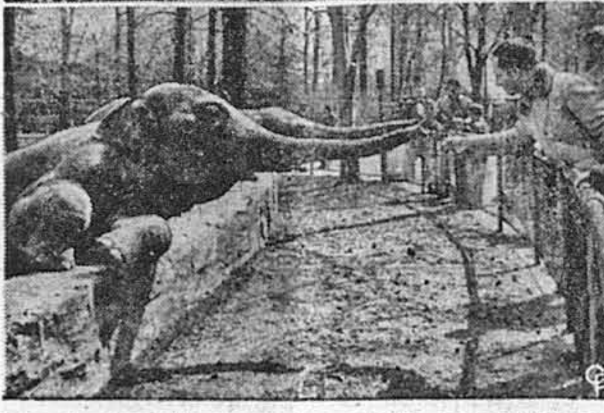
Не встиг я від несподіванки розкрити уста, як місис вигукнула мужеві — „Пройдисвіт!" — і повз мій ніс пролетів, мов метеор, черевик і луснув по голові сіромаху.

Того самого дня бос звільнив мене з роботи. Причина — я віксемною замковою щілиною попсував йому весь спортовий бизнес.

І мене тепер така журба бере — подумайте тільки — хотів допомогти ближньому — і так ганебно провалився...

ВЕСНА В ЗОО-ПАРКУ

Весняна „гарячка" охопила і мешканців зоологічних городів. Угорі: австралійський канґуру висипляється смачно і не зважає на відвідувачів. Унизу: малий азійський слон „Кенді" добивається горішків від гостей.

✝

Об'єднання Мистців Українців в Америці та Літературно-Мистецький Клюб в Ню Йорку, з глибоким сумом, повідомляють, що дня 20-го БЕРЕЗНЯ 1957 р., по короткій і важкій недузі відійшов у вічність

АРТИСТ-МАЛЯР

МИХАЙЛО ТУЛИК

Похорон відбувся в Ню Йорку 23-го березня 1957 року.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

✝

Ділимося сумною вісткою, що дня 25-го БЕРЕЗНЯ 1957 р. упокоївся в Бозі, — прийнявши Найсвятіші Тайни, —

НАШ НАЙДОРОЖЧИЙ МУЖ І БАТЬКО

бл. п. ВАСИЛЬ ПОПРИЧ

на 45-му році життя.

Смерть наступила внаслідок нещасливого випадку при праці, який стався 12-го березня 1957 р.

Покійний походив з села Томашівці, пов. Станиславів.

ПАНАХИДА — в п'ятницю 29-го березня о год. 8-ій вечора у похоронному заведенні М. Насевича при Brown & Franklin Sts.

ПОХОРОН відбудеться в суботу 30-го березня з того ж похоронного заведення до церкви св. Андрея при 5-ій і Pine вул., а звідсіля на цвинтар на Факс Чейзі, Па.

Горем прибиті
АНЄЛЯ — дружина
АНТОНІНА, ІВАННА,
ВОЛОДИМИР і ВАСИЛЬ — діти

ПОДЯКА

З Волі Всевишнього, дня 18-го ЛЮТОГО 1957 р. відійшла від нас у вічність,

НАША НАЙДОРОЖЧА ДРУЖИНА, МАМА і БАБУНЯ

бл. п. Стефанія з Карпинських БЕЗБОРОДЬКО

бувша учителька на Буковині.

Цією дорогою висловлюємо глибоку вдячність Прот. о. І. Савчукові за відправлення Панахиди та Служби Божої, за прощальні слова та за супровід Тлінних Останків на православний цвинтар в Бавнд Бруку, Н. Дж.

Дякуємо Вп. п. ред. Бурачинській та п. Кучерявому, за щирі, теплі прощальні слова, виголошені в імені Буковинців над домовиною Покійної.

Зокрема дякуємо Вп. д-рові І. М. Новосівському, за слова співчуття, висловлені від „Української Буковинської Громади" в Ню Йорку.

Дякуємо Приятелям і Знайомим, що зложили вінки, квіти, пожертви на Служби Божі та переслали слова співчуття.

Дякуємо похоронному заведенню С. Креденсора за совісне переведення похорону.

Рівнож щиро дякуємо Всім, що відпровадили Покійну на місце вічного спочинку.

В глибокому смутку
РОДИНА

Кожний свідомий українець та кожна свідома українка вважають своїм обов'язком стояти в рядах Українського Народного Союзу, щоб своїм членством збільшити кадри ідейних українських працівників.

ТАРЗАН, ч. 3840. Атака з обох боків.

— Ми висадимо половину наших людей в бочках у віддаленій частині острова, — сказав Тарзан.

— Пізніше решта заякорить корабель коло твердині... під водою дістанеться до печері і заатакує зсередини...

— Це пальмове листя, — зробила висновок мавполюдина, — допоможе людям плисти як риба пайсеч... — а трубчастий очерет діятиме як зябри!